

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΕΥΧΟΣ 08
ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2002
3 ΕΥΡΩ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΝΑΒΟ

ΠΟΛΕΜΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΣΙΩΝΙΣΜΟ

ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Εκδότης - Διευθυντής
Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Αρχισυντάκτης
Μιχάλης Γεωργιάς

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση
DTP 88

σε αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν
Μαίρη Βαρσαμίδου
Νίκος Ξεάρχος
Κωνσταντίνος Κομνηνός
Παναγιώτης Καρυτιανός
Χάρης Κουσουμβρής
Κώστας Μανιάτης
Γιώργος Μάστορας
Δημήτρης Μαυριλιώτης
Χρήστος Παππάς
Ειρήνη Χ. Παππά

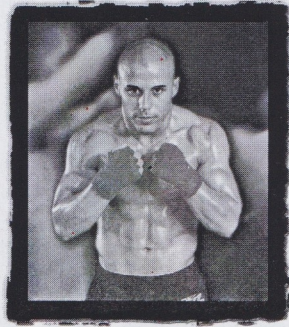
τηλέφωνο επικοινωνίας
0937542100

Διεύθυνση επικοινωνίας
Τ.Θ. 8189 ΟΜΟΝΟΙΑ
10010 ΑΘΗΝΑ

ηλεκτρονική διεύθυνση
www.antepithesh.com
antepithesh@mail.gr

εκδόσεις ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Kick-boxing ή αγωνιστική
προσομοίωση για ξύλο
στο δρόμο; _____ 32

Χανς-Ούρλιχ
Ρουντέλ
Η Νέμεσις των
κόκκινων
αρμάτων _____ 40

+ σε αυτό το τεύχος

Κινηματογραφική
αναζήτηση
χρώματος χακί

στη σελίδα 34

Πολεμώντας τον σιωνισμό _____ 8

Μόνιμες Στήλες

Editorial	3
Τρόπος να ζείς	13
Extreme	
news & views	26
Δαγκωματιές	30
Έρεβος	36
Γυάλινος Κόσμος	44

και ακόμη...

SS LAZIO Μαύρες λεγεώνες σελ. 4, Βαλκανικοί Πόλεμοι 12-13 σελ. 14,
Τα σκυλιά του Πολέμου σελ. 18, Ένας χρόνος ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ σελ 29,
Βιβλιοκριτική: «Τα ημερολόγια Τέρνερ» σελ. 31

ΓΙΝΕ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΝΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

τιμή για ένα χρόνο 15 ευρώ πληροφορίες στο 0937542100

Παρακολουθώντας κανείς τα όσα συμβαίνουν στην Παλαιστίνη τους τελευταίους μήνες, μονάχα οργή και ανδία μπορεί να νοιώσει. Οργή για την σφαγή των Παλαιστίνων, από τους Σιωνιστές δολοφόνους και ανδία για την στάση του υπόλοιπου κόσμου, απέναντι σ' αυτό το γεγονός.

Οι Ισραηλινοί, για πρώτη φορά ίσως, στην ιστορία του κράτους τους, βρέθηκαν σε δεινή στρατιωτική θέση, μη μπορώντας να αντιμετωπίσουν τα τυφλά κτυπήματα αυτοκτονίας. Για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση, έκαναν αυτό που έπρατταν στην ιστορία τους ανά τους αιώνες. Χρησιμοποιούν την ωμή βία και μάλιστα αυτή, που στρέφεται κατά των αμάχων, διαπράττοντας γενοκτονία.

Με πρόσχημα την πάταξη της τρομοκρατίας (πόσο βολικό τελικά ήταν το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου για τον Σιωνισμό...), εισβάλλουν στην Παλαιστίνη και παράλληλα, κλαίγονται ανά τον κόσμο για τα βάσανα και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν, άλλο ίδιον της εβραϊκής τακτικής ανά τους αιώνες.

Και ο υπόλοιπος κόσμος; Παρακολουθεί την live σφαγή από τις τηλεοράσεις του, σαν συνέχεια ενός πολυετούς σήριαλ, αγανακτεί και φρικόζει από την καταστροφή και μετά πάει στις δουλίτσες του όπως έχει μάθει να κάνει χρόνια τώρα.

Η αριστερά, η πανταχού παρούσα και που γνώμη έχει για τα πάντα, θυμάται το αγωνιστικό της προσωπείο και ξεχνάει την πολυετή της ταύτιση με τα εβραϊκά συμφέροντα. Γιατί αν εξαιρεθούν λίγες προσωπικότητες της επαναστατικής αριστεράς, που είχαν σαφή αντισιωνιστική θέση στο παρελθόν και γι' αυτό εξάλλου περιθωριοποιήθηκαν, η υπόλοιπη αριστερά υπεράσπιζε πάντα την παρουσία των ισραηλινών στην Μέση Ανατολή.

Τώρα όμως, αφού βρήκαν και την κατάλληλη φόρμουλα να ταυτίσουν δηλαδή τους Ισραηλινούς με τους κακούς ναζί του παρελθόντος, μπορούν να αγωνιστούν για τα δικαιώματα των Παλαιστίνων. Τελικά αυτός ο κακός ναζισμός, κολλάει παντού, σαν αντικλειδί για όλες τις χρήσεις, μπορεί να τον χρησιμοποιήσεις παντού. Ακόμα και για να τον ταυτίσεις με τον μεγαλύτερο εχθρό του, τον Σιωνισμό.

Πόσο ειρωνικά θα γελούν οι Εβραίοι, βλέποντας την Δύση να τους ταυτίζει μ' αυτούς που κόντεψαν να τους σταματήσουν. Και πόσο "όμορφα" θα αισθάνονται οι Παλαιστίνιοι, βλέποντας τις κλάψες και τις άναρθρες κραυγές της Δύσης, τις τόσο ανήμπορες να σταματήσουν την σφαγή. Ανήμπορες, γιατί η Δύση πλέον είναι σαν ένας μεγάλος ευνούχος, παραφουσκωμένος από τη κραιπάλη και ανίκανος να αντιδράσει σ' οτιδήποτε. Ανήμπορες είναι οι κυβερνήσεις της Δύσης γιατί ελέγχονται αποκλειστικά από τα Σιωνιστικά κέντρα εξουσίας και ακόμα περισσότερο από τα χειραγωγούμενα Μ.Μ.Ε.

Χαρακτηριστικό ήταν το παράδειγμα ελληνικού(;) καναλιού,

το οποίο είναι άμεσης εβραϊκής ιδιοκτησίας, το οποίο "έπαιζε" το Παλαιστινιακό σαν δεύτερο θέμα, ανάμεσα στα κουτσομπολιά της κάθε Κατίνας.

Ας αφήσουμε τους Άραβες και τους Παλαιστίνιους στην υπερηφάνειά τους, να αντιμετωπίζουν μονάχοι τον Σιωνισμό. Δεν έχουν ανάγκη τις γλοιώδεις δηλώσεις συμπαράστασης των Ευρωπαίων. Έχουν συνηθίσει εξάλλου απ' αυτά και γνωρίζουν πως μονάχα μία φορά, η Ευρώπη στάθηκε στο πλευρό τους. Τότε μονάχα, οι Άραβες είχαν ταυτιστεί μ' αυτή την Ευρώπη, σηκώσανε τα λάβαρα της και δεν το ξεχνούν ποτέ αυτό.

Δημήτρης Ζαφειρόπουλος

Κόσμος υποκριτών

περιοδικό ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ Τεύχος 08 Ιούνιος - Ιούλιος - Αύγουστος 2002

Λόγω της επικαιρότητας και της έκτακτης δημοσίευσης του αφιερώματος στα αραβικά Εθνικοσοσιαλιστικά Κινήματα, το άρθρο "Κάποτε Έλληνες, Πάντοτε Έλληνες" θα δημοσιευθεί στο επόμενο τεύχος.

S.S. LAZIO

ΜΑΥΡΕΣ ΛΕΓΙΩΝΕΣ

από τον Κώστα Μανιάτη

SS LAZIO

Η ομάδα σύμβολο όλων των Εθνικιστών Ευρωπαϊών οπαδών και όχι μόνο!

Η Sociale Sportivo ιδρύθηκε το 1900 και διάλεξε για χρώματά της το μπλέ και το άσπρο (πολλοί λένε ότι έγινε αυτή η επιλογή προς τιμήν της χώρας μας) εξάλλου οι οπαδοί της ανεμίζουν πολλές φορές Ελληνικές σημαίες στην ιστορική πια Curva Nord

Οι περιπέτειες μας αρχίζουν γύρω στο ήμισυ της δεκαετίας του '80, όταν οι Ultras της Ιταλίας διένυσαν μια μεταβατική περίοδο, επιβεβαιώνοντας μια περίεργη αναστάτωση: σε λίγο σε όλες τις ιταλικές θύρες δημιουργούνται μικρές ομάδες ατόμων, οι οποίες επιχειρούν να επανακτήσουν μια "φανατική νοοτροπία", όπου να είναι βασισμένη στις μεγαλύτερες ομάδες, εκείνες τις ιστορικές-γεννημένες πριν από 10-15 χρόνια, οι οποίες έμοιαζαν να είχαν εξαντλήσει την αρχική τους ζωντάνια.

Οι IRRIDUCIBILI, είναι, μεταξύ όλων εκείνων των προσπαθειών, χωρίς αμφιβολία, η πιο επιτυχημένη. Η ομάδα αυτή, κάνει την εμφάνισή της στο Olimpico (Ολυμπιακό Στάδιο), στις 18 Οκτωβρίου του 1987, σε έναν αγώνα μεταξύ της Lazio και της Padova για την Β' Κατηγορία του Ιταλικού Πρωταθλήματος (η αναμέτρηση έληξε ισόπαλη 1-1), όπου κατέλαβε την φημισμένη θέση των φανατικών, όπου μέχρι τότε ήταν κατειλημμένη από τους Viking.

Το όνομα είναι δίχως άλλο αληθινό, αλλά επί της ουσίας τι σημαίνει;

SS LAZIO

Οι IRRIDUCIBILI εκφράζουν την θέληση να μην υποκύπτουν και να μην συμβιβάζονται, το μοναδικό αληθινό στοιχείο τους αποτελεί η ενασχόληση τους με την S.S. Lazio και ιδιαίτερα με τις "κακόφημες" ιδιωτικές τηλεοράσεις και επίσης με το Lazio Club.

Το 1988 πάγε στη Brescia: αυτοί με τράινο, οι άλλοι με λεωφορεία. Από εδώ και στο εξής οι Laziali θα δίνουν το παρόν τους, οπουδήποτε και αν παίζει η ομάδα πάντα θα υπάρχει ένα τράινο, ντυμένο στα χρώματα της 8ης ομάδας (λευκό-γαλάζιο) με τον Mr. Enrich στη κεφαλή της πορείας, έτοιμο να φύγει.

Πρώτη μέρα της επιστροφής: S. Benedetto του Tronto, το τρένο φθάνει στο σταθμό, όλοι ενωμένοι με την πορεία, με το πανό Irriducibili.

Καλά εμφανίσιμο στην αρχή της πορείας, πράγμα που ποτέ δεν είχαμε δει. Όλη η ημέρα θα χαρακτηριστεί από βίαια επεισόδια με την αστυνομία και τους "Indigeni" (Ιθαγενείς). Τα επεισόδια θα προβληθούν τόσο από τα τοπικά MME όσο και από την εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας "La Repubblica", όπου στο εβδομαδιαίο ένθετο της θα δημοσιεύσει μία φωτογραφία της πορείας, μία εικόνα σύμβολο εκείνων των χρόνων. Όλες οι εφημερίδες ξεσπούν δημιουργώντας ένα καινούργιο τέρας ικανό να καταλύσει την κάθεστηκυία τάξη, τους ονόμαζαν "νέους βάρβαρους", τους ανεξάρτητους.

Φθάνουμε τελικά στις 9 Ιανουαρίου 2000, όπου οι προτοιμασίες για την μεγάλη γιορτή των 100 χρόνων της Lazio έχουν ως αποτέλεσμα την δημιουργία ενός κατα-

πληκτικού μουσείου στο στάδιο της, με τις εικόνες του Bigiarelli, Piola, Maestrelli, Fascetti, Chinaglia και Signon, καθώς και όλων των άλλων προσωπικοτήτων που έγραψαν την ιστορία της μεγάλης αυτής ομάδας. Το πρωτάθλημα προχωρούσε, ένα πανό για τον Αρκάν, φίλου του δικού τους Mihajlovic, όπου δολοφονήθηκε στη Γιουγκοσλαβία, εμφανίστηκε από τους Irriducibili στο Olimpico. Ένα οργανωμένο ξέσπασμα πολεμικό όπως πάντα από τους πολιτικούς και τα MME αποτέλεσε ένα αδιαμφισβήτητο γεγονός. Θέλουν να το ερμηνεύσουν σαν ένα φόρο τιμής προς τον Σέρβο Διοικητή που συμμετείχε ενεργά στις αμέτρητες συγκρούσεις σε εκείνη τη γη...αλλά δεν είναι έτσι. Αποτέλεσμα: κοινοβουλευτικές επερωτήσεις, υπουργοί στο γήπεδο για να φοβερίσουν τον κόσμο των Ultras, το γήπεδο θωρακισμένο με αστυνομία, όπου κατελάμβαναν πολλές φορές ακόμη και τις θέσεις των κατόχων εισιτηρίων διαρκείας. Η κατάσταση είναι ανυποστήρικτη και μετά τον αγώνα Lazio-Udinese δεν αργεί να εκτονωθεί. Ακολουθούν ρίξεις πλαστικών μπουκαλιών, οι αστυνομικοί επιτίθενται στους φανατικούς στην έξοδο του σταδίου, εμπλέκοντας παιδιά και ηλικιωμένους, πολλοί δε από τους τελευταίους έφυγαν από το στάδιο με ασθενοφόρα.

Οι IRRIDUCIBILI περίμεναν μπροστά από την "Βόρεια Θύρα" (Curva Nord), όπου στην άσφαλο οι κηλίδες αίματος ήταν εμφανέστατες, παρόλο τις συνεχόμενες απειλές των αστυνομικών. Οι δημοσιογράφοι φθάνουν, συλλέγουν πληροφορίες και μαρτυρίες, αλλά στο τέλος θα αναφέρουν το συνηθισμένο ανακοινωθέν καλοί οπαδοί = μοχθηροί.

ΜΑΥΡΕΣ ΛΕΓΕΩΝΕΣ

Το κίνημα των οπαδών της LAZIO οργανώθηκε την δεκαετία του '70 και σήμερα οι πιο δυνατοί σύνδεσμοι είναι οι LEGIONE, CML 74, VETERANI, VIKING, καθώς και ο πιο μεγάλος, οι γνωστοί IRRIDUCIBILI. Στην Curva Nord το 95% των οπαδών είναι εθνικιστές και εθνικοσοσιαλιστές, οι αριστεροί είναι είδος προς εξαφάνιση. Τα τελευταία χρόνια οι ULTRAS έχουν απασχολήσει πολλές φορές τα ΜΜΕ αλλά και την κυβέρνηση με την δράση τους. Όταν διεξάγονται τα ντέρμπι του μίσους με την Roma (με

50% οπαδούς εθνικιστές) ακούγονται πολλά υβριστικά συνθήματα και υπάρχουν πανό για τους μαύρους παίχτες της Roma όπως: "Προσοχή πάσχουν από τον ίδιο εβραίο", "Ομάδα αράπηδων, Οπαδοί εβραίοι", καθώς και "Φέρτε το λιοντάρι Μπατιστούτα για βασιλιά στο Μπουρουντί", κ.α. Οι IRRIDUCIBILI (εμφανίζονται στη δεκαετία του '80) είναι 100% Εθνικιστές και για σήμα τους έχουν τον Mr. Enrich, μια φιγούρα Mods. Μέχρι πέρσι η ομάδα ήταν αμιγώς

Λευκή με εξαίρεση έναν ολλανδοεβραίο, τον Ααρών Βίντερ, που έφυγε με τις κλωτσιές από την ομάδα. Αρχηγός στις κερκίδες είναι ο γνωστός Πέπε "Διαβολικός". Σύμμαχοι των Λατσιάλι στην Ιταλία είναι οι αντίστοιχοι της Ίντερ, της Ελλάς Βέρονα και της Τριέστε, φυσικά όλοι Εθνικιστές. Από το εξωτερικό καλές σχέσεις έχουν με τους συναγωνιστές από την Ultra Sur της Ρεάλ και τους Brigadas της Εσπανιόλ.

Από το 2001 λειτουργεί και στη χώρα μας το πρώτο SS LAZIO Fan Club. Προσωρινά τα γραφεία του συσταγάζονται με αυτά της ΓΑΛΑΖΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ. Μέχρι στιγμής έχουν κυκλοφορήσει ένα πολύ όμορφο καπελάκι και μία μπλουζα ενώ για τη νέα περίοδο μας ετοιμάζουν πολλές εκπλήξεις.

LAZIO

Τα είδη του Lazio Athens Club διατίθενται και από τον σύνδεσμο "ΓΑΛΑΖΙΑ ΣΤΡΑΤΙΑ" Προκλου και Αρχύτα στο Παγκράτι
τηλέφωνο παραγγελιών 0942416220

ΠΟΛΕΜΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΣΙΩΝΙΣΜΟ

ΑΡΝΗΤΕΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ
ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ
ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Τα γεγονότα στην Παλαιστίνη και ο ξεσηκωμός σύσσωμου του Αραβικού λαού αλλά και των Δυτικών λαών ενάντια στον Εβραίο τύραννο στην Μέση Ανατολή, είναι μία κατάσταση με βαθιές ρίζες στο χρόνο. Μία κατάσταση που έχει αναγκάσει ακόμα και τους Αριστερούς "δημοκράτες" της Δύσης να καταλάβουν τι σημαίνει Ιουδαϊσμός. Όλα τα Έθνη της Μέσης Ανατολής διεξάγουν έναν απέλπιδο αγώνα εδώ και πολλά χρόνια ενάντια στην Σιωνιστική παγκόσμια δικτατορία του Ισραήλ και της Αμερικής, τη στιγμή που όλοι οι "προοδευτικοί ανθρωπιστές" της Δύσης ήταν οι υπέρμαχοι των "δύστυχων" Εβραίων. Τώρα πια δεν υπάρχει περιδώριο για υποκρισία από κανέναν.

του Δημήτρη Μαυριλιώτη

Αυτός ο αγώνας έχει και μία άλλη πλευρά που τα media φροντίζουν να κρατάνε φριτωμένη. Ας δούμε έστω και πολύ περιορισμένα το πιστεύω αυτών των Εθνών. Ποια είναι η θέση των κυβερνήσεων των χωρών αυτών, τι πιστεύει ο λαός, οι διανοούμενοι και οι πολιτικοί. Η έρευνα του φαινομένου του αντισημιτισμού στην Μέση Ανατολή παρουσιάζει πραγματικά μεγάλο ενδιαφέρον. Δείχνει ότι πρόκειται για ένα κίνημα εξαιρετικά συνειδητοποιημένο και σύγχρονο, ιδεολογικά και πολιτικά... Δείχνει γιατί "ο Αγώνας τους είναι και δικός μας Αγώνας".

Όταν ο νέος Ηγέτης της Συρίας Bashar al-Assad επισκέφθηκε επίσημα με υποδοχή από την κυβέρνηση πλήρη τιμών την Γερμανία το 2000, ξέσπασε ένας μεγάλος σάλος εντός της χώρας. Από τους κύκλους των αναθεωρητών ιστορικών, και μόνο η επίσκεψη και υποδοχή του θεωρήθηκε ως η μεγαλύτερη νίκη του αναθεωρητισμού. Με τη βοήθεια μιας προσωπικότητας τόσο προεξέχουσας όσο ο ρεβιζιονιστής Πρόεδρος Assad επετεύχθη ο μεγαλύτερος έως τώρα καταστρεπτικός αντίκτυπος επάνω στην γερμανική πολιτική για το ολοκαύτωμα. Ο Συριανός Πρόεδρος, που διεξάγει αγώνα για να αποδείξει το ψεύδος εξόντωσης των Εβραίων στα γερμανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, παραλήφθηκε με τις πλήρεις τιμές από τον Γερμανό καγκελάριο Gerhard Schröder και τον Γερμανό Πρόεδρο Johannes Rau. Ο νεαρός Συριανός πρόεδρος τότε εξέφρασε στον Γερμανό Καγκελάριο και τους δημοσιογράφους με θάρρος τη γνώμη του και κατάφερε να γίνει σεβαστή από τον ίδιο τον κ. Σρέντερ:

"Η Ισραηλινή κοινωνία είναι πιο ρατσιστική από τους Ναζί. ...Η ιστορία δεν καταγράφει ποτέ ανθρώπους κυρίαρχους του ψεύδους, πονηρούς, που κατασκευάζουν μύθους, όπως οι Ισραηλινοί. Ένας από τους πιο διάσημους μύθους τους είναι το περιβόητο Ολοκαύτωμα. Από τότε που εφευρέθηκε αυτή η λέξη, αυτοί ζούνε επάνω της εκβιάζοντας όλο τον Κόσμο. ...Όσο για τους θαλάμους αερίων, κανείς δεν είπε ότι δεν υπήρξαν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, αλλά κανείς δεν έφερε αποδείξεις ότι χρησιμοποιήθηκαν για να σκοτώσουν ανθρώπους. Συγκεκριμένα αυτοί οι θάλαμοι αερίων υπήρξαν μόνο για απολύμανση, μέσα στους οποίους τοποθετούνταν ρούχα και προσωπικά αντικείμενα με σκοπό να απολυμανθούν από τις ψείρες ...Από όλα αυτά τα ξεκάθαρα γεγονότα, πιστεύουμε ακράδαντα ότι οι θάλαμοι αερίων δεν χρησιμοποιήθηκαν για τον θάνατο Εβραίων. Ίσως υπήρξαν στο μυαλό του τρομοκράτη φιδιού Ovadia Yosef»

Την δήλωση αυτή την δημοσίευσε και ο ίδιος ο πρόεδρος Assad στην εφημερίδα "Syrian Times", 5 Σεπτ. 2000.

Η δήλωση αυτή έκοψε τότε τις ανάσες... Το κοινοβούλιο άρχισε να πιέζει το Ανώτατο Δικαστικό Όργανο τον Δεκέμβριο του 2000 να φτιάξει νόμο κατά τον οποίο οποιοδήποτε πρόσωπο που πατούσε το πόδι του στο Γερμανικό κράτος και είχε δημοσιεύσει δηλώσεις στο internet (σε οποιαδήποτε γλώσσα) οι οποίες εναντιώνονταν στη Γερμανική πολιτική για το Ολοκαύτωμα, θα συλλαμβάνονταν αμέσως. Αυτό λοιπόν το ίδιο το Γερμανικό κράτος αναγκάστηκε να δεχθεί τον Συριανό Πρόεδρο με όλες τις τιμές, παρόλο που δηλώσεις του για το Ολοκαύτωμα είχαν δημοσιευθεί στο internet και μπορούν ακόμα να βρεθούν στην ηλεκτρονική μορφή της εφημερίδας "Syrian Times".

Οι νόμοι της Γερμανίας που παραβιάζουν τον Χάρτη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (άρθρο 19), μαζί με τις πρακτικές δίωξης που εφαρμόζει, υπονομεύθηκαν πολύ από την προεξέχουσα και δυναμική φυσιογνωμία του νεαρού αναθεωρητή Συριανού Προέδρου. Το Ισραηλιτικό Συμβούλιο της Γερμανίας έκανε μία μεγάλη διαφημιστική εκστρατεία στη χώρα με ολοσέλιδες καταχωρήσεις σε όλες τις καθημερινές εφημερίδες, διαμαρτυρόμενο ενάντια στην επίσκεψη του Assad στη Γερμανία. Σ' αυτές τις διαφημίσεις η ηγεσία των οργανωμένων Εβραίων της Γερμανίας (Paul Spiegel, Charlotte Knobloch and Michel Friedman) δήλωνε: "Αυτός που σπέρνει το μίσος, είναι επιτιμητός ως συνομιλητής της Γερμανικής κυβέρνησης, Σχεδόν πάντα οι θύλοι είναι πιο ελ-

κυστικοί από την πραγματικότητα. Αυτοί που οικοδομούν θύλους, αυτοί που προάγουν την προκατάληψη, αυτοί που κτίζουν τις θρησκευτικές εικόνες του μίσους, χάνουν όλα τα δικαιώματα που γίνονται αποδεκτά από τον εκπολιτισμένο κόσμο. Ο Συριανός Πρόεδρος Assad χρησιμοποιεί σκόπιμα τις εικόνες του μίσους, των θρησκευτικών προκαταλήψεων και των αντισημιτικών κλισέ." Η εβραϊκή ηγεσία συνεχίζει ασκώντας σαφή πίεση προς τον Καγκελάριο Σρέντερ: "Οι εκπρόσωποι της Γερμανίας πρέπει να δώσουν τη μόνη απάντηση για τη συμπεριφορά του: ένα ξεκάθαρο ΟΧΙ και τήρηση απόστασης από το καθεστώς του." Μετά τις δηλώσεις του, ο Πρόεδρος Assad ότι οι Εβραίοι είναι πιο ρατσιστές από τους Ναζί και τις αντιδράσεις που προκλήθηκαν, έσπευσε να φέρει στην δημοσιότητα ο ίδιος, δηλώσεις του "Μεγάλου Γερμανού Ραβίνου Shneur Zalman στην εφημερίδα Frankfurter Allgemeine Zeitung της 11ης Μαρτίου 1994, όπου απευθυνόμενος στους Εβραίους σε όλο τον κόσμο δήλωνε: "Όλοι οι Εβραίοι είναι καλοί από τη φύση τους, όλοι οι μη-Εβραίοι είναι σατανικοί από τη φύση τους. Οι Εβραίοι είναι δημιούργημα του στέμματος της δόξας, οι μη-Εβραίοι είναι τα αποβράσματα της Γης." (Frankfurter Allgemeine Zeitung, 11 Μαρτίου 1994, σελ. 14). Ο Πρόεδρος Assad επιβεβαίωσε ότι "ούτε στο "Mein Kampf" του Hitler ούτε στο πρόγραμμα του Γερμανικού Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος μπορεί να βρει κανείς τέτοιες αποκρουστικές και περιφρονητικές παραγράφους για την Ανθρωπότητα". Το βιβλίο "Mein Kampf" του Hitler είναι απαγορευμένο στη Γερμανία λόγω της έκθεσης της Εβραϊκής ημερησίας διάταξης. Εντούτοις στη Συρία αναπαράγεται και κυκλοφορεί ευρέως. Η γερμανική εφημερίδα "Die Welt" δημοσίευσε μία πολύ ενδιαφέρουσα έρευνα για τον Εθνικοσοσιαλισμό σήμερα στα αραβικά κράτη, στις 12 Ιουλίου του 2001:

"Θαυμάζουμε τον Εθνικοσοσιαλισμό και διαβάζουμε τα βιβλία του και μελετάμε τις πηγές των ιδεών του. ...Οποιοσδήποτε έζησε στη Δαμασκό κατανοεί την τάση του Αραβικού λαού προς τον Ναζισμό. Ο Εθνικοσοσιαλισμός ήταν η δύναμη που αποτέλεσε τον θεμελιωτή και πρωτοπόρο του Αραβικού σκοπού και αυτοί που ηττήθηκαν φυσικώς, ζητούν τώρα τη δόξα." Αυτά είναι τα λόγια του Sami al Jundi, πρώην αρχηγού του Εθνικιστικού κόμματος "Μπάαθ" που σήμερα κυβερνά τη Συρία. Σίγουρα οι Αραβες διανοούμενοι υπήρξαν πολύ δεκτικοί κατά τη δεκαετία του '30 του περασμένου αιώνα στα Ναζιστικά επιχειρήματα. Ένας μαζικός αντισημιτισμός εισήχθη στην Αραβική σκέψη. Τα "πρωτόκολλα των σοφών της Σιών" έχουν μεταφραστεί σε Αραβικές γλώσσες περισσότερο από κάθε άλλη γλώσσα στον κόσμο (και

Μέλη του γυναικείου τμήματος του εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος της Συρίας διαδηλώνουν στη Δαμασκό

των Γερμανικών συμπεριλαμβανομένων)...Κείμενα σαν και αυτό που ακολουθεί -το οποίο είναι παρμένο από εκπαιδευτικό Αιγυπτιακό βιβλίο του '60- δεν αποτελούν την εξαιρεση: "Οι Εβραίοι παραμένουν αυτοί που ήταν πάντοτε και παντού. Επεξεργάζονται με μυστικότητα μοχθηρές ενέργειες. ...Ο Προφήτης μας δίδαξε τον κατάλληλο τρόπο να τους χειριστούμε. ...Σήμερα πρέπει να ακολουθήσουμε τον δρόμο που διδαχθήκαμε και να καθαρίσουμε την Παλαιστίνη από τη βρωμιά." ... Η Παλαιστινιακή τηλεόραση επιμένει στη γνώμη ότι το Ισραήλ αποτελεί μία ξένη δύναμη που δεν έχει ρίζες και κανένα δικαίωμα στη Μέση Ανατολή.

(εφημερίδα "Die Welt", 12 Ιουλίου 2001).

Αυτή ήταν η πρώτη φορά από την ίδρυση της "Bundesrepublik Deutschland" (Ομοσπ. Δημοκρατία της Γερμανίας), που η κυβέρνηση της πρόδωσε τον Ιουδαϊσμό με έναν πολύ ανοικτό τρόπο. Ο νεαρός γενναίος πρόεδρος της Συρίας, όχι μόνο προσεκήλη προσωπικά από τον Γερμανό Καγκελάριο, αλλά η αστυνομία μάλιστα, ενήργησε εναντίον Εβραίων διαδηλωτών, όπως η "Jewish Klarsfeld clique" όταν προσπάθησε να κινηθεί επιθετικά ενάντια στην επίσκεψη του Assad. Το θέμα,

μετά την αποδοχή των απόψεων του Assad από τον Καγκελάριο Σρέντερ, έγινε ακόμη μεγαλύτερο, όταν ο Σρέντερ προστάτησε τη συμπεριφορά του καλεσμένου του στη συνέντευξη τύπου:

"Οι ερωτήσεις ρωτούνται ακόμη απαντιούνται. Αυτή δεν ήταν δυστυχώς η περίπτωση όταν ο Γερμανός καγκελάριος Gerhard Schröder (SPD) και ο φιλοξενούμενός του, ο Συριανός Πρόεδρος Bashar EL Assad, συνάντησαν τους εκπροσώπους του τύπου στη γερμανική καγκελαρία... Ο Ισραηλινός δημοσιογράφος Eran Tiefenbrunn ρώτησε τον Assad εάν βλέπει παραλληλίες μεταξύ της ισραηλινής πολιτικής προς τους Παλαιστίνιους και της πολιτικής του Εθνικοσοσιαλισμού προς τους Εβραίους... Ο Assad ρώτησε δύο φορές ποιος ήταν ο ερωτών. Όταν έμαθε ότι ήταν Εβραίος, αρνήθηκε να απαντήσει. Όχι ότι η ερώτηση φάνηκε να είναι λανθασμένη, αλλά η προέλευση του δημοσιογράφου... Το μικρόφωνο πάρθηκε από το χέρι του ισραηλινού δημοσιογράφου Tiefenbrunn με ευγένεια. Από εκείνη την στιγμή μόνο στους Άραβες δημοσιογράφους επιτράπηκαν οι [ευχάριστες για τον Assad] ερωτήσεις... Ο ξένιος Σρέντερ προφανώς θέλησε να προστατεύσει το Συριανό φιλοξενούμενό του." (εφημερίδα "Die Welt", 12 Ιουλίου, 2001).

Έναν χρόνο νωρίτερα πάλι στη Γερμανία, στρώθηκε ξανά το κόκκινο επίσημο χαλί για τον Ιρανό πρόεδρο Χατάμι. Να τι έχει δηλώσει στις 12 Απριλίου του 2000 ο Χατάμι λοιπόν στην εφημερίδα "Tehran Times": "

Μια από τις μεγαλύτερες απάτες του εξερχόμενου αιώνα που έσυρε στη νέα χιλιετία ήταν η ιστορία του ολοκαυτώματος που στήθηκε από τους Σιωνιστές για να εκβιάζουν τη Δύση".

Αλλά και στην Παλαιστίνη η ιδεολογική μάχη έχει πρόσωπο. Στις αυτόνομες μόνο περιοχές του Αραφάτ, το βιβλίο του Χίτλερ "Mein Kampf" μεταφράζεται και εκδίδεται σε χιλιάδες αντίτυπα και συνεχείς επανεκδόσεις. Μετά τα ιερά βιβλία του Χριστιανισμού και του Ισλαμισμού, το Mein Kampf έρχεται πρώτο σε πωλήσεις! Η επίσημη εφημερίδα του Αραφάτ έχει κάνει πολλές φορές αίσθηση στη Δύση για τα άρθρα που δημοσιεύει για το ολοκαύτωμα:

"Η άρνηση του ολοκαυτώματος είναι παντού σε όλη την περιοχή, από το Κάιρο ως τη Δαμασκό και την Τεχεράνη, από τους πολιτικούς, τους θρησκευτικούς ποιμένες και τα κρατικά μέσα ενημέρωσης."

(εφημερίδα "Die Welt", 25 Απρ 2001, σελ. 8)

Απόσπασμα από την εφημερίδα του Αραφάτ:

Οι ρίζες των εθνικοσοσιαλιστικών

Την εποχή του μεσοπολέμου, η ανάπτυξη των φασιστικών και εθνικοσοσιαλιστικών κινημάτων, υπήρξε ραγδαία. Φυσικό ήταν, οι ιδέες και οι πρακτικές αυτών των κινημάτων, να επηρεάσουν και τον Αραβικό κόσμο.

Περισσότερο μάλιστα, η εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία με τον έντονο αντισημιτισμό της, βρήκε πολλούς θαυμαστές και μιμητές. Ήδη στην Παλαιστίνη, από τις αρχές της δεκαετίας του '30, είχαν ξεκινήσει ένοπλες συγκρούσεις μεταξύ αράβων και των εβραίων εποίκων, οι οποίοι είχαν την υποστήριξη των αγγλικών αποικιοκρατικών αρχών. Επόμενο ήταν ο Χίτλερ να φαντάζει σε πολλούς παλαιστίνιους σαν ο ελευθερωτής από τον διπλό ζυγό, Βρετανών και Εβραίων.

Στον Λίβανο το 1937, ένας καθηγητής, ο Αντουν Σαάντ, ιδρύει το Λαϊκό Συριακό Κόμμα. Σύνθημα του η "Μεγάλη Συρία", σήμα του, ο αγκυλωτός σταυρός μέσα σε ένα ροδοπέταλο. Οι οπαδοί του, χαιρετούν φασιστικά και συνεργάζονται με τις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες, ενώ κατά τη διάρκεια του Β' Π.Π πολλοί κατατάσσονται στη Βέρμαχτ.

Το κόμμα, επέζησε του πολέμου και συμμετείχε ενεργά στη πολιτική ζωή των νεοσύστατων κρατών του Λιβάνου, της Συρίας και της Ιορδανίας. Ο ίδιος ο Σαάντ, εκτελέστηκε το 1949, μετά την αποτυχία ενός πραξικοπήματος που είχε οργανώσει.

Στον Λίβανο πάντα, οι αδελφοί Τζεμαγιέλ ιδρύουν την Κατάμπτ, τη Φάλαγγα, ενώ επισκέπτονται προσωπικά τον Χίτλερ στο Βερολίνο στη διάρκεια των Ολυμπιακών του '36. Η Φάλαγγα είναι μια εξτρεμιστική πτέρυγα της χριστιανικής κοινότητας και κατά την διάρκεια του εμφυλίου στο Λίβανο, θα είναι η κύρια ένο-

"Ο αριθμός των 6.000.000 Εβραίων που πέθαναν στα Ναζιστικά στρατόπεδα σαν το Άουσβιτς, είναι ένα ψέμα για προπαγάνδα. Η όλη ιστορία ζει για περισσότερα από πενήντα χρόνια, χάρη στα media που την έφεραν γιατί ήταν η αποστολή τους, και όχι χάρη στην "ιστορική" ύπαρξή του. ...Μήπως το ολοκαύτωμα το οποίο βάζει τα χρυσά αυγά για του Εβραίου παντού, έφθασε στην ημερομηνία λήξης του; Ο μύθος του ολοκαυτώματος αντικρούεται και ανασκευάζεται."

(Al-Hayat Al-Jadida, 13.4.2001).

Ο Σύνδεσμος Ιορδανών Συγγραφέων από κοινού αποφάσισε την μαζική ενημέρωση για την "αναθεώρηση του ολοκαυτώματος". Στην προσπάθεια εντάσσονται καθημερινά και νέες ομάδες διανοουμένων Ισλαμιστών και Αράβων από άλλες χώρες.

Κάποιοι άλλος που θα μείνει στην παγκόσμια ιστορία για τον βασικά αντισημιτικό πόλεμο που κήρυξε στις ΗΠΑ είναι ο Οσάμα Μπιν Λάντεν. Ένας Ισλαμιστής ηγέτης που πρόσφατα τάραξε τα νερά της ανθρωπότητας, αλλά εδώ και χρόνια αποτελούσε τον μεγαλύτερο στόχο της Αμερικής. Σε συνέντευξή του στο περιοδικό "Newsweek" στις 11 Ιανουαρίου του 1999, αναφέρει σχετικά:

"...Ο Αμερικανός πρόεδρος και οι σύμβουλοί του είναι κάτω από την επιρροή του Εβραϊκού Σιωνιστικού λόμπι της Αμερικής, οι οποίοι πιέζουν τον Αμερικανικό λαό να κάνει αυτά που δεν μπορεί να κάνει το Ισραήλ..."

Το "Σοσιαλιστικό Εθνικιστικό Κόμμα" της Συρίας και η ιστοσελίδα της οργάνωσης "Hezbollah" αναπαράγουν συγκλονιστικά στοιχεία για τα εγκλήματα των Εβραίων στην Παλαιστίνη. Στοιχεία που κανένα τηλεοπτικό κανάλι δεν μετέδωσε ποτέ στην Δύση. Σφαγές εγκύων γυναικών εν ψυχρώ, ανήλικων παιδιών, ατιμώρητες δολοφονίες από συμμορίες Εβραίων μέσα στα κατεχόμενα και πολλά άλλα... Το "Σοσιαλιστικό Εθνικιστικό Κόμμα" της Συρίας έχει για σύμβολό του μία παραλλαγή της σβάστικας. Είναι το κόμμα που παίζει αυτή τη στιγμή μεγάλο ρόλο στον απελευθερωτικό αγώνα των κατεχομένων από την Τουρκία αραβικών εδαφών. Για την προσπάθεια που κάνει να διαδώσει την αλήθεια για τον Σιωνισμό, αναφέρει:

"και τελικά κατέστρεψαν ότι υπήρχε μες στην πόλη, άνδρες και γυναίκες, ανήλικους και γέρους και αδύναμους και πρόβατα και άλογα, με την κόψη του ξίφους" (Ιωσοιά 6:2) Από την κατάληψη της Ιερουσάλης, πάνω από 3000 χρόνια πριν, μέχρι τη σημερινή σφαγή στις νότιες περιοχές μας, (Λίβανο και Παλαιστίνη), το όνειρο των Ιουδαίων έχει γίνει ο εφιάλτης μας. Οι βασανισμοί αθύων ανθρώπων, η τρομοκρατία προς ολόκληρα Έθνη και η νομιμοποίηση των δολοφονιών όλων των Goyem (μη-Εβραίων), είναι χαρακτηριστικά που είναι βαθιά ριζωμένα στην θρησκεία τους την ιδεολογία τους και τα πιστεύω τους. Προσπαθούμε να εκθέσουμε τις Σιωνιστικές βαρβαρότητες, σφαγές και την συνεχή δολοφονία όλης της ανθρωπότητας."

και σε έναν επίλογο διαβάζουμε: **"Μπορεί ο Δυτικός αναγνώστης μετά απ' όλα αυτά που διάβασε, να απαντήσει σε ένα απλό ερώτημα; Ποιος είναι ο τρομοκράτης; Οι Άραβες ή οι Σιωνιστές; Και έχει το θάρρος να πει αυτή την απάντηση στην κυβέρνηση του; Ντροπή στον Κόσμο μας που μπροστά στο ιστορικό του παρελθόν εξισώνεται ανάμεσα στον αμυνόμενο και τον επιτιθέμενο, ανάμεσα στο καλό και το κακό και ανάμεσα στην δικαιοσύνη και την καταπάτηση. Και αν ο Κόσμος μας δεν μπορεί να σεβαστεί τις αξίες του, τότε και η ιστορία δεν θα σεβαστεί αυτούς."**

Και εκτός των συνόρων τους οι Άραβες διεξάγουν πιτάνια και αξιοθαύμαστη μάχη ενάντια στο Σημιτικό κτήνος. Κυρίως στις ΗΠΑ, οι Άραβες φοιτητές συνεργάζονται με τους Λευκούς Εθνικιστές προκαλώντας συνεχή δημοσιεύματα του Εβραϊκού τύπου και των Εβραϊκών οργανώσεων της χώρας. Ο σύνδεσμος "Ενωμένοι Άραβες Φοιτητές" που δραστηριοποιείται κυρίως στα πανεπιστήμια της Νέας Υόρκης, αλλά και άλλων πολιτειών έχει προκαλέσει πολλές φορές τα ΜΜΕ με την αντισημιτική δράση του. Το περιοδικό της Νέας Υόρκης "Frontpage" στις 16 Οκτωβρίου του 2001 κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδο τίτλο: **"Άραβες Φοιτητές διαδίδουν έντυπα μίσους του David Duke"**. Και συνεχίζει με ένα ολόκληρο αφιέρωμα για την σχέση "Αράβων και Νεοναζί" στην Αμερική! **Οι "...Ενωμένοι Άραβες Φοιτητές" που είναι φοιτητικός σύλλογος του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, διαδίδει αντισημιτικές μπροσούρες με τίτλο "Μόρφωσε τον εαυτό σου και τους άλλους" του David Duke, πρώην Μέγα Μάγιστρου της Κου Κλουξ Κλαν..."**

Κινημάτων στον Αραβικό κόσμο

πλη ομάδα των χριστιανών. Σ' αυτούς θα καταφύγουν στις αρχές της δεκαετίας του '80, Γάλλοι και Ιταλοί νεοφασίστες, οι οποίοι θα πολεμήσουν μαζί τους ενάντια στους μουσουλμάνους.

Στην Αίγυπτο, ιδρύεται το 1932, το Αραβικό Εθνικό Σοσιαλιστικό Κόμμα από τον δικηγόρο Χουσεΐν. Τα μέλη του, φορώντας πράσινα πουκάμισα, θα πρωτοστατήσουν σε βίαια επεισόδια κατά των Αγγλικών αρχών, ενώ μια ομάδα νεαρών αξιωματικών του Αιγυπτιακού στρατού, μεταξύ των ο-

ποίων και ο μετέπειτα πρόεδρος της Αιγύπτου Νάσσερ, θα προσπαθήσουν ανεπιτυχώς να συνεννοηθούν με τις δυνάμεις του Ρόμμελ, ώστε να χτυπήσουν από τα νώτα τους Βρετανούς.

Όταν το 1958, ο Νάσσερ θα καταλάβει την εξουσία, πολλοί θα θεωρήσουν το καθεστώς του σαν φασιστικό. Ο ίδιος δεν θα διστάσει να προσλάβει γερμανούς επιστήμονες και πρώην αξιωματικούς των SS, μεταξύ των οποίων και ο περίφημος Σκορτσένυ για να του οργανώσουν τις μυστικές υπηρεσίες. Η μεγαλύτερη μορφή του Αραβικού κόσμου που θα συνδεθεί με τον εθνικοσοσιαλισμό είναι ο Μέγας Μουφτής της Ιερουσαλήμ. Ήδη από το '30 θα είναι υποκινητής της Παλαιστινιακής εξέγερσης, λόγος για τον οποίο, θα απελαθεί από τους Βρετανούς. Το 1941 θα καταφύγει στη Γερμανία και από εκεί θα καλέσει σε Ιερό πόλεμο τους μουσουλμάνους κατά του "Σιωνισμού και του άθεου Μπολσεβικισμού".

Ο Ελ Χουσεΐνι, θα παραμείνει πιστός στις αρχές του και μετά από επεισοδιακό ταξίδι, θα καταφύγει στην Αίγυπτο έπειτα από την ήττα της Γερμανίας. Μέχρι τον θάνατο του, θα είναι από τους κύριους μοχλούς της αντιεβραϊκής δράσης, ενώ θα παίξει και πρωτεύοντα ρόλο στην ίδρυση της PLO (οργάνωση για την απελευθέρωση της Παλαιστίνης).

«ΦΑΣΙΣΜΟΣ»

Η ώρα της επιστροφής;

Τα αποτελέσματα των προεδρικών εκλογών στην Γαλλία έφεραν στην επιφάνεια για μια ακόμη φορά, τον μόνιμο δαίμονα και εφιάλτη των δεξιών και αριστερών πυλώνων του συστήματος: τον «Φασισμό».

Το μεγάλο ποσοστό του Ζαν Μαρί Λεπέν τους ανησούχησε. Πενητά επτά χρόνια μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και άρχισαν να ψελλίζουν λόγια ακατανόητα σαν εξορκισμούς...

Είκοσι πέντε ολόκληρα χρόνια μετά το τέλος του πολέμου το 1970 ένας από τους ελάχιστους επιζώντες των ηγετών της Ευρώπης, που αποκάλεσαν "Φασίστες" ο Λεόν Ντεγκρέλ είχε δώσει συνέντευξη σε μία Γαλλική εφημερίδα και στην συνέντευξή του αυτή, μονολογώντας, είχε πει:

"Στον οποιοδήποτε κοινό κακοποιό ή δολοφόνο η υπέρασπιση δικαιολογείται ακόμη και αν έχει σκοτώσει τον πατέρα του ή την μάνα του, αλλά σε εμάς τους νικημένους του 1945, σε αυτούς που κομματιαστήκαμε στο Ανατολικό Μέτωπο, πολεμώντας τους μολοσεβίκους, δεν απομένει κανένα δικαίωμα. Εμείς είμαστε νεκροί, νεκροί με χέρια, πόδια και αναπνοή, αλλά νεκροί".

Όσοι αισθάνθηκαν έκπληξη από το αποτέλεσμα των εκλογών στην Γαλλία, απλά δεν ξέρουν Ιστορία, δεν έχουν ακούσει τίποτε για τον Μπαρές, τον Σαρλ Μωράς, τους 200.000 εκτελεσμένους στα 1945 και ανάμεσά τους τον μεγαλύτερο Γάλλο ποιητή του 20ου αιώνα τον Ρομπέρ Μπραζιγιάκ, που εκτελέστηκε γιατί ήταν Φασίστας. Πιστεύουν πως ο μεγάλος ένοχος ήταν η Γαλλία του Βισύ, όμως η Γαλλία του Βισύ συμβιβάστηκε θαυμάσια με τους δεξιούς και τους σοσιαλιστές μετά τον πόλεμο. Στο εκτελεστικό απόσπασμα οδηγήθηκαν και στο περιθώριο έμειναν οι "καταραμένοι", ο Μωρίς Μπαρντές, οι απόμαχοι της Γαλλικής Μεραρχίας τον Βάφφεν Ες-Ες "Κάρλομάγνος" και κοντά σε αυτούς νέοι "καταραμένοι" οι εξόριστοι της Αλγερίας, ο ΟΑΣ, ο Στρατηγός Σαλάν, οι Λεγεωνάριοι ενός προδομένου πολέμου. Πριν ακόμη στεγνώσει το αίμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στα 1953 ο Σαρλ Μωράς έγραφε:

"Εμείς δεν λέμε θάνατο στους εβραίους, που έχουν και αυτοί δικαίωμα στη ζωή όπως όλοι, αλλά κάτω οι εβραίοι επειδή ανέβηκαν πολύ ψηλά στην χώρα μας".

Και αυτά που συνέβησαν στην

Γαλλία ήσαν πολύ πιο έντονα στην Αυστρία, που μέχρι την δεκαετία του '50 είχε Σοβιετική κατοχή και στην Ιταλία και βέβαια στην Γερμανία. Δεν είναι τυχαίο ότι απ' όλες αυτές τις χώρες ξεπήδησαν νέα πολιτικά κινήματα αιρετικά απέναντι σε καπιταλισμό και μαρξισμό, αλλά το ακόμα μεγαλύτερο ιστορικό παράδοξο είναι που τα πλέον ισχυρά αυτής της μορφής Κινήματα υπάρχουν στην Ανατολική Ευρώπη, εκεί που μέχρι πριν λίγα χρόνια κυριαρ-

χούσε ο μολοσεβικισμός. Κινήματα νέα, ανώριμα, που ακόμη δεν έχουν αναπτυχθεί, που ακόμη δεν έχουν πει την τελευταία τους λέξη.

"Όταν η πίκρα της χαμένης Αυτοκρατορίας κατακαθίσει στη ψυχή των Ρώσων και γίνει οργή, τότε ένας καινούργιος κόσμος θα γεννηθεί.

Έτυχε να γνωρίσω έναν Ρώσο Εθνικοσοσιαλιστή, βουλευτή του κοινοβουλίου, πρώην ανώτερο αξιωματικό των μυστικών υπηρεσιών του Κόκκινου Στρατού. Τον ρώτησα πως ήταν δυνατόν μέσα από το κομμουνιστικό καθεστώς να γίνει Εθνικο-Σοσιαλιστής και μου είχε απαντήσει πως τον οδήγησε σε αυτόν ο Ντοστογιέφσκι, ο Τολστόι, ο Μυστικισμός της Σλάβικης ψυχής του και προπαντός μία περίεργη αγάπη που είχε για ένα σύμβολο, ένα σύμβολο που του έδειχναν σαν το σημάδι του απόλυτου κακού: Τον Αγκυλωτό Σταυρό.

Στην δεκαετία του '70 αναπτύχθηκαν στην Ευρώπη Κινήματα "φασιστικά" με χαρακτηριστικά επαναστατικά, που έβλααν βόμβες, που πυροβόλησαν και πυροβολήθηκαν. Δεν βγήκε τίποτε... Το περιόδο "TIME" είχε γράψει τότε ένα άρθρο με αφορμή μια έκρηξη στην συναγωγή των Παρισίων, που έλεγε ότι η διαφορά μεταξύ των Φασιστών της δεκαετίας του '70 και των Φασιστών της δεκαετίας του '30 είναι ότι οι πρώτοι είναι απελπισμένοι, ενώ εκείνοι του μεσοπολέμου είχαν απόλυτη πίστη στην νίκη τους.

Τα χρόνια πέρασαν, νέα προβλήματα προστέθηκαν στα προβλήματα τα πολιτικά της Ηπείρου μας. Η λευκή φυλή πεθαίνει, δημογραφικός μαρasmus, οικονομική κρίση, ανεργία και δεκάδες εκατομμύρια ξένων στις χώρες της Ευρώπης.

Ένα νέο κίνημα γεννήθηκε διαφορετικό από εκείνο του μεσοπολέμου. Δεν έχει το "στυλ" του τελευταίου απόηχου του ρομαντισμού. Τα παντελόνια δεν είναι καλοσιδερωμένα και οι μπότες δεν είναι γυαλισμένες. Το ύφος δεν έχει τίποτε το ποιητικό, είναι πρωτόγνωρα βάρβαρο, ασυμβίβαστο, μοναδικό.

Στις γειτονιές του Λονδίνου και των Παρισίων, στο Βερολίνο, στην Ρώμη και στην Βιέννη, ανδρώνεται μια νέα γενιά. Πίσω από τους χαρτογιακάδες με τα σκούρα κουστούμια υπάρχουν οι νέοι με τις κοφτερές ματιές, που δεν συζητούν και είναι πανέτοιμοι να ποτίσουν με το αίμα τους το δένδρο της Ιστορίας.

Κάτι άλλο γεννιέται μέσα στην Ευρώπη της παρακμής. Ένα Κίνημα διαφορετικό, ένα κίνημα απελπισμένων. Ίσως το Κίνημα αυτό να είναι και νικηφόρο, αφού μόνον οι απελπισμένοι γνωρίζουν πώς να επαναστατούν χωρίς κανέναν συμβιβασμό.

Νικόλαος Έξαρχος

Τρόπος Ναζείς

της Ε.Χ. Παππά

Στο δρόμο για το Καλοκαίρι

Μάγεμα, λξει, η Φύση. Κι όνειρο. Ποιος προλαβαίνει, ποιητή, να μαγευτεί; Ποιος προλαβαίνει να δει όνειρα; Άλλο να πεις: Ποιος έχει μυαλό για διάβασμα το Μάη μήνα; Και τον Ιούνιο;

Ποια ανόητη υπουργική απόφαση, ποιο διαστραμμένο γραφειοκρατικό μυαλό έβαλε τα ελληνόπουλα να κλείνονται στους τέσσερις τοίχους και να διαβάζουν εξισώσεις και γραμματικές όταν η Φύση βρίσκει την καλή και τη γλυκιά της ώρα;

Αν κι έχει περάσει πάνω από μια δεκαετία από τότε που τελείωσα με κάθε λογής σχολειά, κά-

θε χρονιά καθώς πλησιάζει ο Ιούνιος νιώθω το ίδιο σφιξιμο, την ίδια ναυτία, το ίδιο χτυποκάρδι. Την ίδια παλιά αγωνία πως τάχα μου η ζωή πρό-

κειται να κριθεί απ' τις καρικατούρες που θα ζωγραφίσω στην άσπρη κόλλα. Σαν το αύριο να είναι ένα μηλε BIC πάνω σε ριγωτή κόλλα εξετάσεων. Με το όνομα καλυμμένο.

Η αλήθεια είναι ότι αυτό είναι ψέμα. Και άδικα ανησυχώ. Η αλήθεια είναι πως κανενός η τύχη δεν κρίθηκε από ένα διαγώνισμα, εκτός και αν ο ίδιος το όρισε έτσι. Μετά από ένα κι εκατό διαγωνίσματα, το Σύμπαν θα εξακολουθεί να πάλλεται, ο Ήλιος να ανατέλλει, κι η Γη να γυρίζει σαν τη σβούρα ακόμα κι αν γίνεις δικηγόρος, μηχανικός ή βουλευτής.

Όσο σκληρό, δυσάρεστο ή εκνευριστικό και αν ακούγεται στις μανάδες και τους πατεράδες μας που έχουν έγνοια τους την αποκατάστασή μας, η ύπαρξή μας, η ευτυχία μας, δεν είναι, ευτυχώς, κρυμμένη στις σελίδες των Μαθηματικών, της Φυσικής, ακόμη και των Αρχαίων. Δεν θέλω να πω μ' αυτό ότι δεν πρέπει κανείς να σπουδάζει, να αποκτά γνώσεις και δεξιότητες, να ερευνά. Κάπως έτσι γέμισαν τα σχολειά κνίτισσες και η πολιτική ρηγάδες. Μα ότι, όλα αυτά, δεν έχουν κανένα νόημα αν αυτός που διαβάζει, που μαθαίνει, που ερευνά, δε γίνεται ταυτόχρονα καλύτερος, δυνατότερος, χρησιμότερος άνθρωπος.

Αν με τις γνώσεις, με τα διαβάσματα, με την κοινωνική και οικονομική του καταξίωση δεν δικαιολογεί το λόγο και τη χρησιμότητα της ύπαρξής του, όχι για το ασήμαντο απειροελάχιστο άτομό του, αλλά για το μεγάλο puzzle του Κόσμου.

Αυτό το μήνα...

Διαβάζω Επαναλήψεις, SOS, διαγωνισμοί, η τελευταία ευκαιρία να κάνω κάτι πρακτικώς χρήσιμο πριν τις μεγάλες ζέστες του καλοκαιριού. Πάντοτε όμως, εκτός από αυτά που χρειάζονται, κοιτάζω να διαβάζω εκ παραλλήλου κι αυτά που μου χρειάζονται.

Ακούω Τον εαυτό μου να υπαγορεύει τους ρυθμούς του στη ζωή μου (γνώθι σ' αυτόν, δηλαδή). Κι ακούω μουσική που μ' ανεβάζει στα μαύρα από τα έλατα βόρεια δάση, στις λεβεντομάνες ρεματιές, στους δρόμους που μυρίζουν την πίσσα της κολάσεως, εκεί που ακούγονται τα τύμπανα κι οι δάδες της θέλησής μας.

Φτιάχνω τη γαλήνη του επόμενου λεπτού. Εξαγοράζω τη συνείδηση της καλοκαιρινής εξόρμησης, καλοπιάνω τα μακροβούτια στις ερημικές παραλίες, κάνω σπονδή στα κλεισμένα από τα βάτα μονοπάτια του χωριού που περιμένουν να ευλογήσουν τα βήματά μου.

Ευλογώ την καλή ώρα της Φύσης, κι αφήνω την καρδιά μου ν' ακολουθήσει το δικό Της χτυποκάρδι.

Καλά διαβάσματα και Καλό Καλοκαίρι!

ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ 1912-1913

Η μεγάλη εξόρμησις του Έθνους

β' μέρος

Την άνοιξη του 1913, μετά την οριστική λήξη των εκθροπραξιών μεταξύ των συμμαχικών δυνάμεων και των δυνάμεων του ηττηθέντος τουρκικού στρατού, είχαν καθορισθεί προσωρινά τα σημεία τα οποία θα κατείχαν οι στρατιωτικές δυνάμεις των συμμάχων μέχρι την τελική συμφωνία και την οριστική οριοθέτηση. Σοβαρό εμπόδιο στην τελική συμφωνία επέδειξαν οι Βούλγαροι, γνωστοί και ως "ύαινες των Βαλκανίων", οι οποίοι επιζητούσαν να καρπωθούν τα μεγαλύτερα οφέλη εις βάρος των υπολοίπων συμμάχων. Οι υποτιθέμενα σύμμαχοι των Ελλήνων στον κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας αγώνα παρενοχλούσαν τις ελληνικές φρουρές ιδιαίτερα στη γραμμή του Παγκαίου όπου στις 24 Απριλίου με συνοδεία πυροβολικού κατέλαβαν επίκαιρες θέσεις. Λίγο αργότερα, στις 8 Μαΐου, βουλγαρικές δυνάμεις προήλασαν και κατέλαβαν τα χωριά Αγγίστα και Σωκό και οι ελληνικές δυνάμεις ανταπέδωσαν με αποτέλεσμα η μάχη να γενικευθεί σε ένα εκτεταμένο μέτωπο παρατάξεως. Την άνοιξη του 1913 υπήρχε λοιπόν ένας ακήρυχτος πόλεμος μεταξύ Ελλήνων και Βουλγάρων όσο και μεταξύ Βουλγάρων και Σέρβων. Τα γεγονότα αυτά ανάγκασαν τον Στρατηλάτη Κωνσταντίνο, βασιλέα πλέον, μετά τη δολοφονία του πατέρα του τον Μάρτιο στην Θεσσαλονίκη, να μεταβεί από την Αθήνα εις την Θεσσαλονίκη με το πολεμικό πλοίο "Πάνθηρ" για να βρίσκεται κοντά στον τόπο των εξελίξεων.

Οι Βούλγαροι, παρά τις ελληνικές διαμαρτυρίες, συνέχιζαν την τακτική των παρενοχλήσεων και η κυβέρνηση επέρριπτε τα έκτροπα σε "μεμονωμένους θερμοκέφαλους αξιωματικούς".

από τον Χρήστο Παππά

Οι Βούλγαροι, παρά τις ελληνικές διαμαρτυρίες, συνέχιζαν την τακτική των παρενοχλήσεων και η κυβέρνηση επέρριπτε τα έκτροπα σε "μεμονωμένους θερμοκέφαλους αξιωματικούς". Τα γεγονότα αυτά εσήμαναν και την έναρξη ενός διπλωματικού μαραθωνίου και συμμαχικών συνεννοήσεων. Αφ' ενός η Ρωσία επιζητούσε την ασφάλεια της Βουλγαρίας και προσπαθούσε να εμπλακεί στα θέματα των κρατών της χερσονήσου του Αίμου με μια ειρηνευτική διάσκεψη στην Αγία Πετρούπολη, και αφ' ετέρου η Ελλάδα προσπαθούσε να δώσει ένα δείγμα φιλειρηνικών διαθέσεων απέναντι στην Βουλγαρία, δεχόμενη βουλγαρική στρατιωτική επιτροπή στη Θεσσαλονίκη, η οποία σε συνεννόηση με αντίστοιχη ελληνική επιτροπή θα καθόριζε τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Το βέβαιον του επερχόμενου πολέμου επισφράγισε όμως η μεταβολή στα πολιτικά πράγματα της Βουλγαρίας όταν ανέλαβε την πρωθυπουργία ο Ντάνεφ, γνωστός για τα ανθελληνικά και αντισερβικά του αισθήματα, ο οποίος προσεταιρίστηκε και τον επιφυλακτικό έως τότε βούλγαρο τσάρο Φερδινάνδο.

Στην Ελλάδα το ηθικό ήταν ακμαίο και παλλαϊκή επιθυμία ήταν να ξεκαθαρίσουμε μια και καλή "με αυτόν τον άτιμο και δόλιο σύμμαχο". Δεν είχαν περάσει πολλά χρόνια από την δράση των κομιτατζήδων στη Μακεδονία και από τον στραγγαλισμό του Ελληνισμού στην Ανατολική Ρωμυλία. Οι Βούλγαροι είχαν σκορπίσει τον θάνατο, είχαν προκαλέσει τον πόνο και τον ξεριζωμό χιλιάδων Ελλήνων στην Βόρειο Ελλάδα. Και οι Έλληνες δεν το είχαν ξεχάσει αυτό.

Η έκρηξη του Β' Βαλκανικού Πολέμου

Ο πόλεμος ξεκίνησε στις 16 Ιουλίου με την καθολική βουλγαρική επίθεση εναντίον της ελληνικής και σερβικής παράταξης. Την ίδια μέρα ο Στρατηγός Καλλάρης, Μέγαρχος της Β' Μεραρχίας κάλεσε τους 1200 Βούλγαρους στρατιωτικούς να παραδοθούν στον Ελληνικό Στρατό. Ο επικεφαλής Βούλγαρος αξιωματικός ζήτησε μια ώρα προθεσμία δια την παράδοση. Μετά την παρέλευση της ώρας και ενώ οι Βούλγαροι δεν παραιτόντο, διετάχθη γενική επίθεση εναντίον τω Βουλγάρων και διεξήχθη μια πρωτοφανής μάχη μέσα στην πόλη της Θεσσαλονίκης, η οποία διήρκεσε από το απόγευμα της 16ης Ιουλίου ως το απόγευμα της επομένης. Πενήντα δύο Έλληνες στρατιώτες και

αξιωματικοί θυσίασαν τη ζωή τους για την εκκαθάριση της Θεσσαλονίκης.

Ο Ελληνοβουλγαρικός Πόλεμος, παρ' όλο που διήρκεσε ένα μόλις μήνα, ήταν φονικότατος και εξαιρετικά βίαιος. Ο Ελληνικός Στρατός πρόβη σε μια απίστευτα γοργή προέλαση διακοσίων πενήντα χιλιομέτρων με σκοπό να απελευθερώσει τις μακεδονικές πόλεις και χωριά και να παγιώσει στο μέλλον την ασφάλεια των βορείων συνόρων μας.

Οι δυνάμεις

Οι ελληνικές δυνάμεις στην αρχή του πολέμου διέθεταν οκτώ Μεραρχίες οι οποίες προς το τέλος του έγιναν εννέα. Η Σερβία διέθεσε στον αντιβουλγαρικό αγώνα έντεκα συνολικά Μεραρχίες εκ των οποίων μια ήτο αυτή του Μαυροβουνίου. Η Βουλγαρία παρέταξε δεκαπέντε Μεραρχίες.

Στρατός Μακεδονίας Αρχηγός ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος Γενικόν Στρατηγείον

- I Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Εμμ. Μανουσογιαννάκης
- II Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Κων. Καλλάρης (από 8 Ιουλίου 1913 Δ/ντής Υποστρ. Γιαννακίτσας)
- III Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Κων. Δαμιανός
- IV Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Κων. Μοσχόπουλος
- V Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Στεφ. Γεννάδης
- VI Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Νικ. Δελαγραμμάτικας
- VII Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Ναπ. Σωτήλης
- VIII Μεραρχία- Δ/ντής**
Υποστρ. Δ. Ματθαίοπουλος (από αρχές Ιουλίου 1913, μετεφέρθη εξ Ηπείρου)
- X Μεραρχία Δ/ντής**
Υποστρ. Λεων. Παρασκευόπουλος

Ανεξάρτητη Ταξιαρχία Ιππικού- Δ/ντής
Αντ/χης Ζαχαρακόπουλος

Φρούριο Θεσσαλονίκης
Τάγμα Γεφυροποιών
Λόχοι Ασυρμάτου
Στρατός Κατοχής Μακεδονίας
Υπηρεσία Μετόπισθεν Μακεδονίας
Υγειονομική Υπηρεσία Μετόπισθεν

Χρονολόγιο Β' Βαλκανικού Πολέμου (Ελληνοτουρκικού)

1913

19 Μαΐου
Υπογραφή της Ελληνοσερβικής συμμαχίας.

16 Ιουνίου
Βουλγαρική επίθεση κατά Ελληνικών και Σερβικών θέσεων. Έναρξη του Β' Βαλκανικού Πολέμου.

19-21 Ιουνίου
Μάχη του Κιλίκις και Λαχανά.

23 Ιουνίου
Μάχη της Δοϊράνης.

25 Ιουνίου
Διάβαση της οροσειράς Μπέλες.

26 Ιουνίου
Είσοδος του Ελληνικού Στρατού στη Στρώμνιτσα. Ναυτικά αγήματα στην Καβάλα.

27 Ιουνίου
Μάχη του Δεμίρ-Ισάρ.

28 Ιουνίου
Είσοδος Ελληνικού Στρατού στις Σέρρες.

1η Ιουλίου
Είσοδος Ελληνικού Στρατού στη Δράμα.

5 Ιουλίου
Μάχη του Νευροκοπίου.

9-10 Ιουλίου
Γιγαντομαχία των Στενών της Κρέσνας.

12 Ιουλίου
Ναυτικά αγήματα εις Αλεξανδρούπολη.

13 Ιουλίου
Απελευθέρωση Ξάνθης. Μάχη Σιμιτλή.

15-16 Ιουλίου
Μάχη Μαχομιάς.

16 Ιουλίου
Άνδρες 8ης Μεραρχίας στην Κομοτηνή.

17 Ιουλίου
Ειρηνευτική διάσκεψη στο Βουκουρέστι. Παύση εκθρορασιών.

28 Ιουλίου
Υπογραφή της Συνθήκης ειρήνης στο Βουκουρέστι.

«Μαχηταί εις την πρώτην γραμμήν του πυρός»

Ο Ελληνικός Στρατός απελευθερώνει τη Δυτική Θράκη το καλοκαίρι του 1913

Οι μάχες

Η πιο μεγάλη μάχη και από τις πλέον αιματηρές ήταν η μάχη του Κιλκίς - Λαχανά στις 19-21 Ιουνίου 1913. Στον τριήμερο επικό αγώνα οι ελληνικές Μεραρχίες είχαν συνολικά 5660 νεκρούς και τραυματίες, ενώ οι Βουλγαρικές απώλειες ήσαν τριπλάσιες. Οι Βούλγαροι είχαν δημιουργήσει στο Κιλκίς ένα τρομακτικό πλέγμα οχυρωμάτων με πολυάριθμα πυροβολεία και πολυβολεία που καθιστούσαν την κατά μέτωπο επίθεση και κατάληψη αδύνατη. Ο Κωνσταντίνος εφαρμόζει για άλλη μια φορά τα στρατηγικά του σχέδια και αναλαμβάνει πλευροκοπικές κινήσεις τις οποίες υλοποιούν ξιφηρές αξιωματικοί που οδηγούν τους στρατιώτες των εναντίον του εχθρού με πρωτοφανή ορμή και γενναιότητα. Οι μάχες γενικεύονται και καταλήγουν σε συγκρούσεις σώμα με σώμα. Οι Βούλγαροι που υποχωρούν για να ανασυνταχθούν αντιμετωπίζουν την αμείλικτη και συνεχή καταδίωξη που διατάσσει ο Κωνσταντίνος.

Η νίκη αυτή ήταν ένα πολεμικό μεγαλόρρημα το οποίο πραγματοποιήθηκε με άφθονο αίμα. Ήταν δε τόσο αποφασιστική διότι σήμανε την αρχή της συντριβής του Βουλγαρικού στρατού και κατέρριψε τον μύθο περί "Πρώσων της Βαλκανικής" και περί του αήτητου του βουλγαρικού στρατού. Οι Βούλγαροι υποχωρούν και εγκαταλείπουν τις μακεδονικές πόλεις αφού πρώτα κατακρεουργούν αμάχους, ληστεύουν, κατακαίουν και επιδεικνύουν όλη τους την κτηνωδία και βαρβαρότητα. Στη Νιγρίτα οι μονάδες της VIης Μεραρχίας αντίκρισαν ένα σκληρό φρίκης όπως και στο Σιδηρόκαστρο, στις Σέρρες και αλλού.

Η συνέχεια εδόθη στην παρά τη λίμνη Δοϊράνη μάχη στις 22 και 23 Ιουνίου 1913. Ο Βουλγαρικός στρατός υποχωρεί σε κατάσταση πανικού. Ο Ελληνικός Στρατός συλλαμβάνει αιχμαλώτους, λάφυρα πολέμου αλλά και βουλγαρικές πολεμικές σημαίες, όπως συνέβη κατά τη μάχη της Στρόμνιτσα

στις 27 Ιουνίου 1913. Η τελευταία μεγάλη μάχη του Πολέμου ήταν η περίφημη άλωση των απόρρητων στενών της Κρέσνας. Εκεί οι Βούλγαροι είχαν το πλεονέκτημα του εδάφους και εξήντα τέσσερα βουλγαρικά Τάγματα αντιμετώπισαν πενήντα τέσσερα Ελληνικά. Από κει και πέρα το σύνθημα που εμπνέει τους Έλληνες στρατιώτες είναι "Στη Σόφια!". Σκοπός του ελληνικού στρατηγείου και του Κωνσταντίνου είναι η απόλυτος συντριβή του εχθρού και η κατάληψη όσο το δυνατόν περισσότερων εδαφών προτού τον προλάβει η ανακωχή και οι ειρηνευτικές συνομιλίες. Μέχρι το τέλος του Πολέμου η γαλανόλευκη κυμάτιζε σε Μακεδονία και Θράκη στις πόλεις που είχαν απελευθερωθεί μετά από μια σαρωτική και ταχύτατη προέλαση.

Η γιγαντομαχία της Κρέσνας

Στο φοβερό ύψωμα 1378 στα στενά της Κρέσνας στα οποία τρέχει ένα ορμητικό ποτάμι, στις απόκρημνες όχθες του οποίου πραγματοποιήθηκε ο πιο λυσσώδης αγώνας του Ελληνοβουλγαρικού Πολέμου για την εκτόπιση του εχθρού, διεξήχθη μια από τις ηρωικότερες μάχες όταν οι Εύζωνοι του Ταγματάρχη Βελισσαρίου αφού τελείωσαν τα πυρομαχικά τους, με υπόδειξη του ήρωα αξιωματικού, πήραν πέτρες για να καταδιώξουν τους Βουλγάρους. Η πρώτη κυρίευση του υψώματος έγινε από τον θρυλικό Ταγματάρχη Βελισσαρίου και τους Ευζώνους του και η δεύτερη και οριστική άλωση από τον άξιο απόγονο της γενεάς των Κολοκοτρωναίων, Γεώργιο Κολοκοτρώνη. Ο Βελισσαρίου έπεσε μαχόμενος, φωνάζοντας "Εμπρός! Εμπρός!" και ο Κολοκοτρώνης "Ζήτω η Πατρίς!".

Δυο από τις μεγάλες μορφές του Πολέμου

Γεώργιος Κολοκοτρώνης Ταγματάρχης Πεζικού

"Δεν θα λησμονήσω ποτέ εκείνο το οποίον γενομένης ομιλίας περί των απωλειών του τάγματός μας, παρά την γέφυραν του Δεμίρ-Ισάρ μας έλεγε ο ταγματάρχης Κολοκοτρώνης την 28ην Ιουνίου 1913 και μετά το πέρας της μάχης εκείνης, πράγμα το οποίον εφάνερνε την αδημονία και το παράπονόν του κατά της τύχης διότι εβράδυνε να δεχθή και ούτος εχθρικήν σφαίραν επί του σώματός του. "Βρε παιδιά, μας έλεγε, όπως βλέπω εμένα με σέβονται αι εχθρικά σφαίρες. Αν υποτεθή ότι τίθενται εκτός μάχης όλοι οι άνδρες μου εγώ θα είμαι ο τελευταίος". Και όντως μετά την τελείαν καταστροφήν του τάγματος εκείνου και εις την τελευταίαν μάχην που εδόθη με τους Βουλγάρους εις Άνω Τζουμαγιάν εξεπληρώθη η επιθυμία του μόνου γόνου των Κολοκοτρωναίων Γ. Κολοκοτρώνη (12 Ιουλίου 1913)".

Δ. Βιδάκης Ταγματάρχης Πεζικού εν απ.

Ιωάννης Βελισσαρίου Ταγματάρχης Πεζικού

"Διεσταυρώθημεν κάποτε με το Τάγμα του Βελισσαρίου προελαύνον δια την επίθεσιν της Αετορράχης. Ευρίσκετο ακόμη μακράν

του εχθρού και ετήρει τον σχηματισμόν πορείας. Εκραδαίνετο εν τούτοις ολόκληρον, καθώς επερνούσεν εμπρός μας κατά τετράδας, από πολεμικόν μένος. Ο Ταγματάρχης εμπρός έφιππος, αρήιος, μαύρος με το βλέμμα επιτακτικόν και αποφασισμένον. Και όπισθεν του οι σαλπικταί, σημαίνοντες θουρία και έπειτα οι ευζώνοι του αελλόποδες, χαρούμενοι ως αν να μετέβαινον εις πανηγύρι. Τους έβλεπες και ηννόεις ότι είχαν αρχηγόν τον Βελισσαρίου, τον μέγαν εμψυχωτήν, τον ήρωα των ηρώων του 1912 και 1913.

Ο Βελισσαρίου είχε γίνη κατά την ευτυχί δια την Ελλάδα εποχήν εκείνην σύμβολον. Το σύμβολον της ορμής προς τον κίνδυνον, ακόμη δε και της νίκης. Ήτο ο απαράμιλλος και ο άφθαστος. Και από τον τάφον Του, τον αγνοημένον και μακρυνόν, θα ήξιζε να εκπορευθή το ίδιον άγγελμα προς τους νέους Έλληνας το οποίον έστελλε προς τους Λακεδαμονίους ο τάφος του Λεωνίδα".

Επ. Μάλαινος

ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΡΩΑ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Τόξα και βέλη ετρέμανε στο θεϊκό σου χέρι
Όταν την Τροίαν έσειες των Αχαιών ξεφτέρει
Του ήλιου το φως εκρύβανε τα μύρια σ'ας κοντάρια
Όταν τον Πέρση εσκίζατε των Πλαταιών λιοντάρια.
Τουφέκια εβρονταστράφτανε το Χάρο αδελφωμένα
Της Λευτεριάς σαν ένυνες το φως Εικοσιένα.
Μα με λιθάρια, με βουνά, με πέτραις, με κοτρώνια
Δυο μόνο επολεμήσανε, δυο ξακουσμένοι αιώνια.
Σεις ω Τίπάνες τον παλόν παλεύοντες θεόν μας
Και συ ω Βελισσάριε, Τίπν των ημερών μας.
ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΝΑΣ

Από τα παραλειπόμενα του Πολέμου

Πρέπει να τονιστεί ότι τα αντιβουλγαρικά αισθήματα του Ελληνικού λαού ήσαν τέτοια ώστε ακόμα και το αναμνηστικό παράσημο της συμμετοχής στους Πολέμους του '12-'13 από τη μια μεριά έφερε τη μορφή του Στρατηλάτη και από την άλλη του Βυζαντινού Αυτοκράτορα Βασιλείου του Βουλγαροκτόνου. Στη μάχη του Κιλκίς οι άνδρες της III Μεραρχίας του Ελληνικού Στρατού αντιμετώπισαν και συνέτριψαν την Γ' Βουλγαρική Μεραρχία οι άνδρες της οποίας είχαν τιμηθεί από τον Φερδινάνδο με το παράσημο ανδρείας για την κατάληψη της Αδριανούπολης. Μετά τη μάχη οι στρατιώτες μας απέσπασαν από τα χιτώνια των σκοτωμένων Βουλγάρων αυτά τα παράσημα και τα φορούσαν οι ίδιοι. Ένα από αυτά το απέστειλαν στον Κωνσταντίνο μαζί με ένα τιμητικό δίπλωμα όπου έγραφαν "Οι οπλίται της III Μεραρχίας απονέμομεν επί του πεδίου της μάχης το παράσημον του Φερδινάνδου τω μεγάλω Αρχηγώ μας, επονομάζοντες αυτόν Βουλγαροκτόνον". Αυτή η διάκριση και αυτό το παράσημο ήταν αυτό που αγαπούσε περισσότερο απ' όλα ο Βασιλεύς Στρατηλάτης.

Οι Βουλγαροκτόνοι

Τίγρεις του Αίμου αν είδατε ταις άγριαϊς Ερινύεσ
Να μη χυμούν επάνω σας σαν μαύραις τρικυμιάϊς.
Τ' αστροπελέκια αν είδατε να μη σας κομματιάσουν,
Και οι δαίμονες ταις σάρκαις σας
κί αυτοί να μη σπαράζουν,
Δεν σας φοβήθησαν, σκυλιά, δεν σας δειλιάσαν, κτήνη,
Τέτοιος ο μαύρος πόνος των και η φρίκη των εγινή
Στα καταχθόνια σιλάχνα σας, στα τόσα κρίματά σας,
Που βουβαμένοι εστάθησαν και σαν νεκροί μπροστά σας.

Μα ημεϊς που χίλιοι Τάρταροι παλεύουν στην ψυχή μας,
Που χίλιους πνίγουν κεραυνούς οι αναστεναγμοί μας,
Ημεϊς που βόγγει Ωκεανός του πόνου στην καρδιά μας
Για ό,τι εκάμετε, θεριά, στην άμοιρη γενιά μας,
Ημεϊς που Αίτναις, βράζομε του μίσους, της λαχτάρας
Για σας, της Σόφριας όκεντραις, γεννήματα κατάρας
Το μάτι δεν θα κλείσουμε και Τούρκοι θα ταφούμε
Αν όλους δεν σας πνίξουμε κι να στάχτη δεν σας δούμε.

ΦΩΚΙΩΝ ΠΑΝΑΣ

Ελληνοβουλγαρικός Πόλεμος 1913
"Ο Πανηγυρισμός της Νίκης"

Η μάχη του Κιλκίς - Λαχανά μία πό τις μεγαλύτερες και τις πλέον αιματηρές μάχες του πολέμου (από γκραβούρα εποχής)

Ο αιώνιος Οδυσσέας

Μια αριστοτεχνική στρατηγική κίνηση του Κωνσταντίνου και του επιτελείου του ήταν η ναυτική επίδειξη έξω από το λιμάνι της Καβάλας με άδεια μεταγωγικά στις 25-26 Ιουνίου 1913 ώστε να πεισθούν οι Βούλγαροι ότι επρόκειτο να αποβιβασθούν εκεί οι δυο Μεραρχίες από το μέτωπο της Ηπείρου που κατευθύνοντο στο ελληνοβουλγαρικό μέτωπο. Οι Βούλγαροι εγκατέλειψαν την πόλη η οποία κατελήφθη από τα ναυτικά αγήματα των πολεμικών "Υδρα", "Ιέραξ", "Πάνθηρ" και "Δόξα".

Οφέλη και κρίσεις επί των Βαλκανικών Πολέμων

Με τη λήξη των Βαλκανικών Πολέμων δεν επετεύχθη η εξουδετέρωση των Βουλγάρων (οι οποίοι απετέλεσαν στα μετέπειτα χρόνια σοβαρή απειλή κατά της Ελλάδος, στον Β' Παγκόσμιο, στον Εμφύλιο, κ.λπ.) και αυτό λόγω των πιέσεων των Μεγάλων Δυνάμεων, της ολιγωρίας των προσκαίρων συμμάχων μας Σέρβων που ανιστόρητα ως τις ημέρες μας χαρακτηρίζονται "παραδοσιακοί μας φίλοι", και επιπλέον λόγω εσφαλμένων διπλωματικών κινήσεων από ελληνικής πλευράς. Η Ελλάς εγκατέλειψε προαιώνια ελληνικά εδάφη και τους ομογενείς πληθυσμούς εις χείρας αλλοφύλων (Βόρειος Ήπειρος, Θράκη).

Όμως, χάρις στον ηρωισμό του Στρατού μας που είχε την κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή και ηγεσία (Κωνσταντίνος και επιτελείο του), κατορθώθηκε το έδαφος της ελληνικής επικράτειας να αυξηθεί από 63 210 σε 120 310 τετραγωνικά χιλιόμετρα, και ο πληθυσμός της χώρας από 2 631 950 σε 4 718 220 κατοίκους. Έτσι η Ελλάς επέτυχε όχι μόνο να απελευθερώσει μέρος του εθνικού της κορμού αλλά και να αποκτήσει νέες προοπτικές στην Οικονομία, και νέες δυνατότητες αυτάρκειας χάρις στις εύφορες περιοχές της Θεσσαλίας και της Μακεδονίας.

Η Ελλάς έφθασε στον Κολοφώνα της δόξας της κατά την ιστορική περίοδο του περασμένου αιώνα, το καλοκαίρι του 1913.

Ενώ όμως η Μοίρα προετοίμαζε γι' αυτήν ένα λαμπρό μέλλον, οι διεθνείς εξελίξεις και πολύ περισσότερο η δική της ατυχία που από τους αρχαίους χρόνους μαστίζει τους Έλληνες, οδήγησε αμέσως μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους στον τρομερό εθνικό διχασμό, στην αντιπαλότητα μεταξύ Βασιλικών και Βενιζελικών, που είχε ως αποτέλεσμα αδελφοκτόνες συρράξεις και την ανοικτή και απροκάλυπτη εμπλοκή και κατοχή της Ελλάδος από ξένες δυνάμεις. Τα πρώτα ψήγματα αυτού του διχασμού φανερώθηκαν και κατά τη διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων, χωρίς όμως να έχουν αντίκτυπο και συνέπειες στην ομοψυχία του Στρατού. Από τη μια ο Πρωθυπουργός Βενιζέλος ήθελε να είναι και Στρατηγός, και από την άλλη ο Βασιλιάς-Στρατηγός ήθελε να είναι και διπλωμάτης.

Η ιστορία της δεκαετίας 1910-1920 είναι το κλειδί για όλες τις πολιτικές εξελίξεις που συνέβησαν στη χώρα μας μέχρι σήμερα. Μερικές δεκαετίες μετά, ένας από τους επιτελείς του Ελληνικού Στρατηγείου, Λοχαγός τότε, ο Ιωάννης Μεταξάς, καθοδηγούσε τον Ελληνικό Λαό προς ένα νέο έπος, το έπος του 1940, με την εξής ρήση: "Δια τους Έλληνας υπέρ την νίκη, η δόξα".

Η περίτρανη όμως νίκη των Βαλκανικών Πολέμων δεν απέδειξε μόνον ότι τίποτε δεν χαρίζεται, μα κατακτάται. Δεν απέδειξε μόνο ότι "η μόνη δικαιοσύνη είναι το σπαθί". Αλλά απέδειξε ότι δια τους ήρωας σκοπός πρέπει να είναι και η νίκη και η δόξα.

Αυτό είναι και το διδάγμα των Βαλκανικών Πολέμων και των χιλιάδων ανδραγαθημάτων του Στρατού μας που θα αποτελέσουν ένα ξεχωριστό αντικείμενο διδασκαλίας στην ελληνική εκπαίδευση στο Εθνικό Λαϊκό κράτος του μέλλοντός μας.

ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ

Τα σκυλιά του πολέμου

"Τίποτα να μην ειπαιθεί
για τον θάνατο μου,
ή να προκαλέση θλίψη για μένα.
Και σε καθαγιασμένο
χάμα να μην ταφά,
Ούτε κιδουνοκρούστης
να σημάνη την καμπάνα,
Και κανείς να δε
δε δέηα το νεκρό
μου σάμα,
Ούτε ηυπημένος πίσω
από την κηδεία μου
Να περπατήση
και ούτε ηουηούδια
να φυτέγουν στον τάφο μου,
και ανδραπός να μην με θυμάται,
Σε αυτό βάηα το όνομα μου"

γράφει ο ΑΚΡΟΒΟΛΙΣΤΗΣ

Στρατιώτες για πάντα. Αποφασισμένοι, έτοιμοι για μάχη, εκεί που τα συγκλονιστικά περιστατικά είναι καθημερινότητα και η δική μας καθημερινότητα, το σπάνιο, η εξαίρεση. Παρόντες εκεί που γράφτηκαν με αίμα οι σελίδες μιας ιστορίας που ωστόσο δεν έχει ακόμα γραφτεί. Μισθοφόροι, ένας "τίτλος" που συνδέθηκε με την γέννηση της Αφρικανικής ανεξαρτησίας.

Προϊόν μιας περιέργης πράγματι εποχής που γινόταν πιο περίπλοκη από τις διαμάχες των φυλών που προσπαθούσαν να συγκροτηθούν σε κράτη. Εκεί έγραψαν την ιστορία τους οι τελευταίοι πραγματικοί μισθοφόροι.

Η ύπαρξη των μισθοφόρων είναι πολύ παλιά υπόθεση. Από τις πρώτες κιάλας σελίδες της ιστορίας υπάρχουν αναφορές για αυτή την κατηγορία των πολεμιστών που υπηρέτησαν χώρες ξένες προς την πατρίδα τους. Τα κίνητρα των ανδρών αυτών πολλές φορές βρίσκονται σε αντίθεση όπως και η προέλευσή τους. Η ιστορία όμως έχει δείξει ότι οι μισθοφόροι δεν πολέμησαν ή πολεμούσαν μόνο με το μέρος του αφέντη που πληρώνει τα περισσότερα και η ιδεολογία αρκετές φορές έχει παίξει τον ρόλο της στην επιλογή του εργοδότη.

Ο μισθοφόρος συνήθως πολεμάει στο πλευρό χώρας άλλης από τη δική του και η αμοιβή που παίρνει είναι ένα μόνο από τα κίνητρά του. Μπορεί να πολεμήσει για μια χώρα γιατί ανήκει σε αυτήν την εθνολογικά, ιδεολογικά, θρησκευτικά ή ακόμη και φιλοσοφικά. Μπορεί ακόμα να πολεμήσει στο πλευρό μιας χώρας επειδή η δικιά του έχει κατακτηθεί ή νικηθεί και δεν υπάρχει άλλος τρόπος να πολεμήσει τον εχθρό του. Πολλοί πάλι πολέμησαν στο πλευρό κάποιας χώρας για το συμφέρον της πατρίδας τους. Άλλο τέλος πολεμούσαν γιατί αυτό είναι το επάγγελμά τους και η μωροδιά της μάχης είναι το μόνο ερέθισμα που τους ελκύει. Έτσι διαμέσου της ιστορίας οι μισθοφορικές λεγεώνες πάντα περιλάμβαναν στις τάξεις τους και επαγγελματίες "εραστής" του πολέμου.

ΟΙ ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ

Είναι παραμονή της πρωτοχρονιάς και στα τραπέζια του μπιστρό "La Renaissance" στη Rue Marche au Charbon στις Βρυξέλλες μια ομάδα Afreux

(Φρικτών) ετοιμάζονται να υποδεχτούν τον καινούργιο χρόνο, όχι με σαμπάνια αλλά με σίμπα, δηλαδή Καταγκέζικη μπίρα και σήμα κατατεθέν όλων των Λευκών συντρόφων που πολέμησαν στην Αφρική. Οι "Φρικτοί" ανήκαν στην συνομοταξία των φοβερών μισθοφόρων που πολέμησαν στο Κονγκό στο πλευρό του Tshombe και την παραμονή αυτής της πρωτοχρονιάς στο επίκεντρο της συζήτησης βρίσκεται ο τελευταίος των "μεγάλων", ο Συνταγματάρχης Robert "Bob" Denard. Τα "συμβόλαια" υπογράφονταν στο μπιστρό "La Renaissance" των Βρυξελλών και στην ταβέρνα της Αλσατίας στο Παρίσι.

Το Βελγικό Κονγκό απέκτησε την ανεξαρτησία του στις 30 Ιουνίου του 1960. Φεύγοντας οι Βέλγοι άφησαν πίσω 17 αφρικανούς με πτυχίο Πανεπιστημίου και ένα πληθυσμό 40 εκατομμυρίων νέγρων τε-

λείως ανέτοιμο να χειριστεί την ανεξαρτησία του. Οι παραχές ξέσπασαν από τις πρώτες κιάλας μέρες όταν ο στρατός εξεγέρθηκε ενάντια στους Βέλγους αξιωματικούς του. Η ανταρσία εξαπλώθηκε ταχύτητα και στην Χωροφυλακή αναγκάζοντας έτσι την κυβέρνηση να ζητήσει την επέμβαση του ΟΗΕ. Στις 15 Ιουλίου τα πρώτα τμήματα της ειρηνευτικής δυνάμεως του ΟΗΕ προσγειώθηκαν στην Λέοπολντβίλλ. Από στρατιωτικής πλευράς οι πλέον σημαντικές από τις επιχειρήσεις που ακολούθησαν αφορούσαν την απόσχιση της νότιας επαρχίας Κατάνγκα.

Πρωτεργάτης της απόσχισης ήταν ο Κυβερνήτης της επαρχίας Moise Tshombe, ο οποίος ανακήρυξε τον εαυτό του Πρόεδρο του ανεξάρτητου νέου κράτους. Η Κατάνγκα πλούσια σε χαλκό και ουράνιο αποτελούσε κύρια πηγή πλούτου για το Κονγκό. Γνωρίζοντας λοιπόν πως η κυβέρνηση δεν ήταν διατεθειμένη να δεχθεί την απόσχιση αμαχητί ο Tshombe άρχισε να αναζητά ξένους μισθοφόρους για να ενισχύσουν την Πολιτοφυλακή του.

Σύμφωνα με τους ιστορικούς η αναβίωση των μισθοφόρων στην σύγχρονη εποχή οφείλεται στην ενέργεια αυτή του Tshombe που έδωσε ξανά νόημα σε μια μισοξεχασμένη πλέον λέξη. Ο Denard ήταν ανάμεσα στους 300 Λευκούς μισθοφόρους που έφτασαν στην Κατάνγκα ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του Tshombe. Διοικητής τους ήταν ο λοχαγός του 1ου Συντάγματος Αλεξιπτωτιστών της Λεγεώνας των Ξένων, Roger Faulques. Το σύνταγμα αυτό είχε διαλυθεί με διαταγή του προέδρου Ντε Γκώλ μετά το κίνημα των Στρατηγών στην Αλγερία. Οι μισθοφόροι αποτέλεσαν την "αιχμή του δόρατος" στην άμυνα για την ανεξαρτησία της Κατάνγκα προσβάλλοντας τις μονάδες του ΟΗΕ με ταχυκίνητα jeep, ενεργώντας σαν ομάδες καταδρομών. Παρά τη συντριπτική υπεροχή των στρατευμάτων των Ηνωμένων Εθνών οι δυνάμεις της Κατάνγκα απέκρουσαν όλες τις επιθέσεις μέχρι τον Ιανουάριο του 1963 οπότε υπέκυψαν στην υπεροπλία των αντιπάλων.

Στις αρχές του 1963 μετά την αποτυχία της προσπάθειας για την αυτονομία της Κατάνγκα ο Tshombe κατέφυγε στο εξωτερικό. Το Κονγκό έγινε πεδίο αντιπαραθέσεων μεταξύ Σοβιετικής Ένωσης, Κίνας και των Δυτικών δυνάμεων.

Τον Ιούλιο του 1964 ο Πιέρ Μουλέλε βοηθούμενος υλικά και οικονομικά από το Πεκίνο επαναστάτησε εναντίον της κεντρικής κυβέρνησης και κατέλαβε τη Στάνλεϋβίλλ και μεγάλα τμήματα της χώρας, ισχυριζόμενος ότι εφαρμόζει τη σοσιαλιστική πολιτική του πρώτου προέδρου, του "κόκκινου" Πατρίς Λουμούμπα.

Οι οπαδοί του ονομάστηκαν Simbas (λιοντάρια). Οπλισμένοι με τουφέκια, λόγχες, μαχαίρια και το dawa ("νερό") προέλαυναν σχεδόν ανενόχλητοι προσελκύνοντας συνέχεια καινούργιους οπαδούς και διαπράττοντας άγριες ωμότητες εναντίον οποιουδήποτε Λευκού ή μαύρου αντιστεκόταν. Το "μαγικό νερό" συμπληρώνονταν από μεγάλες δόσεις χασίς, αλκοόλ και διάφορους εξορκισμούς που έκαναν οι μάγοι οι οποίοι συνόδευαν πάντα τον στρατό των επαναστατών. Ο κίνδυνος ήταν άμεσος. Ο Tshombe ανεκλήθη επειγόντως από την εξορία και ανέλαβε την πρωθυπουργία της κυβέρνησης του Κονγκό μετά από πρόσκληση του προέδρου Kasavubu.

Πιστεύοντας ότι οι simbas ήταν άτρωτοι, οι κυβερνητικοί στρατιώτες εγκατέλειπαν έντρομοι οποιαδήποτε θέση προσέβαλαν οι αντάρτες. Ο Tshombe κατάλαβε σύντομα ότι ο στρατός του δεν ήταν σε θέση να καταστείλει την εξέγερση και αποφάσισε να προετοιμάσει το έδαφος για την πρόσληψη μισθοφόρων.

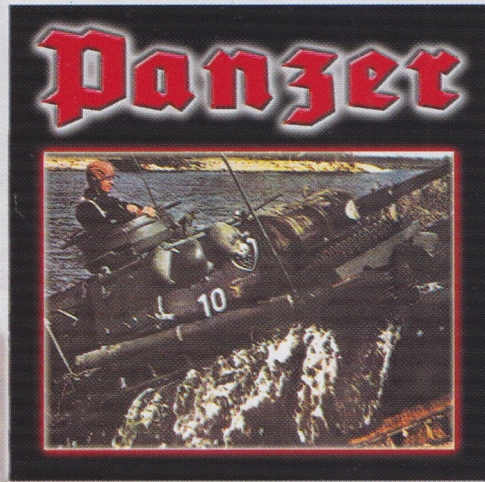
Τα νέα δεν άργησαν να φτάσουν και στα μέλη που σύχναζαν οι μισθοφόροι όπως το μπαρ του ξενοδοχείου DIPLOMAT στο Γιοχάνεσμπουργκ και το BRETT'S LOUNGE στο Σόλσμπερ της Ροδεσίας.

Totenkopf Propaganda

Τα εμβλήματα της Leibstandarte

NEO CD!

Τα εμβλήματα των Panzer

Αφήγηση της ιστορίας των Waffen SS

Εμβλήματα των
εθελοντώ
των Waffen SS

Τα Εμβλήματα του Γ' Ραϊχ

Τα Εμβλήματα της Βέρμαχτ

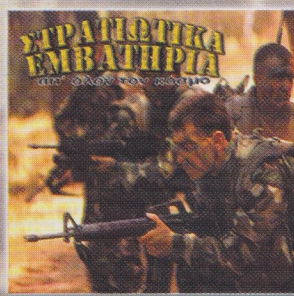
Εμβλήματα της
Χιτλερικής
Νεολαίας

Εμβλήματα του Γερμανικού Ναυτικού

Τα εμβλήματα της Μεγάλης Ιδέας

Στρατιωτικά Εμβλήματα
όλου του κόσμου

Κλέφτικα τραγούδια

Ισπανικά Φλαγγιτικά εμβλήματα

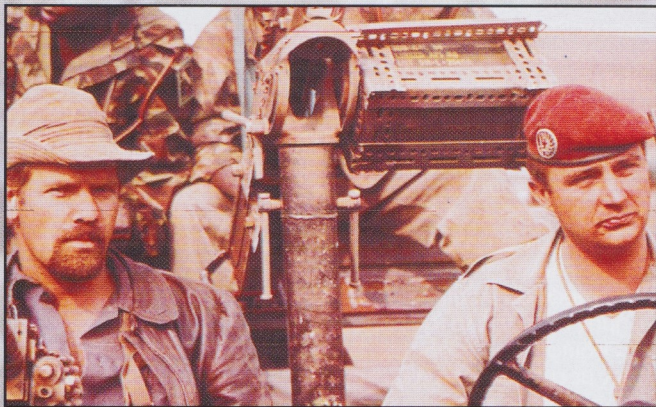
Τα τραγούδια των Νοτίων

Η χώρα αποσυντίθεται. Το Κονγκό είναι βυθισμένο στην αναρχία. Τριακόσιες φυλές αλληλοσφάζονται και αλληλοτρώνονται στην κυριολεξία. Στην Κισάσα στο τέως Γαλλικό Κονγκό φιλοκινέζοι και Λουμουπισταί έχουν την βάση τους με καινούργιο αρχηγό τον Christophe Gbenge. Ο Tshombe στέλνει τους μισθοφόρους του και καταλαμβάνει την Άλμπερβιλ, απειλεί την Στάνλεϋβιλ. Ο Gbenge απαντά συλλαμβάνοντας σαν ομήρους όλους τους Λευκούς. Είναι περίπου 2000.

Το Βέλγιο και η Αμερική αποφασίζουν να δράσουν. Στις 21 Νοεμβρίου 1964, εξακόσιοι Βέλγοι αλεξιπτωτιστές πηδούν από αμερικάνικα αεροσκάφη στο Κισανγκάνι στην παλιά Στάνλεϋβιλ. Πριν φύγουν οι Λουμουπισταί προφταίνουν να σφάξουν σαράντα ομήρους. Μια άλλη ρίψη στο Πάουλις πληρώνεται με είκοσι νεκρούς, αλλά σώζονται 1600 άτομα που πολλοί είναι τραυματίες, όλοι είναι αποβλακωμένοι από τις ταπεινώσεις και τα βασανιστήρια. Η Ρωσία, η Αλγερία, η Αιθιοπία, κ.α. καταγγέλλουν την Βελγο-αμερικάνικη επέμβαση σαν νέα επέμβαση της Δύσεως.

Οι στρατιώτες του ΟΗΕ που τους έριξαν στην πιο σκοτεινή γωνιά της Αφρικής έγιναν στόχος του γενικού ξεσηκωμού. Αφοπλίζονται και σφάζονται με αγριότητα.

Μια τραγωδία που έμεινε στις μνήμες του κόσμου στην απαίσια αφρικάνικη πραγματικότητα ήταν και αυτή των ανδρών του ΟΗΕ. Δεκατρείς Ιταλοί αεροπόροι φεύγουν από τη βάση της Καμίνα με δύο C119 για να παραδώσουν δυο θωρακισμένα οχήματα στο λόχο των μαλαισιανών δυνάμεων του ΟΗΕ που κατείχαν το Κίντου. Τα θωρακισμένα και οι αεροπόροι συλλαμβάνονται στο αεροδρό-

μιο από αντάρτες. Οι μαλαίσιοι δεν αντιδρούν. Τους δεκατρείς δυστυχείς Ιταλούς τους σέρνουν στη φυλακή, τους σκοτώνουν με φριχτά βασανιστήρια, τους κόβουν κομμάτια και τα μοιράζουν στο πλήθος και τα πουλάνε στην αγορά! Υποχρεωμένα να γνωστοποιήσουν το έγκλημα τα Ηνωμένα Έθνη κάνουν απεγνωσμένα προσπάθειες να αποφύγουν τουλάχιστον τον κανιβαλισμό της τελευταίας του φάσεως.

Επί Βέλγων δεν είχε εκλείψει ολοκληρωτικά, η ανεξαρτησία του δίνει μια νέα ώθηση. Ο Mike Hoare με τον βαθμό του ταγματάρχη του στρατού του Κονγκό που του απονεμήθηκε από τον πρόεδρο Tshombe για να αντιμετωπίσει την εξέγερση των simbas οργάνωσε το 5ο Κομμάντο το οποίο αποτελείτο από Βρετανούς, Ροδεσιανούς, Νοτιοαφρικάνους, Βέλγους και Έλληνες μισθοφόρους. Τη μονάδα του την ονόμασε "Άγριες Χήνες" (Wild Geese), προς τιμήν των Ιρλανδών μισθοφόρων που υπηρέτησαν στον Γαλλικό στρατό κατά τον 17ο και τον 18ο αιώνα. Πολλοί άνδρες του είχαν στοιχειώδη στρατιωτική εμπειρία, άλλοι ήταν πρώην μέλη της Λεγεώνας των Ξένων και μερικοί ήταν πρώην στρατιώτες της Wehrmacht όπως ο Ζήγκφριντ Μύλερ, ο οποίος παρασημοφορήθηκε με τον Σιδηρού Σταυρό Πρώτης Τάξης. Ο Hoare υπέβαλε τη μονάδα του σε εντατική εκπαίδευση. Η πειθαρχία ήταν αυστηρότατη. Υιοθετήθηκαν οι κανονισμοί και η οργάνωση του Βρετανικού στρατού. Μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο ο Hoare είχε επιτύχει στην αποστολή του. Οι άνδρες του κινούμενοι ταχύτατα σε φάλαγγες με jeep και διαμέσου εκδικικών χωριών προσέβαλλαν εκδικητικούς στόχους αιφνιδιάζοντας τους επαναστάτες, χωρίς να τους δίνουν την ευκαιρία να οργανώσουν αποτελεσματική άμυνα.

Επιστέγασμα των επιχειρήσεων της μονάδας του Hoare ήταν η ανάκτηση της Στάνλεϋβιλ. **Κατά την διάρκεια των επιχειρήσεων τους οι μισθοφόροι έσωσαν μεγάλο αριθμό Λευκών ιεραποστόλων και Ευρωπαίων αποίκων από βέβαιο θάνατο.**

Τον Νοέμβριο του 1965 η εξέγερση είχε κατασταλεί πλήρως και στον Hoare απονεμήθηκε από τον πρόεδρο Μομπούτου ο βαθμός του Αντισυνταγματάρχη. Η κατορθώματα της μονάδας του Βρετανού εξυμνήθηκαν από τον Δυτικό τύπο και έλαβαν διαστάσεις θρύλου. Επόμενο πεδίο για μισθοφόρους ήταν ο εμφύλιος πόλεμος στην Νότια Υεμένη. Ο Denard, ο Fauques και τριάντα περίπου μισθοφόροι ανέλαβαν ρόλο εκπαιδευτών των στρατευμάτων του σουλτάνου της χώρας. Με την λήξη των συμβολαίων τους ο Denard επέστρεψε στο Κονγκό.

ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ

Συνταγματάρχης Michael "Mad Mike" Hoare ΙΡΛΑΝΔΟΣ.

Γεννήθηκε το 1920. Υπηρέτησε στον Βρετανικό στρατό κατά τον Β' Π.Π. και έλαβε μέρος σε επιχειρήσεις στη ζούγκλα της Burma. Μετά τον πόλεμο απέκτησε την Νοτιοαφρικάνικη υπηκοότητα και εγκαταστάθηκε στο Durban. Εκεί δούλεψε σαν οδηγός σε σαφάρι, σαν λογιστής και σαν έμπορος αυτοκινήτων. Το 1961-62 έλαβε μέρος στην απόσχιση της Κατάνγκα σαν Ταγματάρχης-διοικητής του 5ου Κομμάντο. Επέστρεψε στο Κονγκό μετά από 20 μήνες και ξανασημάτισε το αγγλόφωνο 5ο Κομμάντο που αποτέλεσε την κύρια μονάδα κρούσεως εναντίον

των simbas. Προσωπικός φίλος του Tshombe, αποχώρησε το Δεκέμβριο του 1965 παραδίδοντας την διοίκηση στον John-John Peters.

Στη δεκαετία του 1970 επισκέφθηκε την Καμπότζη και το Λάος όπου φημολογείται ότι παρείχε τις υπηρεσίες του. Επανάλθε στην ενεργό δράση ηγούμενος της μισθοφορικής πραξικοπηματικής απόπειρας στις Σευχέλλες.

Η απόπειρα απέτυχε και ο Hoare καταδικάστηκε σε φυλάκιση 133 μηνών από τα Νοτιοαφρικάνικα δικαστή

ρια. Αποφυλακίστηκε το 1985.

Έχει αποσυρθεί από την ενεργό δράση.

Robert "Bob" Denard ΓΑΛΛΟΣ.

Υπηρέτησε σαν Πεζοναύτης και αργότερα έγινε αστυφύλακας στην αποικιακή Αλγερία και το Μαρόκο. Μέλος Δεξιών εξτρεμιστικών πολιτικών οργανώσεων στρατολογήθηκε σαν μισθοφόρος κατά την διάρκεια της απόσχισης της Κατάνγκα. Έφυγε για την Υεμένη όπου διοίκησε την Γαλλική επιχείρηση μισθοφόρων για λογαριασμό του Jaques Fokkar. Επέστρεψε στο Κονγκό το 1964 και ανέλαβε την διοίκηση του 6ου Κομμάντο (Γαλλόφωνου), μετά την αποχώρηση του Lamouline και μέχρι το 1967. Πήρε μέρος στην δεύτερη εξέγερση της Στάνλεϋβιλ το 1967. Πληγώθηκε άσχημα στο κεφάλι από εξστρακισμένη σφαίρα.

Στις 12 Οκτωβρίου 1965 ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Kasanubu απολύει τον πρωθυπουργό Tshombe και στις 25 Νοεμβρίου ο αρχηγός του στρατού Mobutu ανακοινώνει την καθαίρεση του Kasanubu. Αρχίζει αμέσως η εκκαθάριση λογαριασμών. Στρατοδικείο συνεδριάζει στην ύπαιθρο και ύστερα από μια δίκη που κράτησε ενενήντα λεπτά στέλνει στην αγχόνη τέσσερις αλυσοδεμένους και γεμάτους πληγές υπουργούς. Η δίκη του Tshombe που κατηγορείται ότι είναι "Βέλγος με μαύρη πέτσα" διαρκεί μόνο δέκα λεπτά και τερματίζεται με μια καταδίκη σε θάνατο ερήμην γιατί ο Tshombe την φρόνηση να εγκαταλείψει το Κονγκό αμέσως μετά την πτώση του. Ο Bob Denard υποστήριξε τον πρόεδρο Mobutu να ξεπεράσει την κρίση. Ο Mobutu προσπάθησε να εφαρμόσει στη χώρα ένα σοσιαλισμό "δυτικού τύπου", αντικατέστησε στις δημόσιες υπηρεσίες τους Λευκούς με μαύρους, εφάρμοσε καθεστώς ισοπολιτείας, θέσπισε νόμους για απαλλοτρίωση μέρους των εκτάσεων των Λευκών γαιοκτημόνων και αντικατέστησε τους Λευκούς μισθοφόρους με γηγενείς μαύρους αξιωματικούς εκπαιδευμένους κυρίως στο Ισραήλ. Στο τέλος το 1966 ο Denard με τους συντρόφους του κατέφυγε στην γειτονική Ανγκόλα δυσαρραστημένος από την πολιτική του προέδρου Mobutu. Στις αρχές του 1967 ήλθε σε συνεννόηση με τον Συνταγματάρχη Schramme για την οργάνωση επιχείρησης ανατροπής του Mobutu. Το σχέδιο ανατροπής του Mobutu είχε την πλή-

ρη υποστήριξη της Βελγικής κυβέρνησης. Αυτή τη φορά η ανάμιξη των μισθοφόρων ήταν καθολική. Το σχέδιο της ανταρσίας που έγινε ευρύτερα γνωστή ως η "εξέγερση των μισθοφόρων" εκπονήθηκε από τον Denard και άλλους αντικαθεστωτικούς αξιωματικούς του στρατού. Πληροφορούμενη την επικείμενη ανταρσία από τις πηγές της στο στρατόπεδο των μισθοφόρων η CIA ειδοποίησε τον Mobutu και σύμφωνα με ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες οργάνωσε την απαγωγή του Tshombe και την φυλάκισή του στην Αλγερία. Ο Tshombe θα επέστρεφε στο Κονγκό λίγο πριν την εξέγερση και η παρουσία του αποτελούσε βασική προϋπόθεση για την επιτυχία της. Μη γνωρίζοντας την απαγωγή του Tshombe ο Schramme και οι Κατανγκέζοι του βάδι-σαν προς την κωμόπολη Μποκάβου στα σύνορα με την Ρουάντα αιφνιδιαζοντας την τοπική φρουρά. Οι μισθοφόροι κατέλαβαν την κωμόπολη και άρχισαν να την οχυρώνουν. Δυστυχώς για τον Schramme το 6ο Κομμάντο δεν έπαιξε τον ρόλο του στην επιχείρηση.

Τραυματισμένος στο κεφάλι ο Denard αναγκάστηκε να φύγει στη Ροδεσία. Χωρίς την ενίσχυση του 6ου ο Schramme περιορίστηκε στην υπεράσπιση του Μποκάβου. Οι επόμενες επιχειρήσεις του Denard και του Schramme παρά τις τεράστιες απώλειες που είχαν προξενήσει στον κυβερνητικό στρατό του Mobutu βρίσκονταν πλέον σε αδιέξοδο δίχως εξωτερική βοήθεια. Οι μισθοφόροι αποχώρησαν για την Ευρώπη ενώ οι Κατανγκέζοι βρήκαν καταφύγιο στην Αγκόλα. Η αποτυχία της "εξέγερσης των μισθοφόρων" σήμανε και το τέλος της ανάμιξης τους στο Κονγκό.

Στις 30 Μαΐου του 1967 οι Ίμπος διακήρυξαν την απόσχιση τους από τη Νιγηρία και δημιούργησαν την ανεξάρτητη δημοκρατία της Biafra με ηγέτη τον στρατηγό Odumegwu Ojukwu. Γνωρίζοντας ότι η Βρετανική κυβέρνηση υποστήριζε τις Ομοσπονδιακές αρχές οι ηγέτες της Biafra άρχισαν να έρχονται σε επαφή με άλλες πηγές εφοδίων και οπλισμού. Τα "σκυλιά του πολέμου" άρχισαν να μαζεύονται στη Biafra. Στην προσπάθειά του να εξασφαλίσει εμπειροπόλεμα στελέχη ο στρατηγός Ojukwu ήρθε σε επαφή με τον Mike Hoare ζητώντας του να αναλάβει την στρατολόγηση και την διοίκηση μιας δυνάμεως 500 μισθοφόρων.

Για διάφορους λόγους ο Hoare απέρριψε την πρόταση. Εν τω μεταξύ όμως ο Ojukwu είχε καταφέρει να κλείσει ένα συμβόλαιο με 80 Γάλλους μισθοφόρους αρχηγός των οποίων ήταν ο πασίγνωστος Roger Faulques. Οι επιτυχίες των μισθοφόρων κατά την διάρκεια των αιματηρών συγκρούσεων στο Κονγκό οδήγησαν στην εξάπλωση της φήμης τους σε όλη την αφρικανική ήπειρο.

Οι διάφοροι "εργοδότες" θέλοντας να ενισχύσουν τα στρατεύματά τους με εμπειροπόλεμα και ικανά στελέχη προσλάμβαναν μισθοφόρους πληρώνοντας αδρά τις υπηρεσίες τους. Μετά την Biafra θα ακολουθήσει η Αγκόλα, η Ροδεσία, κ.λ.π... Αν γυρίσουμε αρκετούς αιώνες πί-

Προσπάθησε να οργανώσει νέα εισβολή των μισθοφόρων στο Κονγκό από τα νότια του Ντιλόλο. Η επιχείρηση κατέληξε σε φιάσκο – πιθανόν εξαιτίας της CIA. Ο Denard βοηθά τον ιμάμη Ελ Μπάντρ να καταστείλει εξέγερση στην Υεμένη, αντιμετωπίζει τους κουβανούς στην Ανγκόλα και το 1977 συμμετέχει στο πραξικόπημα στο Μπενίν που αποτυγχάνει.

Το 1978 ανατρέπει με την βοήθεια των Γαλλικών μυστικών υπηρεσιών τον πρόεδρο των νήσων Κομόρες και αναλαμβάνει ο ίδιος Κυβερνήτης μια περίοδο που διαρκεί 11 περίπου χρόνια. Εγκατέλειψε τελικά τις Κομόρες μαζί με τους άνδρες του το Φθινόπωρο του 1989. Ύστερα από μια σύντομη παραμονή στην Πρετόρια επιστρέφει στη Γαλλία το 1992 όπου και συλλαμβάνεται και κλείνεται στη φυλακή από την δικαιοσύνη.

Jean "Black Jack" Schramme ΒΕΛΓΟΣ

Γεννήθηκε το 1930. Υπηρέτησε επί δύο χρόνια σε μονάδα Βέλγων καταδρομών στην

Αφρική. Αφού ολοκλήρωσε την θητεία του εγκαταστάθηκε στο Κονγκό και αγόρασε φυτεία καφέ.

Η καταστροφή της φυτείας κατά την διάρκεια των ταραχών του 1960 τον οδήγησε να καταταγεί στην πολιτοφυλακή του Tshombe σαν μισθοφόρος αξιωματικός. Δημιούργησε το 10ο Κομμάντο το οποίο και διοίκησε στα γεγονότα του 60-62.

Στη διάρκεια της εξέγερσης των simbas το Κομμάντο του ήταν λίγο-πολύ ανεξάρτητο. Δεν συμμετείχε στην πρώτη εξέγερση της Στάνλεϋβιλλ το 1966, αλλά εξαπέλυσε την ανταρσία του 1967.

Μετά τον τραυματισμό του Denard οδήγησε τους άντρες του στο Μπουκούβου. Επαναπατρίστηκε το 1968. Συνελήφθη στο Βέλγιο για τον φόνο ενός Βέλγου μισθοφόρου αλλά αφέθηκε ελεύθερος και εγκαταστάθηκε στην Βραζιλία. Το 1985 η Βελγική κυβέρνηση αποφάσισε να ζητήσει την έκδοσή του. Η αίτηση απερρίφθη. Έχει και αυτός αποσυρθεί.

Lucien Vrun ΓΑΛΛΟΣ.

Γνωστός και σαν Paul Leroy. Μιλούσε με ευχαίρια τα αγγλικά. Πολέμησε σαν αξιωματικός στην Αλγερία. Έφτασε το 1964 στο Κονγκό με Νοτιοαφρικανική μονάδα, ενώθηκε με το Κομμάντο του Hoare. Πολέμησε καλά, πληγώθηκε στα τέλη του 1964. Επέστρεψε το 1965. Αρνήθηκε να υπηρετήσει υπό τον Peters, μετατέθη στο 6ο Κομμάντο του Denard. Έφυγε από το Κονγκό το 1966 νοιώθοντας τον ερχομό της εξέγερσης. Υπηρέτησε υπό τον Faulques στον πόλεμο της Νιγηρίας.

Επέστρεψε στην Γαλλία το 1968.

σω για να συγκρίνουμε τους τότε μισθοφόρους πολεμιστές με τους σύγχρονους επαγγελματίες στρατιώτες θα δούμε ότι τα όπλα έχουν αλλάξει και ο αριθμός των εμπλεκόμενων ανδρών έχει μεταβληθεί. Η ανήσυχη φύση, ο τοχοδιωκτισμός καθώς και η δίψα για περιπέτεια και δράση είναι τα στοιχεία που ποτέ δεν έλειψαν από τους ανθρώπους που επέλεξαν για επαγγελματίες τους τον πόλεμο ανεξαρτήτως σκοπού, ιδεολογίας, χώρου και εργοδότη. Το επάγγελμα του μισθοφόρου είναι ένα επάγγελμα διαχρονικό και όχι δείγμα συγκεκριμένης εποχής. Οι ταινίες με θέμα τους μισθοφόρους είναι κυρίως τρεις και αποτελούν "must" για εκείνους που τους αρέσουν οι περιπετειώδεις ταινίες του είδους.

DARK OF THE SUN

(Οι Μισθοφόροι) 1968

Η κορυφαία ταινία του είδους. Ρεαλιστική στην αφήγηση και αυθεντική στις τοποθεσίες που γυρίστηκε. Οι ηθοποιοί Ρόντ Ταίηλορ και Τζιμ Μπράουν πείθουν από την πρώτη στιγμή. Ένα εξοπλισμένο τραίνο προσπαθεί να φτάσει έως τα βάθη της Κογκολέζικης ζούγκλας για να σώσει Λευκούς Βέλγους από τα δόντια των Μπαλούμπας. Ο κύριος στόχος όμως των μισθοφόρων είναι τα διαμάντια που περιμένουν στην τράπεζα της μικρής πόλεως.

WILD GESE

(Άγριες Χήνες) 1978

Μια ταινία του Άντριου Μακ Λάγκεν με πρωταγωνιστές τον αξέχαστο Ρίτσαρντ Μπάρτον, τον "άνετο" Ρότζερ Μούρ και τους Ρίτσαρντ Χάρις και Χάρντι Κρούγκερ. Ατού της ταινίας ο Συνταγματάρχης Μαϊκ "Mad Mike" Χόαρ που ήταν σύμβουλος στην παραγωγή. Όταν οι αγριόχηνες ανοίγουν τα φτερά τους και προσγειώνονται στην αφρικάνικη σαβάνα για να απελευθερώσουν τον γκέτη μιας αφρικάνικης χώρας όπου κρατείται αιχμάλωτος στην κορύφωση της δράσεως διαπιστώνουν ότι τα σχέδια των εργοδοτών τους έχουν αλλάξει και ότι έχουν προδοθεί. Ακολουθούν φονικές μάχες και τέλος η εκδίκηση.

DOGS OF WAR

(Τα Σκυλιά του Πολέμου) 1980

Από το ομόνυμο βιβλίο του Φρέντερικ Forsythe, του συγγραφέα που κάλυψε τον πόλεμο της Μπίαφρα την δεκαετία του '60 αλλά και που πήρε μέρος σε ένα αποτυχημένο πραξικόπημα μέλος μιας ομάδας μισθοφόρων. Λέγεται ότι το βιβλίο του αλλά και η ταινία στηρίχθηκε ακριβώς σε αυτά τα γεγονότα. Πρωταγωνιστής στην ταινία ο Κρίστοφερ Γουόκεν στο ρόλο του Σάνον.

Σε έναν από τους πρώτους ρόλους της καριέρας του και ο Τομ Μπέρεντζερ. Η αλλαγή ηγεσίας με ένα πραξικόπημα που θα επιχειρήσουν οι αποφασισμένοι μισθοφόροι στην άθλια "δημοκρατία" του Ζανγκάρο θα εξελιχθεί σε αιματοβαμμένη επιχείρηση, ο Σάνον θα κάνει αυτό που του λεί η καρδιά του και όχι τα αφεντικά του.

"Ούρνιαξε όθεδρος! Και αμόησε τα σκυλιά του πολέμου" "ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ" Σαίξπηρ

Ταγματάρχης Mike Williams ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Αξιωματικός του στρατού. Υπηρέτησε στην Κορέα σε ειδικό τάγμα καταδρομών. Αξιωματικός των Αμερικάνικων Ειδικών Δυνάμεων από το 1952 έως το 1960. Πολέμησε στο Κογκό το 1964. Διοικητής μονάδας εφίππων αναγνωριστών του Ροδεσιανού στρατού από το 1976 έως το 1978. Ασχολείται πλέον με την παροχή "συμβουλευτικών" υπηρεσιών στην Λατινική Αμερική.

Ben Jones ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Αξιωματικός των Πεζοναυτών. Υπηρέτησε ως Ταγματάρχης σε επίλεκτη μονάδα του στρατού της Ροδεσίας.

Roger Faulques ΓΑΛΛΟΣ

Πολλές φορές παρασημοφορημένος επαγγελματίας αξιωματικός. Υπηρέτησε στη Λεγεώνα των Ξένων. Εστάλη πιθανόν από την Γαλλική κυβέρνηση στην Κατάνγκα κατά την διάρκεια του σχίσματος. Διοίκησε αργότερα τον Denard στις επιχειρήσεις της Υεμένης. Κατόπιν Γαλλικής εντολής οργάνωσε μικρή ε-

πιχείρηση στην Νιγηρία την εποχή του εμφύλιου. Αν και πολύ γενναίος αναγκάστηκε να αποχωρήσει λόγω των πολεμικών του τραυμάτων.

Συνταγματάρχης Lamouline ΒΕΛΓΟΣ

Κατά πάσα πιθανότητα άνθρωπος της κυβέρνησης. Πρώτης τάξεως στρατιώτης όχι κατά κυριολεξία μισθοφόρος. Μετέβη στο Κογκό πιθανόν κατόπιν εντολής από την Βελγική κυβέρνηση. Διεύθυνε το 6ο Κομμάτο από το 1964 έως το 1965 οπότε παρέδωσε την διοίκηση στον Denard και αποχώρησε.

John-John Peters ΑΓΓΛΟΣ

Υπηρέτησε στην επίλεκτη μονάδα SAS του Βρετανικού στρατού. Ξεκίνησε τη μισθοφορική του δράση σαν λοχίας στο 5ο Κομμάτο του Hoare. Προβιβάστηκε σε βοηθό διοικητή. Ατρόμητος και ανελέητος διοίκησης του 5ο Κομμάτου μετά την αποχώρηση του Hoare. Διάφοροι άνδρες του 5ου αρνήθηκαν να υπηρετήσουν υπό τον Peters και έφυγαν ή μετατέθηκαν. Αποσύρθηκε πλούσιος στα τέλη του 1966.

Rolf Steiner ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Βετεράνος της Γαλλικής Λεγεώνας των Ξένων. Άρχιζε την πρώτη του μισθοφορική επιχείρηση μαζί με την ομάδα που οργανώθηκε από τον Faulques και πήρε μέρος στον εμφύλιο πόλεμο της Νιγηρίας. Ίδρυσε την 4η Ταξιαρχία Κομμάτο της Biafra την οποία και διόικησε. Αποτάχθηκε στα τέλη του 1969. Προσελήφθη στο Νότιο Σουδάν. Έχει πλέον αποσυρθεί.

Βαρόνος Carl Gustav Von Rosen ΣΟΥΗΔΟΣ

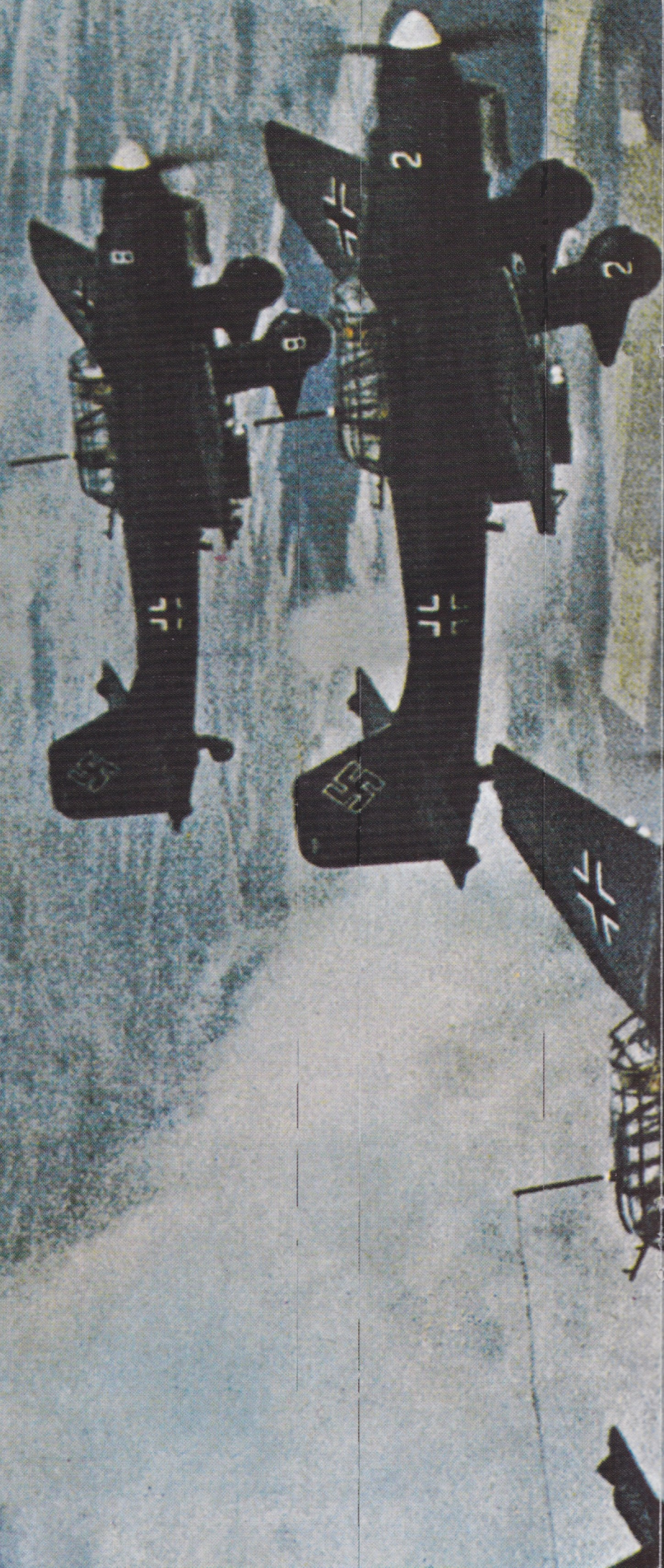
Εξάιρετος πιλότος. Υπηρέτησε και διακρίθηκε σαν μισθοφόρος-πιλότος στον εμφύλιο της Νιγηρίας μετά την αποστρατεία Steiner. Αποσύρθηκε πλούσιος με την πτώση της Biafra.

George Schroeder ΝΟΤΙΟΑΦΡΙΚΑΝΟΣ

Υπηρέτησε υπό τον Hoare και τον Peters στο 5ο Κομμάτο. Διακρίθηκε στην δευτερεύουσα ζωή πυρός. Διαδέχθηκε στην αρχηγία τον Peters. Αποστρατεύθηκε με την διάλυση του 5ου. Έκτοτε ζει στην Νότιο Αφρική.

*Τα Stukas κατακυλύν,
το πεζικό καταλαμβάνει*

H. Guderian

περιοδικό **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ**

✂ Το φυσάει και δεν το κρύνει ο ιδιοκτήτης της μικρής punk εταιρείας GMM (και τραγουδιστής της gay "skin" μπάντας ANTI-HEROS) αυτό που έπαθε από τους θρυλικούς CONDEMNED 84. Είχε προσκαλέσει τους Άγγλους σε συναυλία στην Ατλάντα των ΗΠΑ, όπου θα συμμετείχαν μπάντες της GMM και άλλες, αλλά οι C84 αρνήθηκαν την συμμετοχή τους διότι κάποιες από τις άλλες μπάντες (THE TEMPLARS, OXBLOOD,...) έχουν νέγρους στην σύνθεσή τους.

Εντυπωσιακή η υποκρισία του συγκεκριμένου τυπάκου της GMM, αλλά και διάφορων άλλων όψιμων "υποστηρικτών" του Oi!, πως τάχα δεν γνώριζαν το φασιστικό ποίον των C84, την στιγμή μάλιστα που η GMM δένεμε το άλμπουμ των C84 "Face the Agression" (στο διαβόητο εξώφυλλο, μια ομάδα Skinheads ξυλοφορτώνει ένα νέγρο).

✂ Στις 11 Μαΐου οργανώθηκε άλλη μία συναυλία στην πόλη της Washington DC, μετά την συγκέντρωση διαμαρτυρίας του "National Alliance" έξω από την Ισραηλινή πρεσβεία. Συμμετείχαν οι DEFINITE HATE, H8 MACHINE και MAX RESIST (οργάνωση "Resistance Rec").

Max Resist

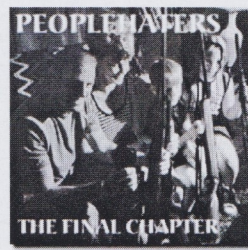
✂ Οι MAX RESIST, μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα, ετοιμάζουν το 3ο άλμπουμ τους από την "Panzerfaust Rec".

Επιμέλεια Κώστας Λυκίδης Γιώργος Μάστορας

✂ Ενώ κυκλοφόρησε και το "World of Ruin" της γνωστής Hatecore μπάντας των ATTACK (Resistance). Απ' όσο γνωρίζουμε θα περιέχει τα κομμάτια των τεσσάρων demos της μπάντας.

✂ Το τελευταίο (κρίμα...) άλμπουμ των φοβερών και τρομερών PEOPLE HATERS

με τον τίτλο "Final Chapter" θα κυκλοφορήσει

παραγγείλουν μπορούν να έχουν και τα ονόματα τους τυπωμένα στο οπισθόφυλλο του δίσκου. Για περισσότερες πληροφορίες:

bsnoise@aol.com

✂ Έκπληξη το "The Wheel of History" CD των Γερμανών MEX. Πολύ καλό Heavy Metal δεκαετίας '80 (!) για να καταλάβετε.

✂ Μέλη των εξαιρετικών Τσέκων EXCALIBUR αποτελούν τους UNDER THE RUNES. Ενώ όμως οι EXCALIBUR παίζουν Death/Thrash Metal, οι UTR κυκλοφόρησαν ένα CD με μπαλάντες, το "Born like the Wind".

✂ NORTHMAN και "Nor rike - Unser Reich" CD από μέλη των γνωστών Σουηδών STORM και των Γερμανών KRAFTSCHLAG.

✂ Ένα πολύ καλό διαδικτυακό site για WP μουσική, από τα εκατοντάδες που υπάρχουν, είναι το www.88music.net, που δημιουργήθηκε από τον πρώην εκδότη του 'zine "Pagan Nation".

αυτό το καλοκαίρι από την Panzerfaust. Ο ιθύνων νους όμως των P.H. θα συνεχίσει με άλλες μπάντες, σύμφωνα τουλάχιστον με τα λεγόμενα του.

✂ Νέο CD από τους Γαλλοκαναδούς VINLAND WARRIORS ("We don't care") από την Micetrap Rec.

✂ Πολύ διασκεδαστικό "Rejected by the NAACP" CD των BOOTLEG BILL και με πολύ "αμερικάνικο" ήχο.

✂ Η Γερμανική "Backstreet Noise" ετοιμάζει ένα 7" EP με δύο μπάντες, τους Γερμανούς BRAINWASH (HardCore) και τους Ούγγρους VERSERZODES (MetalCore). Τα έσοδα θα διατεθούν προς ενίσχυση φυλακισμένων συναγωνιστών. Θα κοστίζει 15 ευρώ και όσοι το προ-

✂ Για όσους θέλουν μία πλούσια και αντιπροσωπευτική ιδέα της παλαιότερης, αλλά και πιο πρόσφατης, Σουηδικής WP μουσικής σκηνής, συνιστούμε το "Gamla gongingar" CD, όπου θα βρουν 19 κομμάτια από 13 μπάντες (μεταξύ άλλων, οι PRO-PATRIA, SVASTIKA, BRIGAD WOTAN, DIRLEWANGER, PLUTON SVEA, κ.α.).

✂ Οι Φιλανδοί SNIPER, επιτέλους, θα κυκλοφορήσουν το ντεμπούτο τους από την Ragnarock Rec. Είχε προηγηθεί ένα 12" EP πριν αρκετό καιρό.

✂ Ο πρώην τραγουδιστής των παλιών, περίφημων, PEGGIOR AMICO (Ιταλία) βρίσκεται τώρα στους ARMCO, οι οποίοι μάλι-

στα πριν λίγους μήνες κυκλοφόρησαν και το CD "Ubi maior minor cessat".

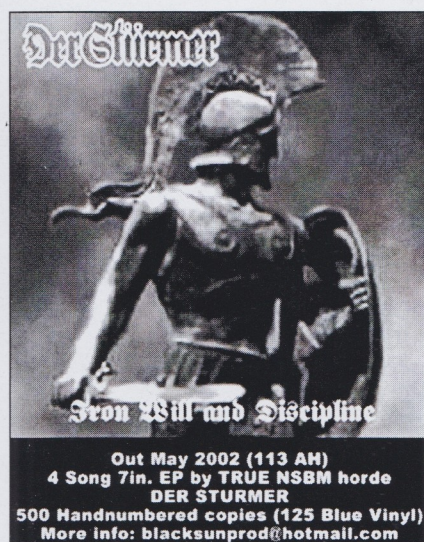
✦ Στο μεταξύ ο πολυάσχολος KEN MC LELLAN ολοκλήρωσε το δεύτερο προσωπικό του άλμπουμ "If I ever forget" (το πρώτο ήταν το "Don't think twice") που κυκλοφορεί από την Σουηδική Midgard Rec (πρώην Nordland). Περιέχει 10 τραγούδια με έντονο το folk στοιχείο.

✦ Παρά την αντίδραση διαφόρων πολιτικών και μη, "αντιρατσιστικών" φορέων και την εκτενή εκθρική δημοσιότητα, έγινε με επιτυχία η συναυλία στο Dicksmuide του Βελγίου (Φλαμανδία) με πάνω από 400 άτομα ακροατήριο.

Συμμετείχαν οι νέοι STORMWOLF (Φλαμανδία), οι ανερχόμενοι BRIGADE M (Ολλανδία) και οι βετεράνοι LEGION OF ST. GEORGE (Αγγλία). Οι BRIGADE M παίζουν τέλη Μαΐου στην Γερμανία.

✦ Το νέο "7 EP των συμπατριωτών μας DER STURMER θα λέγεται "Iron Will and Discipline" και θα βγει σε 500 μόνον αριθμημένα κομμάτια (τα πρώτα 125 σε μπλε βινύλιο) από την αμερικανική Black Sun Prod. Που είναι η εταιρεία του Texas Rich, πρώην ντράμερ των BOUND FOR GLORY.

✦ Απ' ότι μαθαίνουμε, η Γερμανική Ruhses Liste θα έχει πολύ σύντομα έτοιμα τα πρώτα επίσημα T-shirts των IRON YOUTH, μια πολύ σωστή κίνηση εκ μέρους της μπάντας, γιατί όλα όσα

κυκλοφορούσαν μέχρι τώρα (και δεν είναι λίγα) είναι bootlegs.

✦ Η πρώτη WP μπάντα που κυκλοφορεί ολοκληρωμένο CD από την Ελβετία είναι οι STURMTRUPPEN SKINHEADS, με το ντεμπούτο τους "Ehre" από την Ruhses Liste.

✦ Βραβείο τίτλου αυτού τους τεύχους στους WOLF'S MOON για το "Ethos of the Aryan Heritage" CD τους, το οποίο έχει και καταπληκτικό εξώφυλλο, συν τοις άλλοις.

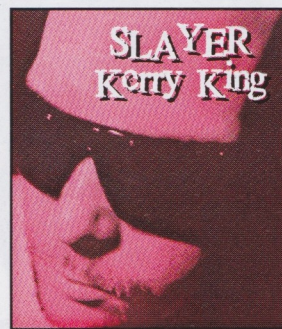
✦ Είδση της τελευταίας στιγμής αναφέρει πως το πολυαναμενόμενο ντεμπούτο των Θεσσαλονικικών BOILING BLOOD με γενικό τίτλο "STOMPING THE MUD" θα έχει κυκλοφορήσει από την Ιταλική TUONO RECORDS τώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές. Εν τω μεταξύ, στις αρχές Ιουλίου οι BOILING BLOOD θα παίξουν σε μεγάλο Φεστιβάλ White Power μουσικής στην Ιταλία, δίπλα σε μεγάλα ονόματα της Εθνικιστικής μουσικής όπως οι Γερμανοί NOIE WERTE και οι Ιταλοί GESTA BEL-LICA. Για τη σημαντική αυτή σκηνή - καθώς για πρώτη φορά Ελληνικό White Power συγκρότημα θα παίξει live στο

εξωτερικό -θα σας ενημερώσουμε λεπτομερέστατα στο επόμενο τεύχος της "Αντεπίθεσης".

✦ Μια πολύ ενδιαφέρουσα είδηση από τον χώρο του Heavy Metal.

Ο κιθαρίστας των SLAYER Kerry King στο νέο βίντεο κλιπ του συγκροτήματος με τίτλο "Bloodline" φοράει T-shirt των BOUND FOR GLORY, της κορυφαίας White

Power μπάντας της Αμερικής. Τελικά, αυτή η μπάντα όλο και πιο ανοικτά δηλώνει τις φιλοναζιστικές της απόψεις.

✦ Πορωτικό και ταυτόχρονα τεχνικό Black Metal από τους Πολωνούς THUNDERBOLT "SONS OF DARKNESS" από την Resistance Rec.

✦ Τελειώνοντας μην ξεχνάτε: Μετά από χρόνια γεμάτα υπομονή κυκλοφόρησε ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ το πολυαναμενόμενο "WARRIORS OF THE WORLD" των φοβερών και τρομερών MANOWAR αποστομώνοντας τους επικριτές τους που είχαν τολμήσει να τους κριτικάρουν στο παρελθόν. Η αγορά του νέου τους CD είναι επιβεβλημένη και επιβάλλεται δια ροπάλου (και ξίφους). HAIL!

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

ΛΟΓΧΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΣ
ΧΩΡΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ

**ΒΙΒΛΙΑ, CD ΕΜΒΑΤΗΡΙΩΝ,
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΑΙΕΣ,
ΣΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ,
T-SHIRTS, ΡΕΠΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΟΠΛΩΝ**

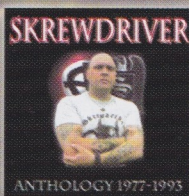

Μια σειρά 20 Βιντεο-κασετών για τον Β' Π.Π.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΨΥΡΕΡ

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα
μια σειρά 20 βιντεοκασετών
(με ελληνική μεταγλώττιση
και υπότιτλους) για τον Β' Π.Π.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ ΠΡΩΤΕΣ
ΚΑΣΣΕΤΕΣ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ!

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ AXIS EUROPA

Herakles & the Swastika:
Greek Volunteers in the German Police/SS
The Kaminsky Brigade: A History, 1941-1945

ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ
ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ
ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟ 0103611590 & 0945173680
ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΛΗΡΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΜΑΣ!

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 14 ΑΘΗΝΑ (ΕΝΤΟΣ ΣΤΟΑΣ)

www.logxi.com τηλ 0103611590

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10.00 - 20.00 και ΣΑΒΒΑΤΟ 10.00-14.30

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ!

Λοιπόν... οι φωτογραφίες δεν είναι ίσες με χίλιες λέξεις, αν δεν ήσασταν στο πάρτυ!

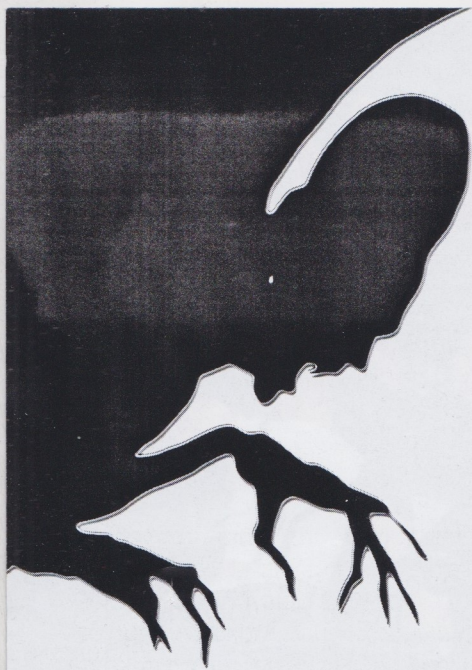
Κατ' αρχήν πρέπει να διαψεύσουμε τα σχόλια που κυκλοφόρησαν ότι η κλήρωση του διαγωνισμού ήταν σικέ. Παράγκες εδώ δεν υπάρχουν.

Η κλήρωση έγινε κανονικά κι εγώ είχαμε πει λίγο παραπάνω! Κατά τα άλλα τι να πούμε...

Όχι ότι το μαγαζί δεν έστεκε καλά εκείνη τη μέρα... Φήμες, φήμες... Χαρακτηριστική η δήλωση της μπαρούμπα σε "δημοσιογράφο" μας: "Τι να πω ρε παιδιά; Εγώ είχα χρόνια να δω τέτοιο πάρτυ!". Από νωρίς δυνατή μουσική και απογειωμένη ατμόσφαιρα, χορός φυσικά και πολύ ποτό. Μέσα στο πανδαιμόνιο δεν ήταν δυνατόν να τη γλιτώσει ούτε ο "εκδότης" μας που σε μία στιγμή βρισκόταν στον αέρα από τα χέρια των παρευρισκομένων...

Όλες και όλοι ήμασταν εκεί και ήταν ωραία που τα είπαμε και σε τέτοια φάση. Και τον Σεπτέμβρη πάλι ραντεβού γιατί αυτό ήτανε μόνο μία γεύση!!!

ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ!

Δαγκωματιές

ΩΧ, ΩΧ, ΩΧ... Αν και έχει περάσει αρκετός καιρός από την ημέρα που έψησα το αρνί του "Πάσχα" ακόμη να χωνέψω... **Φέρτε μου μια σόδα ακόμη αμέσως!**

❗ **Λοιπόν, μου είναι πραγματικά αδύνατον** να χαρακτηρίσω τον Δημήτρη Αβραμόπουλο, καθώς ο άνθρωπος έχει "ξεφύγει" τελείως με την μεγαλομανία του. Σε συνέντευξη που είχε δώσει πριν λίγο καιρό στον Χατζηνικολάου στο ΜΕΓΑ σε κάποια στιγμή αναφερόμενος στο πρόβλημα των σκουπιδιών (που τότε είχαν γεμίσει όλη την Αθήνα) είπε επί λέξει τα εξής απίστευτα:

"Το ξέρετε κ. Χατζηνικολάου πως η Αθήνα θεωρείται ως η καθαρότερη πόλη της Ευρώπης;" Ο Χατζηνύστας "δεν ψάρωσε" και έκανε την λογικότατη ερώτηση: **"Πάνω σε ποια έρευνα βασίζεται αυτή σας η πεποίθηση;"** Και τι απαντάει, ρε μάγκες, ο αφιλότιμος; **"Μα... μου το είπαν οι φίλοι μου από το εξωτερικό"...**

Λίγες ημέρες αργότερα δημοσιεύσαν σε όλες τις εφημερίδες το αποτέλεσμα ερεύνης σύμφωνα με την οποία η Αθήνα θεωρείται η πιο **ΒΡΩΜΙΚΗ** πρωτεύουσα της Ευρώπης! Πέστε μου λοιπόν πως πρέπει να τον χαρακτηρίσω: Αδίστακτο; Μεγαλομανή; Φαντασιόπληκτο; Περιμένω προτάσεις.

❗ **Η Είδηση έχει ως εξής:** "Σκυλός δάγκωσε την τραγουδίστρια Λίτσα Γιαγκούση στο πρόσωπο". Συγγνώμη, αλλά δεν καταλαβαίνω που βρίσκεται το περίεργο στην είδηση. Σκυλί το ένα, τραγουδίστρια "σκυλαδίκων" η άλλη, λογικό ήταν να φαγωθούν κάποια στιγμή...

❗ **Απ' ότι έμαθα** γνωστή δημοσιογράφος, η οποία προκαλεί το γέλιο με την "ποιότητα" της εργασίας της, έχει σοβαρό πρόβλημα όταν σηκώνεται το πρωί, αφού κάτι το οποίο εξέχει από το κεφάλι της βρίσκεται το ταβάνι... Πραγματική "ελαφίνα", λοιπόν με τον ζωηρούλη άντρα της. Τις παραπάνω πληροφορίες πήρα από αιθέρια Ξανθιά ύπαρξη και φυσικά δεν τίθεται θέμα αμφισβήτησης (γιατί σου Ξανθούλα!).

❗ **"Χεστήκανε"** από τον φόβο τους οι απανταχού ανά την επικράτεια δημοκράτες, αντιφασίστες, αντιρατσιστές, διεθνιστές κλπ. με την μεγάλη νίκη του Λεπέν στη Γαλλία. Γιατί ρε υποκριτές; Ο Λαός είναι καλός μόνον όταν ψηφίζει τους υποψήφιους της αρεσκείας σας; Σας πείραξε ο Λεπέν και δεν σας πειράζουν όλοι εκείνοι οι υποψήφιοι που με απίστευτο θράσος δηλώνουν ότι είναι "κραγμένες"; Αλλά βέ-

βαια, στη περίπτωση σας ισχύει το ρητό "οι απόψεις είναι σαν τους κώλους, όλοι έχουν από έναν..."

❗ **Πάντως κάποιοι φαντασιόπληκτοι** και με αρρωστημένα συμπλέγματα εξουσίας που παριστάνουν τους "καλλιτούς" του Λεπέν, εδώ στην Ελλάδα καλύτερα να καθίσουν φρόνιμα στην ανυπαρξία τους και τις ωραίες γραβάτες τους, για να μη ξεφτισθούν τελείως. Να μη μεπερδύουν τα σώβρακα με τις γραβάτες, ούτε τις βουρτσες με τις... γιατί όπως θα έλεγε παλαιότερα σε αλήστου μνήμης εκπομπή της trash T.V., η γνωστή Πέπη, "άλλο Λούτσος (το ψάρι) και άλλο..."

❗ **Εντάξει, εντάξει,** αφού "σκυλιάσατε", θα σας κάνω το χατίρι και θα σας πω ανέκδοτο. Δώστε προσοχή λοιπόν:

Λεει ο εβραϊός πατέρας στον γιο του "Ααρών, παιδί μου, πετάξου μέχρι τον καλό μας γείτονα Αβραάμ και ζήτησέ του ευγενικά να μας δανείσει για μια ακόμη φορά το σφυρί του για να καρφώσουμε το κάδρο στον τοίχο". Ο νεαρός εβραϊός υπακούει, φεύγει και σε λίγο γυρίζει, αλλά με άδεια χέρια, λέγοντας στον πατέρα του: **"Πατέρα, ο γείτονας Αβραάμ αρνήθηκε να μας**

δανείσει το σφυρί λέγοντας μου πως ήδη μας το έχει δανείσει πολλές φορές και φοβάται μήπως σπάσει και αναγκαστεί να αγοράσει καινούργιο μετά από 25 χρόνια. Εξάλλου, λέει, εμείς δεν του έχουμε δανείσει ποτέ τίποτε". Οπότε ο εβραϊός πατέρας απαντάει: **"Τς, τς, τς... Σαν δεν ντρεπόμαστε λέω εγώ. Και ύστερα παιδί μου, Ααρών, αναρωτήσατε γιατί ο κόσμος θεωρεί εμάς τους εβραϊούς φιλάργυρους, τσιγκούνηδες, τσιφούηδες και σπαγοραμμένους. Τέλος πάντων, σύρε στην αποθήκη να φέρετε το δικό μας σφυρί..."**

❗ **"Έλα Αλέκο,** που θα πας διακοπές φέτος; Τι; Θα πας περιοδεία με το τσίρκο Μεντράνο, γιατί ψόφησε η μαϊμού τους; Χα, χα, χα, χα.

Αυτά για το παρόν τεύχος. Ευτυχώς χώνεψα και σας αποχαιρέτω. Αλλά μη ξεχνάτε: όπου κι αν πάτε η σκιά μου είναι παντού...

Με Δαγκωτούς χαιρετισμούς
Ο Ένας και Μοναδικός

Βρυκόλακας

Εσείς που θα πάτε διακοπές φέτος το καλοκαίρι; Ο "Βρυκόλακας" σας προτείνει το ξενοδοχείο, το οποίο βλέπετε στην φωτογραφία και βρίσκεται στον Πόρο. Όσοι από εσάς έχουν λίγο καλύτερη μνήμη θα θυμούνται το εν λόγω ξενοδοχείο από την κλασική ελληνική ταινία του 1963 "Τύφλα να έχει ο Μάρλον Μπράντο" με τον ανεπανόληπτο Θανάση Βέγγο. Το "στόρυ" της ταινίας για όσους δεν την έχουν δει (κακώς!) είναι με λίγα λόγια το εξής:

Ο Βέγγος είναι ένας υπάλληλος του ληξιαρχείου Αθηνών, ο οποίος ονομάζεται Στέφανος Αυγερινός και παίρνοντας την άδεια του πηγαίνει στον Πόρο και στο συγκεκριμένο ξενοδοχείο. Κατά διαβολική σύμπτωση όμως, στο ίδιο ξενοδοχείο έρχεται να περάσει τις διακοπές του και ο συνονόματός του διάσημος ποιητής, του οποίου τον ρόλο υποδύεται ο παλιός "ζεν πρεμιέ" του ελληνικού κινηματογράφου, Κώστας Κακαβάς. Αντιλαμβανόμενος την συνωνυμία ο Κακαβάς, θα αφήσει να εννοηθεί πως ο διάσημος ποιητής Στέφανος Αυγερινός είναι ο Βέγγος προκειμένου να διαπιστώσει αν η γοητεία του στις γυναίκες οφειλόταν στο πρόσωπό του ή στο διάσημο όνομά του. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι "χαμός" γίνεται στην συνέχεια όπου ορισμένα χαρακτηριστικά περιστατικά είναι: Α) Το "γοητηλίκι" του Βέγγου σ' όλες ανεξαιρέτως τις γυναίκες του ησίου και η επιχείρηση λυντσαρίσματος απ' αυτές στη προσπάθειά τους να τον αγγίξουν. Β) Η καζούρα που παθαίνει ο Κακαβάς και η παρέα του από τον Βέγγο στην αποτυχημένη προσπάθειά τους να ξεφτιλίσουν τον Βέγγο. Γ) Ο εκπληκτικός στην ερμηνεία του ξενοδόχος (Περικλής Χριστοφορίδης) Δ) Οι δυο τρομερές ατάκες του Βέγγου, που έχουν μια "μεταφυσική" ερμηνεία, όταν μαθαίνει σε ποιο ξενοδοχείο να μείνουν αυτός και η παρέα του:

"Ωραία, στον Πόρο, λοιπόν, και στη Χρυσή Αυγή". Και "Για την Χρυσή Αυγή είμαστε όλοι!" Ηείλ Βέγγος!

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ

του Ουϊλλιαμ Πηρς
(εκδόσεις "ΛΟΓΧΗ" 2002)

16 Σεπτεμβρίου 1991. Σήμερα άρχισε επιτέλους! Μετά από όλα αυτά τα χρόνια που ήταν λόγια και μόνο λόγια, είχαμε επιτέλους την πρώτη μας δράση. Είμαστε σε πόλεμο με το Σύστημα και δεν είναι πια ένας πόλεμος στα λόγια.

Δεν μπορώ να κοιμηθώ, έτσι θα προσπαθήσω να γράψω μερικές από τις σκέψεις που περνάνε μέσα από το κεφάλι μου. Δεν είναι ασφαλές να μιλάς εδώ. Οι τοίχοι είναι αρκετά λεπτοί και ίσως οι γείτονες να παραξενευτούν με κάποια συζήτηση αργά τη νύχτα.

Εξάλλου, ο Τζόρτζ και η Κάθριν κοιμούνται ήδη. Μόνο ο Χένρυ και εγώ είμαστε ακόμα ξύπνιοι, και αυτός απλώς κοιτάζει την οροφή.

Βρίσκομαι πράγματι σε υπερένταση. Είμαι τόσο νευρικός που μετά βίας στέκομαι ακίνητος. Και είμαι εξουθενωμένος. Είμαι όρθιος από τις 05:30 το πρωί, όταν ο Τζόρτζ τηλεφώνησε για να μας ειδοποιήσει ότι άρχισαν οι συλλήψεις, και τώρα είναι περασμένα μεσάνυχτα. Όλη μέρα ήμουν στον δρόμο.

Όμως συγχρόνως είμαι και χαρούμενος. Επιτέλους δράσαμε! Κανείς δεν ξέρει για πόσο ακόμα θα μπορούμε να περιφρονούμε το Σύστημα. Ίσως όλα να τελειώσουν αύριο, αλλά αυτό δεν πρέπει να το σκεφτόμαστε. Τώρα που αρχίσαμε, πρέπει να συνεχίσουμε με το σχέδιο που αναπτύξαμε τόσο προσεκτικά, από τις Εφόδους Όπλων, πριν δύο χρόνια.

Η είδηση πως οι εκδόσεις "Λόγχη", αποφάσισαν να εκδώσουν "ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΕΡΝΕΡ", αποτελεί μία πολύ σημαντική είδηση για τα ελληνικά εκδοτικά δεδομένα. και τούτο γιατί, το συγκεκριμένο βιβλίο, μέχρι το πρόσφατο χτύπημα στην Ν. Υόρκη, θεωρείτο από τις αμερικανικές αρχές ασφαλείας, σαν το νούμερο ένα εγχειρίδιο τρομοκρατίας και επικίνδυνο για την δημόσια ασφάλεια, βιβλίο. Αν συνοπολογίσουμε πως είναι και η πρώτη έκδοσή του και μετάφραση, έξω από την αμερικανική ήπειρο, τότε καταλαβαίνουμε το μέγεθος της σημασίας που έχει αυτή η έκδοση.

Η ιστορία του βιβλίου, ξεκινά στα τέλη της δεκαετίας του '70 όταν εκδόθηκε για πρώτη φορά από τον Ουϊλλιαμ Πηρς, ηγέτη της Φιλετικής οργάνωσης National Alliance, με το ψευδώνυμο "Andrew Macdonald". Μακριά από τα βιβλιοπωλεία, κυριολεκτι-

κά χέρι με χέρι και μέσω ταχυδρομείου, το βιβλίο κατάφερε μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90 να "δώσει" κοντά στα 200.000 αντίτυπα. Τότε, απέκτησε και την μεγαλύτερη δημοσιότητα, όταν ανεκαλύφθη πως το τρομοκρατικό κτύπημα στο αρχηγείο του F.B.I. στην Οκλαχόμα, ήταν στην οργάνωση και

στην εκτέλεσή του, αντιγραφή από το κείμενο του βιβλίου. Η δημοσιότητα που απέκτησε το βιβλίο υπήρξε τεράστια, τόσο που ένας "μεγάλος" εκδοτικός οίκος αποφάσισε την κυκλοφορία του.

Πούλησε 50.000 αντίτυπα σ' αυτή την έκδοση, σε λιγότερο από ένα χρόνο, αλλά μετά αναγκάστηκε ύστερα από κρατικές πιέσεις να το αποσύρει από την κυκλοφορία.

Τι πραγματεύεται το κείμενο, όμως, ώστε να το κάνει τόσο δημοφιλές και συγχρόνως τόσο επικίνδυνο;

Είναι ένα φανταστικό θέμα, το οποίο αναφέρεται σε μία αμερικανική κοινωνία που ήδη υ-

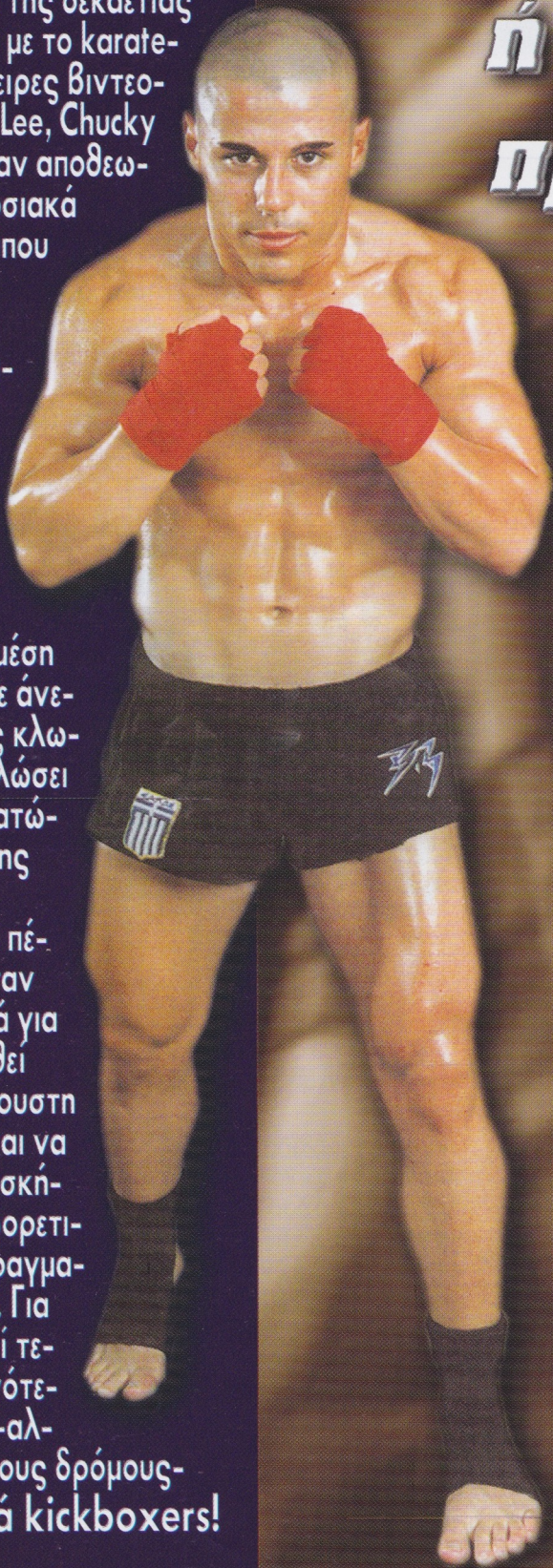
πάρχει σε μεγάλο βαθμό, και η οποία βρίσκεται στα όρια των φιλετικών και κοινωνικών εντάσεων. Τότε, μία φιλετική οργάνωση, αποφασίζει να ξεκινήσει τον ένοπλο αγώνα, σπρωγμένη εκεί από την κρατική καταστολή. Μέσα από ένα κύκλο βίας, δολοφονιών και βομβιστικών επιθέσεων, που γλαφυρά περιγράφονται και αναλύονται με όλες τις τεχνικές τους λεπτομέρειες, η οργάνωση καταφέρνει να γονατίσει την κυβέρνηση των ΗΠΑ μέχρι που...

Έ, την συνέχεια θα την διαβάσετε.

Σαν επιμύθιο θα αναφέρω πως η κυβέρνηση των ΗΠΑ έχει θελήσει να απαγορεύσει το βιβλίο, αλλά μέχρις στιγμής δεν το έχει καταφέρει, ενώ σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες που έγινε προσπάθεια να εκδοθεί δημιουργήθηκαν σημαντικά προβλήματα.

Kick-boxing

Ήταν τα τέλη της δεκαετίας του '80, όταν με το karate-kid και τις άπειρες βιντεοταινίες Bruce Lee, Chucky Chan κτλ. είχαν αποθεωθεί τα παραδοσιακά συστήματα τύπου Okinawa Karate. Τότε που για το κοινό παιδικό μυαλό ένας πιτσιρικάς 40 κιλών, με την πολύτιμη μαύρη ζώνη γύρω από τη μέση του, μπορούσε άνετα με εναέριες κλωτσιές να ξαπλώσει τους πιο σωματώδεις τύπους της γειτονιάς. Λιγότερο από πέντε χρόνια ήταν βέβαια αρκετά για να καταρριφθεί αυτή η κακόγουστη μυθοπλασία και να έρθει στο προσκήνιο ένας διαφορετικός τύπος, πραγματικού μαχητή. Για να καταξιωθεί τελικά λίγο αργότερα στα ρινγκ-αλλά κυρίως στους δρόμους- η νέα γενιά kickboxers!

**ή αγωνιστική
προσομοίωση
για ξύλο
στο δρόμο;**

Λίγα λόγια για την ιστορία...

Το kickbox γεννήθηκε στα μέσα του '70, όταν στις Η.Π.Α οι μαχητές του αγωνιστικού karate βαρέθηκαν τα παιχνίδια ημιεπαφής και τις ανούσιες εθιμοτυπίες. Στο πρωτογενές full-contact karate, οι αντίπαλοι έμπαιναν δυναμικά στο κλασικό ρινγκ για λίγους γύρους εξαντλητικού fight. Τα πυγμαχικά γάντια στερούσαν τη δυνατότητα εφαρμογής των διαφημισμένων τεχνικών... θανάτου (γροθιά του δράκου, του τίγρη, του φιδιού κτλ.). Γρήγορα οι παίκτες άρχισαν να "δανείζονται" στοιχεία κλασικής πυγμαχίας και να απλοποιούν όσο γίνεται το παιχνίδι ποδιών, αφαιρώντας τις φαντεζί τεχνικές και δουλεύοντας μόνο χτυπήματα ουσίας.

Τη δεκαετία του '90 το kickbox καθιερώθηκε παγκοσμίως, τόσο ώστε σε αρκετές χώρες να ξεπερνά σε δημοσιότητα και την επαγγελματική πυγμαχία. Μετά τους Αμερικανούς ανδρώθηκε στα ρινγκ μια γενιά μεγάλων Ευρωπαίων παικτών, που στο πέρασμα των χρόνων άρχισε ν' αναζητά καινοτομίες και να δημιουργεί νέα, πιο σκληρά-αλλά και πιο θεαματικά στυλ. Ώσπου κάποια στιγμή οι Ευρωπαίοι kickboxers ανακαλύπτουν το μυαί-θαι... Το αν οι Ταϊλανδοί μποξέρ θα φοράνε γάντια δεν είναι κάτι που απασχολούσε ιδιαίτερα το κοινό, καθώς οι αγκωνιές στο κεφάλι ήταν παραδοσιακά ένα

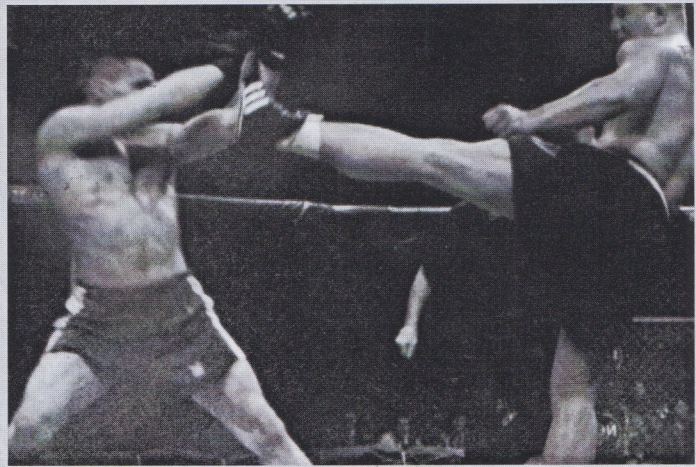
ΤΟΥ Ηλία Ζιάκα

χτύπημα επιτρεπτό και σύνηθες. Συχνά δε, δεν προβλεπόταν καν αντίδραση απ' τον αμυνόμενο, ώστε στην ουσία πρωταθλητής ήταν αυτός που άντεχε τις περισσότερες αγκωνιές στο κεφάλι και γονατιές στα πλευρά. **Δε χρειάστηκε φυσικά πολύς χρόνος... μόλις το '91, ο Ramon Dekker έκανε αισθητή την ευρωπαϊκή παρουσία (και κυριαρχία!) κερδίζοντας με νοκ-άουτ μέσα στο Lumpinee τον Ταϊλανδό υπερ-πρωταθλητή.** Τελικά ο συνδυασμός των φιλοσοφιών, γέννησε το δημοφιλέστατο σήμερα στυλ του Thai-boxing, με όλα τα χτυπήματα του full-contact συν low kicks και γονατιές στο σώμα και το κεφάλι.

Ελληνικά ρινγκ και διεθνείς μαχητές...

Η ύπαρξη του νέου "παιχνιδιού" άρχισε να γίνεται αισθητή στη χώρα μας πριν από μία περίπου δεκαετία και το kickbox κέρδισε γρήγορα τους Έλληνες λάτρεις των πολεμικών τεχνών. Κυρίως όμως άγγιξε όσα παιδιά αναζητούσαν ένα "δυναμικό πρόγραμμα δράσης" και ξενέρωναν με την εικόνα του "υπόγειου σιδεράδικου" (το κυριλέ fitness club δεν έχει εμφανιστεί ακόμα) ή με την αυστηρή πειθαρχία και τις υποκλίσεις στο dojo.

Από τις πρώτες σχολές kickbox ξεπήδησαν και τα μετέπειτα μεγάλα ονόματα του χώρου. Γιώργος Μάλλιος στην Αθήνα απ' το '80 και η μεγάλη σχολή της Καβάλας με τους στρατευμένους τότε Βασιλικό-Καραϊτή. Ένα δίδυμο που σαν αθλητής-προπονητής έκανε γνωστό διεθνώς το ελληνικό kickbox. Για κάποιους ο "golden Greek" ήταν ίσως η μοναδική ελπίδα της χώρας μας για παγκόσμια διάκριση επιπέδου k-1 (και λέμε ήταν, γιατί μετά τα 30 οι φιλοδοξίες αναγκαστικά περιορίζονται). Χωρίς βέβαια να ξεχνάμε τη διεθνή καταξίωση του Στέλιου Λογγινίδη που κέρδισε σειρά παγκόσμιους τίτλους μπαίνοντας ΠΑΝΤΑ στο ρινγκ με την ελληνική σημαία στους ώμους. Συν τοις άλλοις ο "Stan the man" κρατά και το πιο ζόρικο ρεκόρ, αυτό του πιο γρήγορου νοκ-άουτ (μόλις 6 δευτερόλεπτα) και με αντίπαλο κλάσης. Κόντρα στο Dennis Alexio, το παιχνίδι ξεκινά και οι δύο μαχητές μπαίνουν ταυτόχρονα με δεξί low. Σύγκρουση καλάμι-καλάμι κι ο Alexio α-

ποχωρεί με φορείο χάνοντας τον αγώνα, κερδίζοντας όμως ένα συντριπτικό κατάγμα στη δεξιά κνήμη. Με τον ερχομό του 21ου αιώνα το ελληνικό kickbox μπορεί να περιμένει ξανά μεγάλες διεθνείς διακρίσεις, διαθέτοντας πλέον και το δυνατότερο κροσέ της παγκόσμιας σκηνής στα μεσαία βάρη. Και σίγουρα το μέλλον επιφυλάσσει πολλές εκπλήξεις, καθώς ανατέλλει το άστρο του "Iron Mike" Ζαμπίδη...

Σήμερα, όλοι εμείς που έτυχε να φορέσουμε πυγμαχικά γάντια και μασέλα μπορούμε με σιγουριά να πούμε πως... "η φάση είναι ωραία". Τα πράγματα όμως είναι σίγουρα πιο ουσιαστικά Στην Ελλάδα του 2002 που το πρότυπο του σύγχρονου νεολαίου κινείται μεταξύ "καλοταϊσμένου φλώρου και κότας", είναι σίγουρα ενθαρρυντικό ότι το kickboxing διαδίδεται και ανθεί. Και το ζητούμενο βέβαια δεν είναι απλά το να βρει επιτέλους αυτό το σύνολο των νωθρών και καταπτοημένων υπάρξεων που κινείται γύρω μας, λίγες έστω σταγόνες ζωτικότητας και μαχητικότητας...

5 σημεία-κλειδιά για την επιλογή γυμναστηρίου...

1. ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΕΛΛΗΝΕΣ

Σίγουρα όλοι οι συστηματικώς αθλούμενοι έχουν βιώσει έστω και μία φορά καταστάσεις του στυλ: "Πιο καλά τους στόχους Tahir" ή "πώς παίζει έτσι ο Αλβανός;". Ικανή και αναγκαία συνθήκη για ν' αρχίσεις την πυγμαχική σου καριέρα σε οποιοδήποτε συνοικιακό γυμναστήριο;... απλά να είναι απαλλαγμένο από Αλβανούς, Πολωνορουμάνους και Κούρδους "επίδοξους κικμπόξερς..."

2. ΝΑ ΠΑΙΖΕΤΑΙ ΣΟΒΑΡΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ SPARRING

Κοινώς να πέφτουν και ψιλές που ενίοτε θα χοντραίνουν. Όποιος ενδιαφέρεται για kickbox και δε σκοπεύει να ρισκάρει το διάφραγμα του ή να νιώσει τη γεύση μερικών πονοκεφάλων, ας το ξεχάσει και ας αφοσιωθεί στο tai-chi. Δε νοείται σοβαρό προπονητικό πρόγραμμα χωρίς περάσματα από το ρινγκ,

όχι μόνο για λόγους εκπαιδευτικούς αλλά κυρίως γιατί εκεί βρίσκεται όλη η ουσία και η γοητεία της υπόθεσης.

3. ΚΑΜΜΙΑ ΘΗΛΥΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΣΤΑ ΤΜΗΜΑΤΑ KICKBOX

Πρώτον γιατί υπάρχει και το Tae Kwon Do και το κλασσικό μπαλέτο. Κυρίως όμως γιατί όσο περισσότερο καμάκι κάνει ο εκπαιδευτής, τόσο περισσότερες ώρες θα φας μπροστά στον καθρέφτη για να μάθεις τη guard και τα direct.

4. ΜΗΝ ΨΑΧΝΕΙΣ ΓΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΤΛΟΥΣ...

δώσε βάση μόνο στο περιβάλλον. Να προπονήσεις στο γυμναστήριο ενός πρώην πρωταθλητή με βαρύ όνομα δε σημαίνει απαραίτητα πως κατέχεις τα μυστικά του kickbox. Συνήθως δε σε τέτοιες περιπτώσεις ο εκπαιδευτής ασχολεί-

ται με 1-2 το πολύ αθλητές (που ετοιμάζονται για αγώνα) και τους άλλους τους αναλαμβάνουν βοηθοί. Αυτό που μετρά είναι η ατμόσφαιρα που συναντάς στο γυμναστήριο. Λίγα και καλά άτομα που γουστάρουν...

5. ΣΚΕΦΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕ ΣΥΝΔΥΑΣΤΙΚΑ

(grappling, submission wrestling, vale tudo, brasilian jiu-jitsu κτλ.)

Γνώριζε εξ αρχής πως το kickbox από μόνο του δεν είναι ολοκληρωμένο σύστημα μάχης. Μπορεί να προσφέρει καλή φυσική κατάσταση, δύναμη και ταχύτητα, αλλά δεν αγγίζει καθόλου τις περιπτώσεις πιο στενής επαφής. Μια αναμέτρηση με ογκώδη αντίπαλο που θα 'παίξει' με λαβές τον κικμπόξερ και κάποια στιγμή θα τον φέρει στο έδαφος μπορεί να είναι μοιραία. Όλο και περισσότεροι γνώστες του σπορ πλέον φροντίζουν να εντάξουν στο προπονητικό τους πρόγραμμα κι άλλα αγωνιστικά συστήματα, με έμφαση στις τεχνικές εγκατάλειψης (εξαρθρώσεις, πνιγμούς κτλ.). Η νέα μόδα των αγώνων σε κλουβιά-εκεί που πολλοί kickboxers έφαγαν τα μούτρα τους- δημιούργησε εντελώς διαφορετικά δεδομένα στο χώρο των μαχητικών τεχνών. Αλλά αυτό είναι ένα ζήτημα που θα μας απασχολήσει σε προσεχές άρθρο...

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΕΡΑΣΕ, ΤΑ ΟΣΚΑΡ ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΚΙ ΟΛΟΙ ΠΛΕΟΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΗΣΥΧΟΙ. ΤΑ ΚΑΝΑΛΙΑ ΜΑΣ ΖΑΛΙΣΑΝ ΜΕ ΤΟΝ 'ΧΟΡΟ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ' ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΑ ΜΑΥΡΗ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ, ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΦΟΡΑ ΣΥΝΕΠΗΣ ΣΤΙΣ ΣΝΟΜΠ ΚΑΙ ΑΠΑΞΙΩΤΙΚΕΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ Η ΚΙΝΤΜΑΝ ΕΔΩΣΕ ΡΕΣΤΑ Σ' ΕΝΑ ΑΠ' ΤΑ ΠΙΟ ΔΥΝΑΤΑ ΘΡΙΛΕΡ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ. Η ΟΥΣΙΑ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΨΑΓΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΜΗ- ΗΤΑΝ ΑΛΛΟΥ. ΚΑΠΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΣΑΪΤΚΟΝ ΚΑΙ ΣΙΝΕ-ΑΤΤΙΚΟΝ...

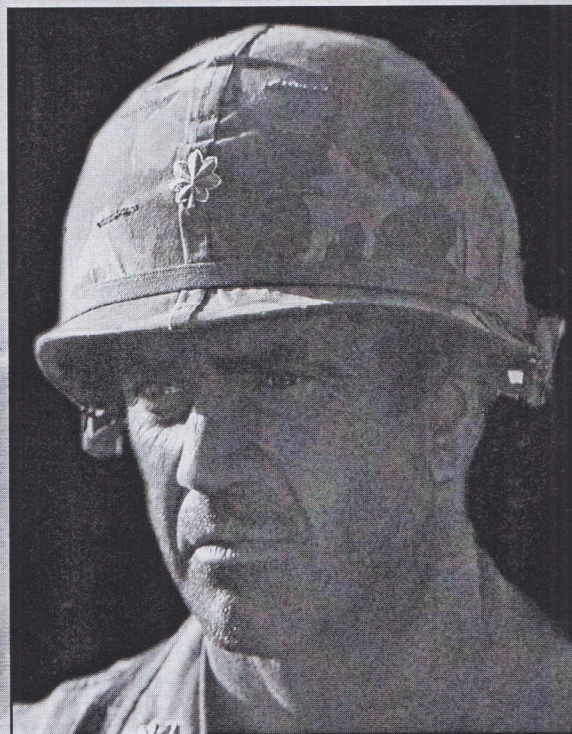
ΗΜΑΣΤΑΝ ΚΑΠΟΤΕ ΗΡΩΕΣ (WHEN WE WERE HEROES)

Μία πολύχρωμη ομάδα αποφασισμένων ανδρών δίνει τον υπέρ πάντων αγώνα, όντας περικυκλωμένη από τις ορδές αμέτρητων μαχητών του Λαϊκού στρατού του βορείου Βιετνάμ. Ο Μελ Γκίμπσον, μετά το Braveheart και τον Πατριώτη, δίνει ένα ακόμα δείγμα της "ανεξάντλητης πολεμικής του αρετής" σε μια ταινία που χωρίς να επιχειρούμε σύγκριση με τις δύο πρώτες, σίγουρα κερδίζει με την ένταση και το συναισθηματισμό της. Πολύ δυνατές σκηνές δράσεις, αλλά και ένας κατακλυσμός μηνυμάτων περί αυτοθυσίας και προσήλωσης σε ιδανικά. Πρώτα απ' όλα μια ελεγεία στον "αμερικανικό πατριωτισμό", μέσα απ' τις

πράξεις ενός σώματος στρατού που κανένας ουσιαστικός δεσμός δε συνδέει τους άντρες του (λευκοί, μαύροι, κίτρινοι κτλ.) πέρα από την κοινή πίστη στο... "αμερικανικό όραμα της ελευθερίας". Απ' τις πιο δυνατές χολυγουντιανές παραγωγές για τον πόλεμο του Βιετνάμ, κινείται μάλλον στα ίδια πλαίσια με το κλασικό "the green beret" (ο Γκίμπσον βέβαια δεν πιάνει σε καμία περίπτωση τον αξέχαστο και αναντικατάστατο Τζων Γουέην)...

Οι δύο τελευταίες δεκαετίες δημιούργησαν κανονική κινηματογραφική σχολή με παραγωγές αφιερωμένες στον πιο μεγάλο πόλεμο μετά το '50, μόνο που στο "κινηματογραφικό Βιετνάμ" οι ΗΠΑ είναι σχεδόν πάντα οι νικήτριες. Οι λάτρεις της δράσης αξεχάσουν τον 'Ελαφοκυνηγό' κι αξεχάσουν μπροστά στην οδόνη.

Δείτε το "Ημασταν κάποτε ήρωες" και συγκρίνετε:

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΧΡΩΜΑΤΟΣ ΧΑΚΙ

FULL METAL JACKET

Σαφώς η κορυφαία!

Η ταινία του Κιούμπρικ θεωρήθηκε από πολλούς αντι-μιλιταριστική, αντιδραστική, ακραία αντιπολεμική. Πέρα απ' αυτές τις επιφανειακές προσεγγίσεις, το "full metal jacket" σκιαγραφεί τις πιο αληθινές πτυχές της γενιάς εκείνου του πολέμου.

Της γενιάς που μάτωσε σ' έναν πόλεμο ξένο, σ' έναν πόλεμο άγνωστο-χωρίς καμία ουσία και χωρίς την ποιητική λάμψη της δόξας και του καθήκοντος. Όπως λέει και ο Joker-ο κεντρικός ήρωας-στη σκηνή της ταφής μετά την επίθεση των βορείων: **"οι νεκροί ξέρουν μόνο ένα πράγμα. Πως είναι καλύτερο να είσαι ζωντανός..."**.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ

Χωρίς πολλά σχόλια...

Η σκηνή της επίθεσης των ελικοπτέρων στην εκθρική ακτή με υπόκρουση "Καλπασμό των Βαλκυριών", ήταν ίσως η πιο εμπνευσμένη πολεμική σκηνή της δεκαετίας της. Μάχες στο τροπικό δάσος, μυστήριο και ένας Μάρλον Μπράντο στην τελευταία επιβλητική εμφάνιση της καριέρας του...

HAMBURGER HIL

Με ελληνική σφραγίδα...

Απ' τους πιο γνωστούς "δικούς μας" στο Χόλυγουντ, ο βετεράνος μαχητής(και παραγωγός) Κασαβέτης δίνει ρέστα στην πιο ωμή και ρεαλιστική προσέγγιση του πολέμου απ' τον αμερικανικό κινηματογράφο. Πολλές μάχες, πολύ αίμα και αμερικανικοί λόχοι που γίνονται hamburger σ' ένα δίωρο ασταμάτητης και γνήσιας πολεμικής δράσης. Δείτε το...

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

Ιαπωνική παραγωγή άγνωστης εταιρίας, από άγνωστο σκηνοθέτη και με άγνωστους πρωταγωνιστές (εγώ τουλάχιστον δεν ήξερα, ούτε θυμάμαι κανέναν). Χορταστική ταινιάρια δίωρης καταγιστικής δράσης, που συνδυάζει σύγχρονες πολεμικές σκηνές, άσφογες αναπαραστάσεις μεσαιωνικών μαχών με nihja και samurai και τραγικά ειδικά fx για γέλια μέχρι δακρύων. Ένας λόχος Ιαπώνέζων πεζικάριων με την υποστήριξη τεθωρακισμένων χάνεται καθώς μεταβαίνει στο χώρο πολεμικής άσκησης. Στην ουσία οι στρατιώτες πέφτουν σε "χωροχρονική δίνη" που τους μεταφέρει στο παρελθόν, κάπου στα χρόνια της φεουδαρχικής Ιαπωνίας, όπου συναντούν συναδέλφους τους που βρίσκονται στην ίδια μοίρα και υποστηρίζονται από ελικόπτερα και ταχύπλοα. Οι παράξενoi ταξιδιώτες γρήγορα θα βρουν στο δρόμο τους τα "πρωτόγονα" στρατιωτικά σώματα και διαλέγοντας πρόσκαιρους συμμάχους θα μπουν σε ένα επικίνδυνο παιχνίδι επιβίωσης και κυριαρχίας. Φανταστείτε τι επακολουθεί!

Ακόμα καλύτερα δείτε τι επακολουθεί!
Αποκλειστικά σε παλιά video-club που δεν έχουν "στείλει" ακόμα τις αρχαίες συλλογές ταινιών.

JACOB'S LADDER

Ξύπνημα στον εφιάλτη...

Επίλεκτοι αμερικανοί καταδρομείς γίνονται εν αγνοία τους πειραματόζωα στην προσπάθεια δημιουργίας άτρωτων και αιμοδιψών εκτελεστών. Με μια πολύ γερή δόση "εξειδικευμένης ντόπας" ενεργοποιούνται για μια επιχείρηση ανελέητης σφαγής και μαζικής εξόντωσης. Τελικά φαίνεται πως τα ξεχνούν σχεδόν όλα και επιστρέφουν στα έργα της ειρήνης, με τη δυσάρεστη συνοδεία όμως ενός απόκοσμου εφιάλτη.

Στην πορεία η υπόθεση ξεπερνά τα περιορισμένα όρια των επιστημονικών περαμάτων και των μυστικών υπηρεσιών, για να πάρει τελικά διαστάσεις μεταφυσικές. Ένα σκοτεινό παραλήρημα πάνω στη στενή γραμμή που χωρίζει τη ζωή απ' το θάνατο. Ασφαλώς και η αναζήτησή μας, δεν μπορεί να αρκестεί απλά στις πολυδιαφημισμένες χολιγουντιανές υπερπαραγωγές. Συνήθως δε, το πολύ ενδιαφέρον και η πρωτοτυπία βρίσκεται σε άγνωστες και άσημες ταινίες χαμηλού προϋπολογισμού. Ιδού ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ που κινείται και στα πλαίσια της σημερινής μας θεματολογίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ BOX-OFFICE

↳ Έσπασαν τα ελληνικά ταμεία (και τα νεύρα μας) με το Spiderman και την επιστροφή του Blade.

↳ Το πρώτο δικαιολογούνται να το δουν μόνο οι φανατικοί των Marvel comics(κι αυτοί καταχρηστικά). Η στήλη το απορρίπτει, καθώς είναι απ' τα λίγα φετινά φιλμ που κέρδισε το επαινετικό σχόλιο του

Ιάσωνα Τριανταφυλλίδη...

↳ Ο Bladell απορρίπτεται επίσης, γιατί μας τη σπάνε όλα αυτά τα βλαμένα που είδαν την ταινία και τώρα κυκλοφορούν μέρα-νύχτα με τη γυαλιά-μάσκα του αντιπαθητικού πρωταγωνιστή.

↳ "Ο πιστός" λέγεται το νέο φιλμ που τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχει φτάσει ακόμα στις ελληνικές

αίθουσες, φαίνεται όμως πως θα ξεσηκώσει το κοινό του περιοδικού μας λόγω σεναριακής πρωτοτυπίας. Μοναχικός νεαρός εβραϊός εντάσσεται σε ομάδα skinheads(!)και δικτυώνεται ξεκινώντας επαφές με εθνικιστικά-αντισημιτικά κινήματα(!). Στην πορεία φανατίζεται και... λοιπές λεπτομέρειες επί της οθόνης!

Τρομακτικό, σκοτεινό και απόμακρο... και όμως, πρωταρχικό δημιουργικό στοιχείο! Γιατί πριν από όλα ήταν αυτό... το αιώνιο και ακλόνητο στήριγμα των πάντων που περιείχε «εν σπέρματι» όλα όσα θα αποτελούσαν το σύμπαν... ΤΟ ΧΑΟΣ. Κι ύστερα... Κι ύστερα, μια μονάχα υπόγεια περιοχή που εκτεινόταν κάτω από τη μη σε αντιστοιχία τόσο μακριά όσο και ο ουρανός. Εκεί βασιλεύε το ...ΕΡΕΒΟΣ, πρωτότοκος γιος του Χάους. Κι έπειτα γεννήθηκε η Νύχτα. Τα πάντα ζουν στο απόλυτο σκοτάδι. Μα το Έρεβος κι η Νύχτα είναι αυτοί που θα γεννήσουν το... πρώτο φωτεινό στοιχείο... ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ!!!

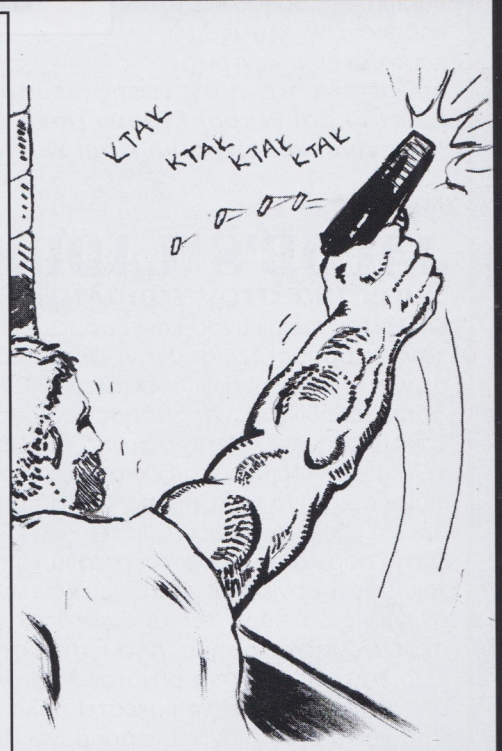
ΕΡΕΒΟΣ

Παραδώσου και θα έχεις μια δίκαιη μεταχείριση. Κάθε ένας στην "αδελφότητα του αίματος" γνωρίζει τι θα πει "Δίκαιη μεταχείριση", απ' τα σκυλιά του συστήματος

Η ομάδα του "Ερέβους" δεν παραδίνεται

Πάρτε τη δική μου δικαιοσύνη ψοφίμια

"Και θα έχετε τη μεταχείριση που σας αρμόζει..."

Στην κόλαση...

Ανάθεμα!
Αέρια

Εμπρός
λοιπόν, τι
περιμένεις;
Πες τους να
κινηθούν στο
εσωτερικό
Τα αέρια θα τον
έχουν καθλώσει!

Η προώθηση
της ομάδος
ήταν τέλεια
όπως άλλωστε
είχαν διδαχτεί
στα μαθήματα
ειδικής
καταστολής της
αστυνομίας

Πολύ τέλεια για
να είναι αληθινά!

Το τελευταίο πράγμα που θα άκουγε κανείς
σίγουρα δεν ήταν η κραυγή του ανωτέρου για
οπισθοχώρηση αλλά το βουητό που ακολούθη-
σε την αστραφτερή λάμψη προτού τα κομμάτια
τους προσγειωθούν στο πεζοδρόμιο

Κάτι δεν πάει
καλά!
Γυρνάμε
πίσω!
Με ακούτε;
Γυρνάμε
πίσω!

Το βουητό ναι, μα
και ένα τρανταχτό
γέλιο μπλεγμένο
με λίγες λέξεις.
Πεδαίνω για να
ζήσει η Πατρίδα

Σχέδιο: Χ. Γ. Κουσευμβρής
Κείμενο: Μ. Δ. Μουρμάκου

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Το περιοδικό "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" είναι το πρώτο έντυπο του που κυκλοφόρησε από Το Λαϊκό Εθνικιστικό Κίνημα.

Είναι ταυτόχρονα και το μακροβιότερο εθνικιστικό έντυπο της Ελλάδος. Στο επόμενο τεύχος της «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ» μπορείτε να βρείτε πολλά ενδιαφέροντα και πρωτότυπα άρθρα ιδεολογικού, πολιτικού και ιστορικού περιεχομένου

Στο επόμενο τεύχος θα υπάρχει ένα άρθρο με τίτλο **"ΟΙ ΝΕΟΦΑΣΙΣΤΕΣ"**, που θα αναφέρεται στη δράση των Κινημάτων στην Ευρώπη του Μεταπολέμου, που είχαν χαρακτήρα Εθνικιστικό και Κοινωνικό και θα είναι το πρώτο άρθρο μίας σειράς, που θα ακολουθήσει.

Μια ιστορική αναφορά για **τους διωγμούς των Ελλήνων στους πρώτους μετά Χριστόν αιώνες**. Ένα άρθρο αποκάλυψη για τις **ρίζες** και την **προέλευση του σατανισμού** και της μαύρης μαγείας, ρίζες και προέλευση που βρίσκονται σε αυτήν την ίδια την εβραϊκή Καμπάλα. Ένα άρθρο για μια μεγάλη μορφή του Ελληνισμού, τον **Κίμωνα τον Αθηναίο**, και μία μελέτη για τις... **μονομαχίες στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου**.

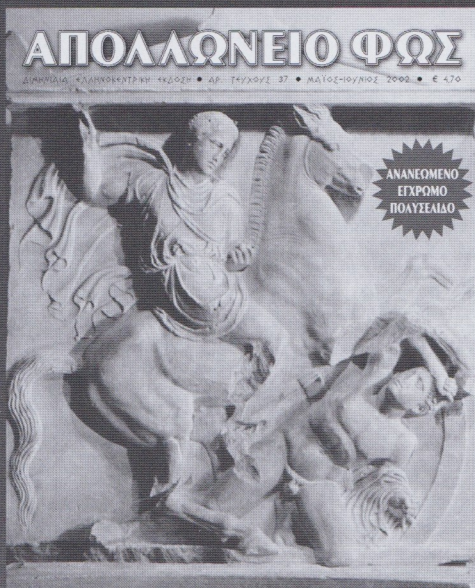
Στο άρθρο παρουσιάζεται μία αίτηση το 1935 του αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Αεροπορίας που ζητά από την κυβέρνηση να επαναφέρει και πάλι τον δεσμό της μονομαχίας.

Ακόμη υπάρχει ένα ενδιαφέρον άρθρο για τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και συγκεκριμένα για την **"ΜΕΡΑΡΧΙΑ - ΚΑΡΛΟΜΑΓΝΟΣ"**, την μερραρχία των Γάλλων εθελοντών των **WAFFEN SS**.

**Κυκλοφορεί τον πρώτο μήνα
στην Αθήνα και τον δεύτερο
στις υπόλοιπες πόλεις της Ελλάδος**

ΕΛΛΗΝΟΚΕΝΤΡΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΦΩΣ»

Η ΑΡΧΑΙΑ ΨΥΧΗ ΖΕΙ ΜΕΣΑ ΜΑΣ
ΔΟΞΑΝΤΑ ΚΡΥΜΜΕΝΗ

- ΑΝΑΝΕΩΜΕΝΟ
- ΠΟΛΥΣΕΛΙΔΟ
- ΕΓΧΡΩΜΟ
- ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ
- ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟ

Στο τεύχος που κυκλοφορεί, διαβάστε:

- Ο Ελληνισμός των Σκοπίων • Προσποιητός Χριστιανισμός και Ψευδοκομμουνισμός • Ιεροσύνη και Γυναίκα • Θνήσκει Υπέρ Πατρίδος • Οι Περίοικοι στην Δωρική Σπάρτη • Η Άλλη Αθήνα
- Και πολλά άλλα θέματα Φιλοσοφικού-Ιστορικού-Πολιτιστικού Ενδιαφέροντος

**ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΤΟΝ ΜΑΪΟ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΓΚΟΥΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ.
ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ.**

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΦΩΣ» ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ:

- Α. ΡΟΖΕΝΜΠΕΡΓΚ: «Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΟΣ»
- Η. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ: «ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ»

ΗΔΗ ΔΙΑΤΙΘΕΝΤΑΙ:

- Β. ΝΤΑΡΡΕ: «ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΓΗ»
- Β. ΤΣΙΡΙΜΠΑ: «ΟΙ ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ»
- Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ: «ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ»

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟ ΦΩΣ»
ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΥΛΗ
ΤΗΛ. 0937/23.58.06 - 010/50.27.184**

Χανς-Θύρηλιχ Ρουντέλ

Η ΝΕΜΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΚΚΙΝΩΝ ΑΡΜΑΤΩΝ

Οι λιγοστοί Γρεναδιέροι των Ες-Ες, σχεδόν κουφοί από τον πολύωρο μανιασμένο βομβαρδισμό των ρημαγμένων θέσεων τους, περίμεναν την Σοβιετική επίθεση μέσα στα επόμενα λίγα λεπτά από την έκρηξη της τελευταίας ρουκέτας. Μέσα από ένα προπέτασμα λευκού καπνού που έμοιαζε να είναι συνέχεια της χιονισμένης στέπας, ούτε διακόσια μέτρα μακριά από τα πρώτα χαρακώματά τους, φάνηκαν τα πρώτα άρματα μάχης του Ερυθρού Στρατού. Οι άνδρες των Ες-Ες, Γερμανοί και Σκανδιναβοί της 5ης Μεραρχίας Τεθωρακισμένων "Wiking", δεν διαθέτουν παρά νάρκες, σάκους με εκρηκτικά και βόμβες μολότωφ για να τα βγάλουν πέρα με τα ατσάλενια θηρία που ορμούν με

σιγουριά καταπάνω τους. Πίσω τους ακολουθούν οι ατέλειωτες γραμμές του συνεπιτιθέμενου πεζικού τους. Εκατό μόλις μέτρα μακριά

τους, ένας κοφτός, μουντός κρότος και το προπορευόμενο T-34/43 θα στρίψει απότομα δεξιά, λαμπρές φλόγες να πετάγονται από την ράχη του, κλάσματα του δευτερολέπτου προτού μια μαύρη χαρακτηριστική σκιά περάσει μουγκρίζοντας λίγες δεκάδες μέτρα από πάνω του. Το ίδιο θα συμβεί σχεδόν ταυτόχρονα και σε άλλα δύο άρματα στα άκρα της Σοβιετικής τεθωρακισμένης αιχμής. Τα άρματα μάχης διαλύουν τον σχηματισμό τους και ελισσόμενα προσπαθούν ν' αποφύγουν

την από αέρος επίθεση, καθώς η δεύτερη τριάδα των Στούκας τα σφυροκοπά με τα πυροβόλα τους των 37 χιλιοστών. Με την ίδια φονική ακρίβεια θ' ακολουθήσει και η επόμενη τριάδα... Οι Ες-Ες στρέφουν τα πυρά τους και δερίζουν το ακάλυπτο τώρα πεζικό του εχθρού, που πεισματικά εξακολουθεί να έρχεται ανάμεσα στα φλεγόμενα άρματα μάχης.

Όταν τα Στούκας εξαντλήσουν τα πυρομαχικά τους, δεν θα υπάρχουν παρά τα καπνίζοντα κουφάρια της Σοβιετικής επιλαρχίας μπροστά από τις φίλιες θέσεις και τα υπολείμματα του πεζικού που υποχωρεί άτακτα μέσα στην παγερή απεραντωσύνη. Ο Επισμηναγός Ρουντέλ μπορεί να επιστρέψει για επανεφοδιασμό στην βάση του.

του Κωνσταντίνου Κορνηνού

Ο Χανς-Ούλριχ Ρουντέλ γεννήθηκε τον Ιούλιο του 1916 στο Κονραντσβαλντάου, στην Σιλεσία της Ανατολικής Γερμανίας. Ο πατέρας του ήταν ιερέας. Παρά το ότι ήταν ιδιαίτερα ευφυής, ποτέ του δεν ενδιαφέρθηκε για τα μαθήματα του σχολείου του, ούτε και για κάποια ανώτερη εκπαίδευση. Ήταν όμως θαυμάσιος αθλητής και ποτέ δεν έπαψε να αθλείται συστηματικά, ακόμα και στα σκληρά χρόνια του πολέμου στο Ανατολικό Μέτωπο. Τον Ιανουάριο του 1933 το Εθνικό Σοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα ανέλαβε την κρατική εξουσία στην Γερμανία και ανάμεσα στα άλλα προχώρησε και στην οργάνωση συγχρόνου και αξιωματικού πολεμικής αεροπορίας, της γνωστής Luftwaffe.

Ως έφηβος ο Χανς-Ούλριχ υπήρξε ομαδάρχης (Scharführer) στην Χιτλερική Νεολαία. Παθιασμένος από μικρός με την αεροπορία, κατετάγη στην Luftwaffe ως δόκιμος αξιωματικός το 1936 και μετά την βασική του εκπαίδευση ως πιλότου, αιτήθηκε την περαιτέρω εκπαίδευσή του στα βομβαρδιστικά καθέτου εφορμήσεως. Η αίτησή του αρχικώς απερρίφθη και αντί αυτού έλαβε εκπαίδευση εναερίου παρατηρητού. Κατά την εκστρατεία κατά της Πολωνίας (Σεπτέμβριος 1939) πετούσε σε αποστολές εις βάθος αναγνωρίσεως με τον βαθμό του ανθυποσημηναγού και έλαβε τον Σιδηρούν Σταυρόν Β' Τάξεως την 11η Οκτωβρίου του ίδιου έτους. Συνέχισε τις αιτήσεις του για υπηρεσία στο Jungers-87 Stuka (Sturzkampfflugzeug: βομβαρδιστικό καθέτου εφορμήσεως) και τελικώς έγινε δεκτός τον Ιούνιο του 1940.

Μετά το πέρας της εκπαίδευσής του μετετέθη με τον βαθμό του υποσημηναγού στην Εκπαιδευτική Πτέρυγα Στούκα στην Στουτγάρδη, όπου και παρέμεινε καθ' όλη την διάρκεια της εκστρατείας κατά των Αγγλοάλλων. Στην εκστρατεία αυτήν φάνηκε ξεκάθαρα η χρησιμότης των αεροσκαφών καθέτου εφορμήσεως ως εναερίου πυροβολικού μακράς ακτίνας δράσεως και υψηλής ακριβείας, σε άμεση υποστήριξη των επιγείων δυνάμεων και ιδιαίτερος των Τεθωρακισμένων Μεραρχιών (Panzerdivisionen). Κατόπιν βρέθηκε στο 1ο Σμήνος της 2ας Ομάδος βομβαρδιστικών καθέτου εφορμήσεως (Stukageschwader 2) και έλαβε μέρος στην αεραπόβαση κατά της Κρήτης τον Μάιο του 1941, αν και όχι στην πρώτη ζώνη των επιθέσεων. Κατά τις προετοιμασίες για την επιχείρηση "Μπαρμπαρόσσα" η Ομάδα του Ρουντέλ μετεφέρθη Ανατολικώς και ο ίδιος πέταξε στην πρώτη του πραγματική αποστολή βομβαρδισμού την δεύτερη ημέρα των επιχειρήσεων, στις 23 Ιουνίου και ώρα 03:00. Εντός των επομένων 18 ωρών πέταξε σε άλλες τέσσερις πολεμικές αποστολές. Στις 18 Ιουλίου του 1941, βετεράνος πια, θα παρασημοφορηθεί με τον Σιδηρούν Σταυρόν Α' Τάξεως.

Στις 23 Σεπτεμβρίου του ίδιου έτους, η ομάδα του Ρουντέλ (Ομάς Ίμμελμαν, με διοικητή τον Όσκαρ Ντινόρτ) θα επιτεθεί σε στοιχεία του Σοβιετικού Στόλου της Βαλτικής στο λιμάνι της Κροστάνδης. Τα εκθρικά πλοία, 2 θωρηκτά και καταδρομικά συνοδείας, βομβάρδιζαν νυχθημερόν με τα βαρέα πυροβόλα τους τα γερμανικά στρατεύματα στην ξηρά, προσφέροντας έτσι σημαντική υποστήριξη στις 12 Σοβιετικές μεραρχίες του θυλάκου του Οράνιενμπάουμ. Κάθε ελεύθερος χώρος του λιμανιού της Κροστάνδης είχε καταληφθεί από αντιεραπορικά πυροβόλα και πολυβόλα κάθε είδους και διαμετρήματος. Ακόμα και τα μεγάλα πλοία-στόχοι ήταν περικλωμένα από μια αρμάδα μικρότερων πλοίων και φορτηγίδων που είχαν εξοπλισθεί και αυτά με τα ανάλογα αντιαεροπορικά. Για μια ολό-

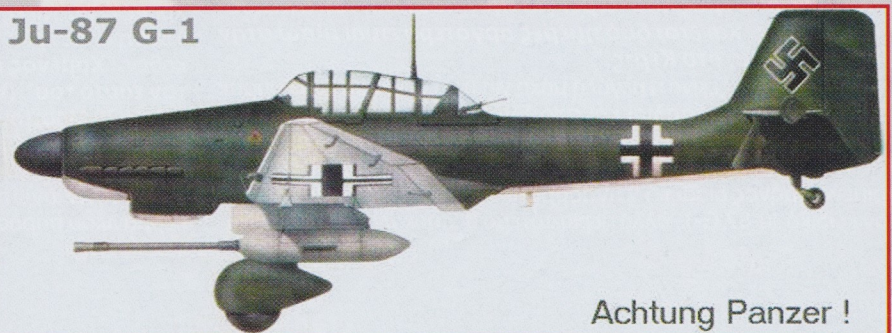
κληρη εβδομάδα θα στέλνει ο στρατηγός της Luftwaffe Άλμπερτ Κέσσελινγκ κύματα από Στούκας κατά των Σοβιετικών πλοίων-ιδιαίτερα κατά του θωρηκτού "Μαρά"-χωρίς ιδιαίτερη επιτυχία και με βαριές απώλειες για τους επιτιθέμενους. Σύμφωνα με τον ίδιο τον Ρουντέλ, όσον αφορά την α-ντιαεροπορική άμυνα των Σοβιετικών: **"Δεν συνάντησα ποτέ ξανά κάτι που να συγκρίνεται σε οιοδήποτε άλλο μέρος ή θέατρο του πολέμου"**. Σε μια βύθισή του ο Ρουντέλ θα πλήσει το "Μαρά" με την βόμβα των 1000 κιλών που μετέφερε και θα αρχίσει να ανακτά ύψος καθώς ο πολυβολητής του Σχαρνόβσκι θα φωνάζει στο σύστημα ενδοεπικοινωνίας: **"Το πέτυχε... πρέπει να χτύπησες την αποθήκη των πυρομαχικών του... Ανατινάζεται!"** Κομμένο στα δύο το "Μαρά"

θα βυθισθεί ταχύτατα, αφήνοντας πίσω του μια μαύρη στήλη καπνού ύψους 400 μέτρων. Η επιτυχία αυτή θα θεωρηθεί, ορθώς, ως συλλογική του Σμήνους και ο Ρουντέλ δεν θα λάβει επί τούτου κάποιο άλλο παράσημο ή προαγωγή.

Παραμονές Χριστουγέννων του 1941 ο Ρουντέλ θα πετάξει την 500η αποστολή του και στις 30 του ίδιου μηνός θα Παρασημοφορηθεί με τον Γερμανικό Σταυρόν (Deutsches Kreuz) εις Χρυσούν από τον στρατηγό της Luftwaffe Φράιχερ Βόλφραμ φον Ριχτκόφεν. Μετά από λίγες ημέρες θα μετατεθεί στην σχολή εκπαίδευσής Στούκας στο Γκρατς της Αυστρίας. Στις 15 Ιανουαρίου του 1942 θα λάβει και τον περιφημο Σταυρό του Ιππότη (Ritterkreuz) του Σιδηρού Σταυρού και θα κατορθώσει να επιστρέψει, κατόπιν δικής του επιμονής και προσπαθειών, στο Ανατολικό Μέτωπο τον Ιούνιο. Τον Σεπτέμβριο θα αναλάβει την διοίκηση του 1ου Σμήνους της 1ης Πτέρυγος της Ομάδος Στούκας 2 (1StG2), ενώ υπηρετεί στον τομέα της πόλεως του Στάλινγκραντ. Παρακάτω είναι μια σύντομη περιγραφή του ίδιου για την φύση των αποστολών τους: **"Στους φωτογραφικούς μας χάρτες της πόλεως διακρίνεται η κάθε οικία. Σε κάθε πιλότο δίνεται επακριβώς ο στόχος του σηματομενόμενος με ένα κόκκινο βέλος. Πετάμε, με τον χάρτη ανά χείρας και απαγορεύεται ν' αφήσουμε την βόμβα προτού σιγουρευτούμε για τον στοχο και την ακριβή θέση των στρατευμάτων μας."** Όπως παραδέχεται και ο ίδιος, η ένταση της μάχης και οι συνεχείς από-στολές τον φέρνουν στα όρια της φυσικής αντοχής του και πέρα από αυτά, αλλά αρνείται πεισματικά να χάσει έστω και μια αποστολή. Στις 10 Φεβρουαρίου, με την μάχη του Στάλινγκραντ πια τελειωμένη, ο Ρουντέλ θα συμπληρώσει τις 1000 μάχιμες αποστολές και θα αναγνωρισθεί ως εθνικός ήρωας της Γερμανίας.

Εστάλη κατόπιν στο Panzer jagdkommando Weiss στο Μπριάνσκ, όπου και υπήρχε το πεδίο δοκιμών της Luftwaffe για κάποιους νέους σχεδιασμούς αντιραμικών αεροσκαφών, κάτι το επιτακτικό μπροστά στην Σοβιετική υπεροπλία και στην ανεπάρκεια των ήδη υφισταμένων τακτικών βομβαρδισμού των εκθρικών αρμάτων μάχης.

Ju-87 G-1

Achtung Panzer !

Το αεροπλάνο (Ju-87 G-1) του Χανς-Ούλριχ Ρουντέλ με το χαρακτηριστικό αντιαεροπορικό κανόνι

Χανς-Ούρλιχ Ρουντέλ

Τις καλύτερες υποσχέσεις δίνει το ειδικώς διαμορφωμένο Στούκα (Ju-87 D-3) το οποίο φέρει από ένα πυροβόλο "Ραϊνμέταλ-Μπόρσινγκ" (BK) των 37 χιλιοστών κάτω από κάθε φτερό, με 6 βλήματα έκαστο. Θα χρησιμοποιηθούν δοκιμαστικώς εναντίον εχθρικών αποβατικών σκαφών στην Μαύρη Θάλασσα, όπου εντός τριών εβδομάδων ο Ρουντέλ θα καταστρέψει περί τα 70 από αυτά. Θα καταστρέψει το πρώτο του T-34 άρμα μάχης στην περιοχή του Μπελγκρόντ, τον Μάρτιο. Ωστόσο, η προσθήκη των όπλων αυτών περιορίζει κι άλλο την ταχύτητα και ευελιξία του ήδη αργού και "ξεπερασμένου" στα μέσα του 1943 Στούκα, κάνοντάς το ακόμα ευκολότερο στόχο για τα πολυάριθμα εχθρικά καταδιωκτικά και επίγεια αντιαεροπορικά. Ωστόσο, σύμφωνα με τον Ρουντέλ: "Καθώς ο πόλεμος εξελισσόταν αρκετά νέα αεροσκάφη εσχεδιάστησαν και παραρήχθησαν ώστε να είναι ανώτερα του Γιούνγκερς Ju 87 απ' όλες τις πλευρές, αλλά κατά κάποιον τρόπο κανένα τους δεν αντικατέστησε ποτέ το Στούκα στην μάχη και οι περισσότεροι βετεράνοι πιλότοι προτιμούσαν να παραμείνουν με αυτό. Πάντοτε ήξερα πως μπορούσα να υπολογίζω στο Στούκα μου για να με φέρει στη βάση μου και μόνον μία φορά δεν τα κατάφερε."

Τον Μάιο ο Χανς-Ούρλιχ Ρουντέλ θα βρεθεί μαζί με λίγους ακόμα άνδρες των Γερμανικών Ε.Δ. στην Καγκελλάρια στο Βερολίνο, όπου και θα λάβει τα Φύλλα Δρυός επί του Σταυρού του Ιππότου από τον ίδιο τον Αδόλφο Χίτλερ. Θα συνομιλήσουν αρκετή ώρα με τον Χίτλερ και κατά τον Ρουντέλ, ο Χίτλερ
"...εκπέμπει μια ηρεμία που μεταδίδεται σε όλους μας. Καθένας από εμάς αποχωρεί για την αποστολή του αναζωογονημένος, και έτσι δύο ημέρες αργότερα είμαι πίσω στην Πτέρυγά μου, στο Κέρτς."

Στις 5 Ιουλίου ξεκινά η μεγάλη μάχη για την εξέχουσα του Κουρσκ (Επιχείρηση Ακρόπολις) και στο Σμήνος του τώρα Σημηναγού Ρουντέλ ανατίθεται η εγγύς εναέριος υποστήριξη της περιφήμου 3ης Τεθωρακισμένης Μεραρχίας των Ες-Ες "Τοτενκοφ". Το συγκεκριμένο Σμήνος διαθέτει 9 αντιαρματικά Στούκας, που έχουν τώρα τον κωδικό Ju-87 G-1, αλλά περισσότερο θ' αποκαλούνται με τα πα-

ρατσούκλια "Αρματοκρούστης" (Panzerknacker) ή "Κανονοπούλι" (Kanonenvogel). Στην πρώτη του έξοδο ο Ρουντέλ θα καταστρέψει 4 Σοβιετικά άρματα μάχης και μέχρι το βράδυ της ίδιας ημέρας ο αριθμός τους θα έχει φθάσει τα 12. Με το πέρασμα των ημερών θα διαμορφώσουν και την γενική τακτική των επιθέσεών τους, όπως αναφέρει και ο ίδιος: "Μερικές φορές βουτάμε στα ασφάλινα τέρατα εκ των όπισθεν, κάποιες φορές από τα πλάγια. Η γωνία της επιθέσεως δεν είναι πολύ απότομη για ν' αποφευχθεί το να πετάμε πολύ κοντά στο έδαφος, και επίσης όταν απειμπλεκόμαστε για να μην έχουμε προβλήματα σε περίπτωση που το αεροσκάφος ξεφύγει από την πορεία του". Πλήττουν τα άρματα στα λιγότερο θωρακισμένα σημεία τους και τα ανατινάσσουν, αλλά και εκεί πάλι: "...είναι πολύ δυσάρεστο για εμάς εάν η έκρηξις είναι ακαριαία και το αεροσκάφος μας πετάει σε ύψος 5-10 μέτρων πάνω από το άρμα. Αυτό μου συνέβη δύο φορές κατά τις πρώτες ημέρες, όταν ξαφνικά βρέθηκαν να πετώ μέσα από ένα παραπέτασμα φωτιάς και σκέφθηκα: Αυτήν την φορά την έπαθα στα σίγουρα". Ακόμα, η επίθεσις εκ των όπισθεν προσέφερε το πολύ σημαντικό πλεονέκτημα πως το αεροσκάφος κατευθύνεται προς φίλια περιοχή και έτσι μπορεί να επιχειρήσει άμεση αναγκαστική προσγείωση σε περίπτωση που πληγει κατά την διάρκεια της επιθέσεώς του. Με βάση την επιτυχία του Σμήνους του Ρουντέλ, νέα αντιαρματικά σμήνη άρχισαν να συγκροτούνται και ν' αποστέλλονται στο μέτωπο και η δράση τους θα γίνει άμεσα όσο και επώδυνα αισθητή στις μάζες των αρμάτων μάχης του Ερυθρού Στρατού.

Το Σμήνος του χαμογελαστού, καστανομάτη Σιλεσιανού αρχίζει ν' αποκτά θρυλικές διαστάσεις μεταξύ φίλων και εχθρών και μάλιστα ο Στάλιν θα τον επικηρύξει(!) για το τεράστιο ποσόν των εκατό χιλιάδων ρουβλίων. Αυτό βέβαια δεν θα εμποδίσει τον Ρουντέλ να λάβει τα Ξίφη επί του Σταυρού του Ιππότου μετά Φύλλα Δρυός στις 25 Μαρτίου του 1943. Αρχές Μαρτίου του 1944 θα ολοκληρωθεί την 1500η αποστολή του και επίσης θα προαχθεί σε επισμηναγό. Δεν πίνει αλκοολούχα ποτά και δεν καπνίζει και όποτε του δίνεται η ευκαιρία τις ημέρες που δεν έχει κάποια αποστολή, ικανοποιεί το πάθος που από μικρός έχει για τον αθλητισμό τρέχοντας 10.000 μέτρα ανωμάλου δρόμου. Η εξαιρετική αυτή φυσική του κατάσταση θα τον σώσει στις 21 Μαρτίου του 1944, όταν το Σμήνος του επετέθη σε μία γέφυρα του Δνειστέρου ποταμού κοντά στο Γιαμπόλ. Το Σμήνος θα δεχθεί επίθεση από εχθρικά καταδιωκτικά Λαβόσκιν LA-5 και το Στούκα που συνοδεύει τον Ρουντέλ θα κάνει αναγκαστική προσγείωση πίσω από τις εχθρικές γραμμές. Όπως και άλλες φορές στο παρελθόν, ο Ρουντέλ θα προσγειωθεί δίπλα στο χτυπημένο αεροσκάφος για να πάρει στο δικό του το άτυχο πλήρωμά του. Ωστόσο, το μαλακό, λασπιδές έδαφος θα παγιδεύσει και το δικό του Στούκα, καθιστώντας την απογείωσή του αδύνατη και ενώ οι Σοβιετικοί στρατιώτες καταφθάνουν.

Οι τέσσερις Γερμανοί θα τρέξουν μέχρι τον Δνειστέρο και θα πέσουν στον πλάτους εξακοσίων μέτρων, παγερό και ορμητικό ποταμό, όπου παρά τις προσπάθειες του Ρουντέλ, ο πολυβολητής του Αρχισμηναγού και κάτοχος του Σταυρού του Ιππότου Χέντσελ, θα καθεί. Οι άλλοι δύο συμπολεμιστές του θα κατορθώσουν να φθάσουν στην δυτική όχθη, αλλά εξηντημένοι δεν θα μπορέσουν να συνεχίσουν για πολύ ακόμα. Ο αθλητής Ρουντέλ όμως εξακολουθεί να διαθέτει αρκετές δυνάμεις και την σιδερένια αποφασιστικότητα να μην παραδώσει έναν τόσο πολύτιμο αιχμάλωτο, τον εαυτό του, στους μπολσεβίκους. Τραυματισμένος από σφαίρα στον ώμο και συνεχώς καταδιωκόμενος από τους στρατιώτες του εχθρού- που χρησιμοποιούν ακόμα και σκυλιά - θα διανύσει τα 50 χιλιόμετρα μέχρι τις Γερμανικές γραμμές και λίγες ημέρες μετά θα πετάξει στην 1800η αποστολή του. Το αγαπημένο ρητό του άλλωστε ήταν ανέκαθεν: **"Χαμένος είναι μόνον εκείνος που εγκαταλείπει ο ίδιος τον εαυτό του"** (Verloren ist nur, wer sich selbst aufgibt).

Στις 29 Μαρτίου του 1944 θα γίνει ο 10ος άνδρας (σε τελικό σύνολο 27) των Γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων που θα λάβει τους Αδάμαντες επί του Σταυρού του Ιππότου μετά Φύλλα Δρυός και Ξιφών, την ανωτάτη έως τότε διάκριση του σημαντικότερου Γερμανικού παρασήμου. Οι πολεμικές αποστολές συνεχίζονται με

αμείωτη ένταση και τραυματίζεται ξανά στον μηρό καθώς πετάει στην περιοχή της Βουδαπέστης, το Νοέμβριο. Μία ακόμα ανώτερη διάκριση τον περιμένει την 1η Ιανουαρίου του 1945: τα Φύλλα Δρυός εις Χρυσούν επί του Σταυρού του Ιππότου μετά Ξιφών και Αδαμάντων. Η διάκριση αυτή δημιουργήθηκε για να προσφερθεί σε δώδεκα αποκλειστικώς άνδρες και ο Ρουντέλ ήταν ο πρώτος και τελευταίος αποδέκτης της, ως Σμήναρχος πια και μόλις 28 ετών. Εξίσου σημαντικά ήταν και τα λόγια που του απηύθησε κατά την τελετή ο Αδόλφος Χίτλερ: **"Είσασθε ο σπουδαιότερος και γενναιότερος στρατιώτης που είχε ποτέ ο Γερμανικός λαός"**. Ο Χίτλερ, με την σύμφωνη γνώμη του Γκαίρινγκ, θέλοντας να προστατεύσουν τον εξάιρετο αυτό μαχητή από περαιτέρω κινδύνους, θα του επιβάλλουν την ρητή απαγόρευση άλλων πολεμικών αποστολών. Η απάντηση του Ρουντέλ θα είναι άμεση και οριστική: **"Φύρερ μου, δεν θ' αποδεχθώ το παράσημο και την προαγωγή εάν δεν μου επιτραπεί να εξακολουθήσω να πετάω με το Σμήνος μου!"**. Και ο Χίτλερ θα υποχωρήσει στην απαίτηση του πεισματάρη Σιλεσιανού, ζητώντας του όμως να προσέχει όσο μπορεί.

Στις 9 Φεβρουαρίου κατά την διάρκεια προσβολής εκθρικών αρμάτων μάχης κοντά στο Λέμπους, ένα αντιαεροπορικό βλήμα των 40 χιλιοστών θα τσακίσει το κάτω μέρος του δεξιού του ποδιού. Θα κατορθώσει να προσγειώσει το Στούκα πίσω από τις Γερμανικές γραμμές και θα σωθεί από τον ιατρό πολυβολητή του Δρα. Γκάντερμαν (κάτοχο του Σταυρού του Ιππότου, επίσης) που θα ελέγξει την αιμορραγία μέχρι να καταφθάσει βοήθεια. Θα υποβληθεί σε άμεσο ακρωτηριασμό του ποδιού του σε ένα χειρουργείο εκστρατείας της πόλεως Ζέελοβ. Λίγες εβδομάδες μετά, φέροντας μια πρόχειρη τεχνητή πρόθεση από το δεξί γόνατο και κάτω, θα βρεθεί και πάλι στο πιλοτήριο ενός Στούκα να σκορπιά την καταστροφή στα πεδία των τελευταίων απελπισμένων και ηρωικών μαχών. Την 20η Απριλίου του 1945 θα βρεθεί για λίγο στο αρχηγείο του Χίτλερ στο Βερολίνο. Αργότερα, η είδηση του θανάτου του Χίτλερ θα του στοιχίσει πολύ, αλλά για τον ίδιο: **"Οι ερυθρές ορδές αφανίζουν την χώρα μας και συνεπώς πρέπει να συνεχίσουμε να πολεμούμε"**. Η θρυλική Ομάς Ίμμελμαν, που τώρα διοικείται από τον Ρουντέλ, θα παραδοθεί στους Αμερικάνους στο Κίτσινγκεν στις 8 Μαΐου, όπου και κάποιος Αμερικανός στρατιώτης θα αποπειραθεί να κλέψει τα παράσημα του Ρουντέλ, ευτυχώς χωρίς επιτυχία. Πάρα πολλοί άλλοι Γερμανοί βετεράνοι δεν στάθηκαν τόσο τυχεροί...

Κατά τα χρόνια του πολέμου ο Χανς-Ούλριχ Ρουντέλ έφθασε τον αζεπέραστο μέχρι σήμερα αριθμό των 2530 πολεμικών αποστολών με τις επιτυχίες του να περιλαμβάνουν 519 Σοβιετικά άρματα μάχης, 150 αντιαρματικά και αντιαεροπορικά πυροβόλα, 1000 στρατιωτικά οχήματα διαφόρων τύπων, ένα θωρηκτό και πολλά άλλα μικρότερα σκάφη και 11 αεροσκάφη σε αερομαχίες (αυτά πετώντας με Φώκε-Βούλφ 190). Καθόλου περίεργο λοιπόν που ο εξάιρετος στρατάρχης Φέρντιναντ Σέρνερ είχε δηλώσει: **"Ο Ρουντέλ αξίζει όσο μία μεραρχία"**. Αλλά και ο ίδιος κατερρίφθη περί τις 30(!) φορές, από επίγεια αντιαεροπορικά πυρά κυρίως, και τραυματίσθηκε λιγότερο ή περισσότερο σοβαρά 5 φορές.

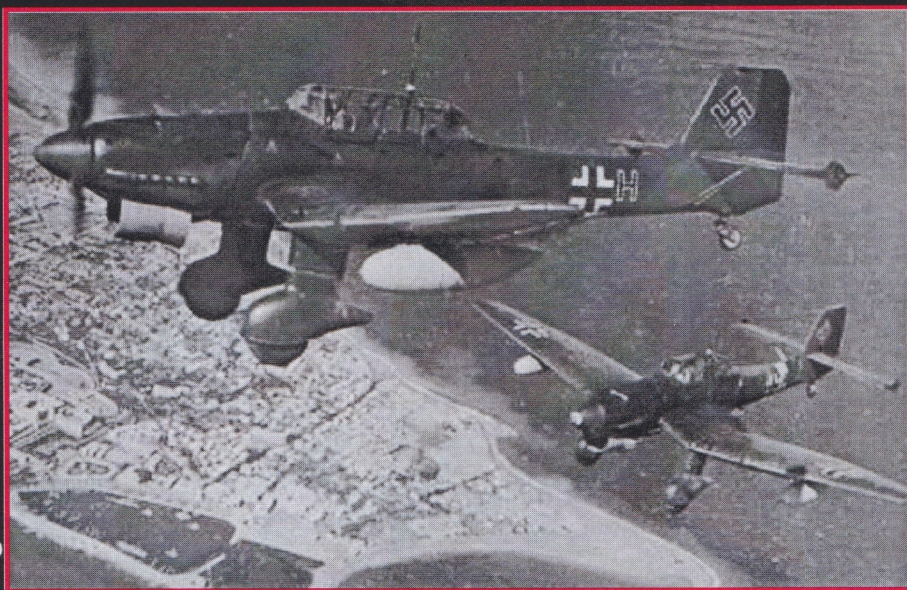
Μετά από μια περίοδο αιχμαλωσίας και ανακρίσεων από τους "Συμμάχους" ο Ρουντέλ θα επιστρέψει στην Γερμανία τον Απρίλιο του 1946 και θα νοσηλευθεί για ένα διάστημα σε νοσοκομείο στην Βαυαρία λόγω των τραυμάτων του. Παρά το ότι βρήκε μία εργασία για να ζήσει την οικογένειά του, το γεγονός πως ένας τόσο σπουδαίος στρατιώτης-σύμβολο δεν έκανε την παραμικρή δήλωση κατά του Αδόλφου Χίτλερ και του Εθνικοσοσιαλισμού, τον κατάστησε αυτομάτως "ύποπτο" στα μάτια των ξεπουλημένων αρχών της "αποναζιστικοποιούμενης, κατεχομένης Γερμανίας. Αλλά ο Ρουντέλ ποτέ

στην ζωή του δεν υπήρξε εύκολη λεία και αυτό συνέβη και τώρα. Μετά από ένα μυθιστορηματικό ταξίδι, θα καταφύγει στην ευμερούσα Αργεντινή του Χουάν Περόν, όπως και πολλοί άλλοι έντιμοι, ιδεολόγοι Γερμανοί συμπολεμιστές του. Θα βρει εργασία στις κρατικές αεροκατασκευαστικές επιχειρήσεις της Κόρντομπα. Εκεί θα συγράψει και τις αναμνήσεις του από τα χρόνια του πολέμου και το βιβλίο του αυτό θα μεταφραστεί σε 8 γλώσσες και θα πουλήσει εκατομμύρια αντιτύπων (πάνω από ένα εκατομμύριο μόνο στις Η.Π.Α., με τον τίτλο "Stuka Pilot"). Παράλληλα εξακολουθούσε να είναι ένας εντυπωσιακά δυναμικός άνδρας και μεταξύ άλλων έγινε και ο πρώτος άνθρωπος που πάτησε την 6902 μέτρων ύψους κορυφή του υψηλότερου ηφαιστείου στον κόσμο, που είναι το Λουλάι -Γιακού της Αργεντινής. Διεκρίθη επανειλημμένως και ως σκιέρ.

Επισκέφθη "παρأنόμως" τουλάχιστον μία φορά την Γερμανία και στις αρχές της δεκαετίας του '50 επέστρεψε οριστικώς και μάλιστα αναμείχθηκε ενεργώς στην πολιτική. Ήδη το 1951 είχε κυκλοφορήσει δύο μικρά βιβλία στην Αργεντινή όπου διακηρύσσει ως απλός Γερμανός βετεράνος στρατιώτης την πίστη του στις ιδέες και στην ηγεσία του Τρίτου Ράιχ, κατηγορώντας τους ανωτάτους στρατιωτικούς πως αντί να ταχθούν στον αγώνα υπέρ του έθνους τους, όπως επέβαλλε το καθήκον και ο όρκος τους, ηργάζοντο συνωμοτικώς εναντίον του. Παρά τα κάποια σοβαρά προβλήματα υγείας που είχε το 1970, εξακολούθησε να εργάζεται με επιτυχία ως αντιπρόσωπος μεγάλων Γερμανικών εταιρειών σε χώρες της Νοτίου Αμερικής, κυρίως. Επίσης, βρέθηκε αρκετές φορές στις Η.Π.Α. ως σύμβουλος ανωτάτου επιπέδου σχετικώς με την εξέλιξη του πολύ γνωστού σήμερα αεροσκάφους εγγύς υποστηρίξεως A-10.

Τον Οκτώβριο του 1976, ο Υπουργός Αμύνης της Γερμανίας υποχρέωσε σε παραίτηση δύο στρατηγούς της Γερμανικής Πολεμικής Αεροπορίας- που εξακολουθούσε και εξακολουθεί να λέγεται Luftwaffe- για το εξής "έγκλημά" τους: συνέκριναν το παρελθόν του "αμετανόητου" Εθνικοσοσιαλιστού ήρωος Χανς-Ούλριχ Ρουντέλ με εκείνο του μειοδότη κομμουνιστή- και νυν "σοσιαλδημοκράτη"- Χέρμπερτ Βέννερ!

Αυτός, που ορθώς απεκλήθη από ανώτερο Αμερικανό αξιωματούχο ως "ο χαρακτηριστικός τύπος του Ναζι αξιωματικού" θα αποβιώσει ήρεμα στην πόλη του Ντύσσελτορφ, στις 18 Δεκεμβρίου του 1982.

Κατ' αρχήν, προς αποφυγήν παρεξηγήσεως, από αξιόλογους και πολύ σοβαρούς μελετητές, όσον αφορά την αρχαιολατρία και τα μυστήρια, πρέπει να ξεκαθαριστούν κάποια πράγματα

Ο τίτλος του συγκεκριμένου άρθρου είναι υποκειμενικός και στην περίπτωση αυτή (γιατί όχι;) είναι λιγάκι ειρωνικός. Καθ' ότι τα κριτήρια με τα οποία λέγονται ορισμένα πράγματα από ανθρώπους "αμφιδέλου" προελεύσεως και επιπέδου (νοητικού) είναι λίαν ύποπτα.

Μοντέρνοι "αρχαιολάτρες" και "ροοταίχοι" της Μεγάλης Ελλάδας

Η νόσος και οι εναλλακτικές μέθοδοι θεραπείας!

Δυστυχώς, η "αγάπη" για τα Ελληνικά ήθη και έθιμα τείνει να δαιμονοποιηθεί, από κάποιους "λάτρεις" της διαβόητης πλέον Ελληνοτουρκικής φιλίας. Διότι πώς να το κάνουμε, φίλε μου, δεν είμαστε όλοι ίσια και όμοια. Δεν γίνεται από την μία μεριά να χειροκροτούμε τις κατάπτυστες συναυλίες για την ένωση των δύο λαών (ουψ! Αρχίζω να έχω τάσεις για εμετό) και από την άλλη να τρελαίνουμε τον ανυποψίαστο τηλεθεατή με δηλώσεις τύπου: "Το Πάσχα είναι εβραϊκό". Αυτό το συναίσθημα που κατακλύζει τους καλλιτέχνες μας, για τον αρχαίο πολιτισμό μας, το μεγαλείο της Ελλάδος και γενικότερα, για πράγματα τα οποία χαρακτηρίζουν την Χρυσή Αυγή με "κοσμητικά" επίθετα, ακούγεται παράταιρο. Αν μη τι άλλο, όταν τα φωνάζουμε εμείς, αποκομίζουμε και κάνα χαρακτη-

στα μέτρα του τηλεοπτικού κουτσομπολιού και της "γυάλινης" αποχαύνωσης. Βέβαια, αφού αναφέρθηκα στις άνωθεν περιπτώσεις δεν μπορώ ν' αντισταθώ στην πρόκληση της "γριάς μάγισσας" όπως τον αποκαλούν και να μην αναφερθώ (κατ' ανάγκην) στις "κρυφές αδελφές" όπου θέλουν τους αρχαίους ημών προγόνους, σαν τα μούτρα τους (gay δηλαδή). Ο καθένας στο τρυπάκι του, σ' αυτή την ενσάρκωση! Εγώ του εύχομαι ολόψυχα, στην επόμενη ζωή να γίνει ένας σκύλος gay, αφού τόσο πολύ το επιθυμεί για να το κάνει και "χιουμοριστικό" άσμα!

Φυσικά δεν πρέπει να ξεχνούμε και τους ημιμαθείς έως και αγράμματους, κομπλεξικούς, όπου για να καλύψουν τα ψυχολογικά τους και υπαρξιακά τους προβλήματα, βγάζουν και βιβλίο (αντί να βγάζουν το σκυλάκι τους βόλτα) για την ομοφυλοφιλία στην αρχαία Ελλάδα και τους τριακόσιους του Λεωνίδα.

Είναι πράγματι, αστείες όλες αυτές οι προσπάθειες χωρίς ανταπόκριση, για την σταδιακή εξαφάνιση του πολιτισμού και της κουλτούρας μας. Κι όσο πιο πολύ προσπαθούν και κερδίζουν εχθρούς παρά "οπαδούς", τόσο πιο πολύ πεισμώνουν και καταντούν ν' αυτοεξευτελίζονται και να ιδρύουν "διανοουμενίστικους" κύκλους, σε κινήσεις απελπισίας να διασώσουν ότι απέμεινε από τον πληγωμένο τους εγωισμό. Οπότε όπως καταλάβατε η εναλλακτική θεραπεία που προσφέρουμε, μάλλον λειτουργεί από μόνη της υποσυνείδητα και δεν χρειάζεται ιδιαίτερες συστάσεις. Του λόγου το αληθές, οι άνθρωποι που επισκέπτονται τα γραφεία και το βιβλιοπωλείο μας, γεμάτοι από ερωτήσεις, όπου ξέρουν που θα βρουν τις σωστές απαντήσεις!

Διότι το ανήσυχο και αχόρταγο πνεύμα, κανείς δεν μπορεί να το φιμώσει ή να το παραπλανήσει.

ρισμό "περίεργο". Αυτό, όμως, που γίνεται τώρα; Πως θα το χαρακτηρίσετε διανοούμενοι μου; Καλλιτεχνική ιδιοτροπία, ίσως;

Ενδιαφέρουσα, ήταν η δήλωση του Notis για τον Χριστιανισμό κατά πόσο κατέστρεψε τις παραδόσεις μας, πράγμα που σίγουρα θα κάνει πολλούς ν' αναρρωτούνται, τι έγινε και ξύπνησε έτσι απότομα ο κόσμος; Η μήπως, δεν κοιμόταν ποτέ; Αλλά, ίσως δεν του δινόταν η ευκαιρία να εκφράσει άμεσα το εαυτό του και να πει πράγματα όπου οι "επιθδειοί" θα τα έκοβαν και θα τα έραβαν

Έτσι το παιχνίδι το έχετε, χαμένο από χέρι και όσον αφορά τους... υπόλοιπους... ας γνωρίζουν καλά την υπευθυνότητα των δηλώσεών τους, επειδή οι πράξεις μετράνε γενικότερα, περισσότερο και από χίλια λόγια!

Κ

Σ

Ο

ΣΜΟΣ

Σ

Μ

Ο

Σ

Μ

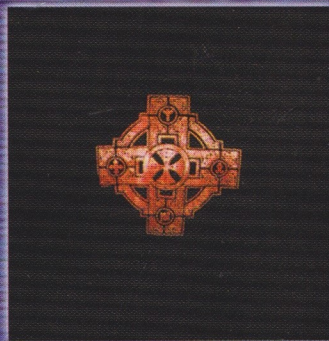
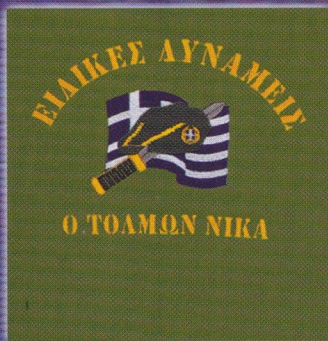
Ο

T-SHIRT WAR

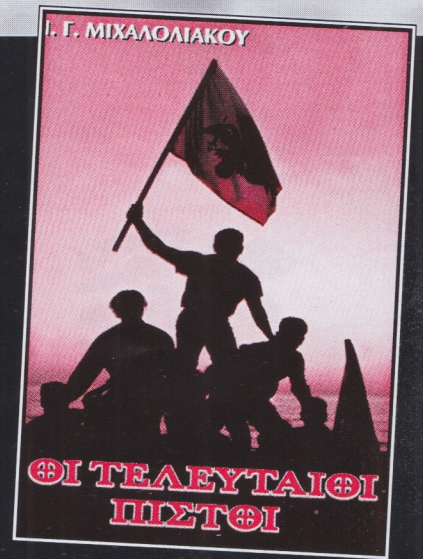
Όλες οι
μπλούζες
στοιχίζουν
10 ΕΥΡΩ

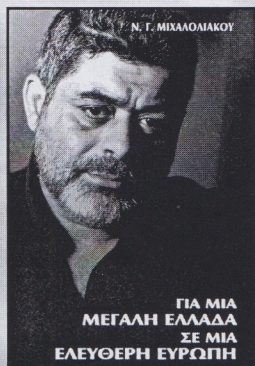
Δώστε την παραγγελία σας τηλεφωνικά στο 0937542100

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΙΣΤΟΙ

Είναι το τελευταίο ιδεολογικό και πολιτικό βιβλίο του Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ, που θίγει θέματα του πρόσφατου ιστορικού παρελθόντος, αλλά και του παρόντος και του μέλλοντος. Την αλληλοσφαγή των Ελλήνων στα χρόνια 1941 - 1949, τον ψυχρό πόλεμο, την ταύτιση (κακώς) του αντικομμουνισμού με τον εθνικισμό και τα εθνικιστικά κινήματα στην Ευρώπη, που αντιστάθηκαν με συνέπεια και στις δύο όψεις της παγκόσμιας τυραννίας: Τον καπιταλισμό και τον μπολσεβικισμό. Εξετάζει την νέα κατάσταση με τον κομμουνισμό ηττημένο και την άριστερά παντού τροπαιοφόρο, με την "παγκοσμιοποίηση" και τις νέες συνθήκες που δημιουργούνται σε Ελλάδα και κόσμο.

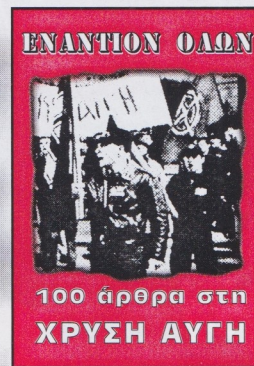
Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ 8 ευρώ

Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ 6 ευρώ

Γεωργίου Γρίβα-Διγενή
ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ από την εφημερίδα των Χιτών 1947 6 ευρώ

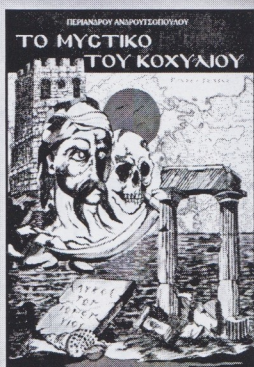
Ν. Γ. Μιχαλολιάκου
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΛΩΝ 9 ευρώ

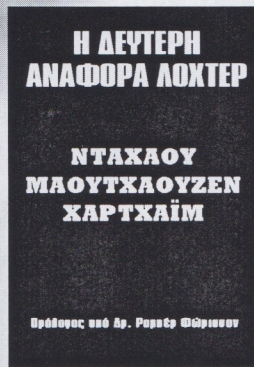
Κ. Θ. Ιωάννου
ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ 6 ευρώ

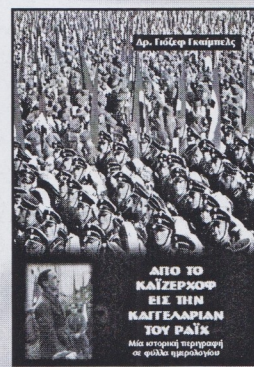
Ν. Έξαρχου
ΟΜΑΔΑ ΚΡΟΥΣΕΩΣ «ΛΟΓΧΗ» 7 ευρώ

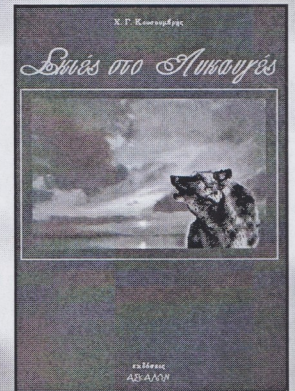
Περίανδρου Ανδρουτσόπουλου
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΧΥΛΙΟΥ 8 ευρώ

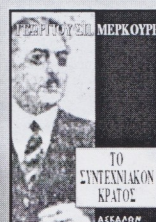
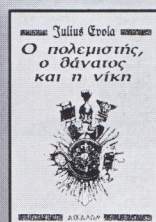
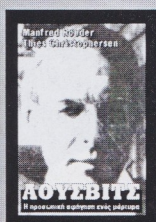
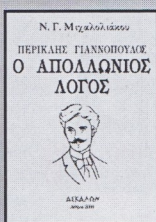
Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΛΟΧΤΕΡ 6 ευρώ

Δρ. Γιόζεφ Γκαίμπελς
ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΙΖΕΡΧΟΦ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΓΚΕΛΑΡΙΑΝ ΤΟΥ ΡΑΪΧ 12 ευρώ

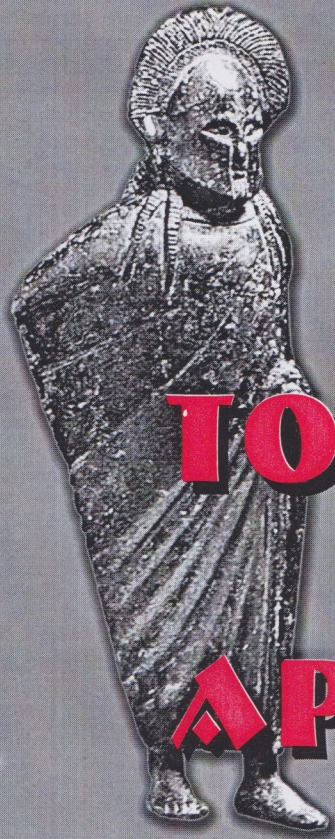

Χ. Γ. Κουσουμβρή
ΣΚΙΕΣ ΣΤΟ ΛΥΚΑΓΕΣ 8 ευρώ

Σολωμού 74
2ος όροφος Αθήνα
Τηλ. 0105225129
0937542100 0942416220
skepsis_drasis@mail.gr

**ΣΤΟ ΕΠΌΜΕΝΟ
ΤΕΨΧΟΣ...**

**ΤΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ
ΗΘΟΣ ΣΤΗΝ
ΑΡΧΑΙΑ ΣΠΑΡΤΗ**

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ
για διαφορετική προσέγγιση

... και καλό καλοκαίρι

ΛΕΟΝ ΝΤΕΓΚΡΕΛ

Λεόν Ντεγκρέλ

**ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΧΙΤΛΕΡ**

Ένα βιβλίο για τον θρυλικό
Στρατηγό των Βάφεν Ες-Ες
Βέλγο Λέον Ντεγκρέλ,
αρχηγό πριν τον πόλεμο
του κόμματος ΡΕΞ.

Ο Λέον Ντε Γκρελ έζησε μετά
τον πόλεμο εξόριστος στην Ισπανία όπου και πέθανε
πριν λίγα χρόνια. Ο ΝτεΓκρελ μέχρι το τέλος
της ζωής το παρέμεινε φανατικός εθνικοσοσιαλιστής.
Το βιβλίο περιέχει μία συνέντευξη του Ντεγκρέλ,
που δημοσιεύθηκε πριν 12 χρόνια στο περιοδικό
"ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ", ένα εκτενές βιογραφικό του,
ένα άρθρο για την δράση της Μεραρχίας των Βαλλόνων
Ες-Ες καθώς και ένα άρθρο του Λέον Ντεγκρέλ για
το "ολοκαύτωμα", που έχει την μορφή μίας επιστολής
προς τον Πάπα με αφορμή την τότε επίσκεψη του
αρχηγού της Καθολικής Εκκλησίας στο Άουσβιτς.

ΛΟΓΧΗ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Χαριλάου Τρικούπη 14 Αθήνα 0103611590 www.logxi.com

